

Délibáb

13. SZÁM

20
FILLÉR

LILIAN HARVEY
A CSÁSZÁRI UDVAR
(Urköta)

RÁDIÓMŰSOR

120 KÉP, 84 OLDAL!

a
DIVAT
ködnék,
nyar nő
k
(ESSEN)

FILLÉR

GONDOS SZÜLŐK

megválogatják, hogy gyermekeik mit olvasnak! A legkönnyebben befolyásolható a gyermek és így nagyon fontos, mit adunk a gyermek kezébe

TOLNAI KIS KÖNYVTÁRÁBAN

eddig megjelent:

Váratlan segítség, Szökés, Álruhában, Menekülés a kelepecéből, Kaland a barlangban, A gonosz szellem, A fa odvában, Az égő erdőben.

A 8 kötet terjedelme közel 1150 oldal, mintegy 800 színes és fekete képpel. A legszebb mesék, elbeszélések és kalandos történetek, melyeket ezen kötetek tartalmaznak, kötik le legjobban a gyermek figyelmét.

Ára kötetenként 40 fillér

5 díszes kötésű könyv ára, ezüstözött tokkal együtt, bérmentve P 2.40

A háztartás kézikönyve

280 oldal, számos képpel. Ára füzve bérmentve P 2.50

300 HÁZI RECEPT

a
címe
annak a
nélkülözhetetlen
könyvecské-
nek, melynek alapján
játshi könnyedséggel min-
denki elkészítheti mindazt, amire
a házban és a ház körül szüksége
van. — Ára bérmentve 90 fillér.

Fenti műveket a magas utánvétell díj végett csak a pénz előzetes beküldése mellett szállítjuk. Az összeg levélbélyegben is beküldhető.

Itt felsorolt művek megrendelhetők a Délibáb kiadóhivatalában, Budapest VII-

MODERN SZÉPSEGÁPOLÁS

Amióta a történelem női ismer,

azóta ismeretes a nőnek az a törekvése, hogy testének tökéletességeit minnél jobban feltüntesse és esetleges fogyatékoságait lehetőleg leplezze. Minden kérdésre ad választ és minden kozmetikai ügyben hasznos útbaigazítást és tanácsot ad ez a két kötetből álló kis kézikönyv

Nélkülözhetetlen minden nőnek!

Mindkét kötet ára bérmentes küldéssel P 1.60

KÉZIMUNKAKINCSEK KÖNYVE

a címe annak a nagyértékű műnek, amely 147 esodaszép modern kézimunkát, valamint leszámolható öltés- mintákkal ellátott kézimunkaívet tartalmaz. E könyvben közölt minták alapján rövid idő alatt kevés költséggel szép és izléses, hasznos dolgokat készíthet a kézimunkában kevésbé jártas nő is.

Ára bérmentes küldéssel 90 fillér

VII. évfolyam

Budapest, 1933 március 25

13. szám

20
ALLÉR

Délibáb

SZINHÁZI HETILAP

Megjelenik minden szombaton

Előfizetési ár: negyedévre 2 P 50 fill., félévre 5.— pengő. Egyes szám ára — pályaudvarokon is — 20 fillér. Ausztriában 40 Groschen, Csehszlovákiában 2.— cseh korona, Jugoszláviában 4 dinár, Romániában 10 lei, Olaszországban 1 lira 20 centesimo. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII, Dohány uca 12. Telefón: 42-3-39, 42-3-50

Ágai Irén
és Jávor Pál a
„Ritz 1919” című
Hunyady darab
főszereplői

Hajzsa felv.

Va hét premierjei

RITZ: 1919

Hunyadi Sándor vérbeli, író, aki még tévedéseiben is érdekes. Sikerének legfőbb titka: írásaiból különös erő, egészséges és őszinte erotika árad, a stílusa mindig irodalmi, mondatainak lendülete és muzsikája van.

Van Hunyadiban valami imponáló féltelenség és bátorság. Hozzá mer nyúlni a legkényesebb témákhoz is. Most például hegyeket gyűjtött fel, óriási tűzijátékot rendezett, hogy annak káprázatos fényében végül is egy egészen egyszerű kis szerelmi történetet pergessen le előttünk...

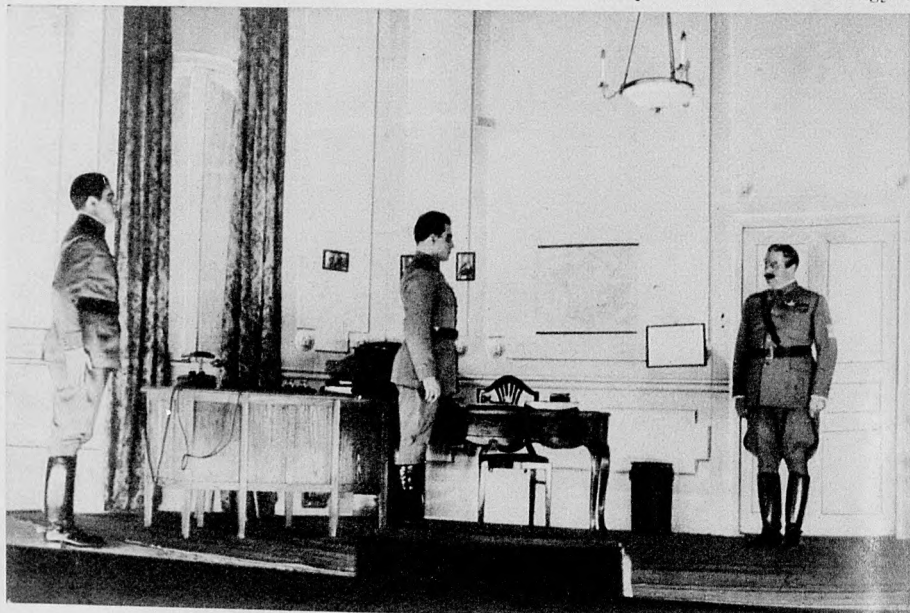
Mert hiszen ennek a szerelmi történetnek tulajdonképpen semmi köze sincsen 1919 tragikus és bizarr eseményeihez, ma éppen úgy megeshetik, mint akkor.

Miről van szó?

A Ritz szállodában laknak az idegen hatalmak katonai képviselői. A tisztek mo-

hón élvezik a hóború után újra felzengő élet gyönyöreit, estéről-estére nagy dártdót rendeznek a szálloda bárjában, folyik a pezsgő és könnyelmű lányokra hullatják a fontok, dollárok és lírák aranyesőjét.

Ebben a bárban keveri a likőröket Ilonka is. A háború vihara által sodort árva virágszál, apja a csatatéren halt meg, elszakadt a családjától és most itt él a tobzódó, könnyelmű világ kellős közepében. Az egyik tiszt beleszeret és elcsábítja a fiatal lányt. Ilonka őszinte, mély szerelemmel imádja a valóban minden rokonszenvre érdemes főhadnagyot, akit ez a szerelem teljesen megzavar. Elveszti lába alatt a talajt, úgy érzi, hogy néki is éppen úgy kell költenie kedvesére, mint ahogyan azt a többi sokkal gazdagabb tisztek teszik. És a főhadnagy megindul a lejtőn lefelé. Egyre nagyobb és terhesebb adósságokba bonyolódik, amit ügyesen akar kiuzsorázni egy siber. Rá akarja beszélni a főhadnagyot,

Kovács, Jávor, Csontos
„RITZ 1919“

Hajnalka

Az antant egyik tisztje nagyon szépnek találja a pesti nőket

(Eszterbázy Hona és Rajnay Gábor)
(Áldor felv.)

hogy a diplomáciai uton vigyenek együtt ki árúkat. A főhadnagy felháborodva utasítja vissza az aljas ajánlatot, sőt arcul üti a nyomorult uzsorást, aki dühében a főhadnagyot feljeleníti ezredesénél. Rava-szul úgy beárulja, hogy a felháborodott ezredes felszólítja a főhadnagyot, hogy azonnal mondjon le tiszti rangjáról és lépjen ki a hadseregből.

A főhadnagy öngyilkos akar lenni. De az utolsó pillanatban Ilonka közli vele, hogy anyának érzi magát. És ugyanakkor érkezik meg a főhadnagy fivére is, aki a család bocsánatát hozza a könnyelmű fiúnak és egyúttal közli vele, hogy otthon mint polgárember, új életet kezdhet. Happy End!

Hunyadi sok izgalmat, mozgást, drámai feszültséget, lírai színt és szenvedélyt feszít a színpadra, amely néha szinte túlfűtött. Érti a színpadi technikát, biztosan épít és tudja, hogy mikor és hol lehet biztos tapsokra élezni ki a jelenetet. Ezúttal különösen a harmadik felvonás sikerült, ez tetszett a közönségnek a legjobban. Az igaz, hogy ebben nagy része volt Maklárynak, aki ellenállhatatlan humorral, nagy jellemző erővel játszotta meg a főhadnagy fivérét és vitte az egész felvonás tempóját.

Az előadás külsőségei fényesek voltak. Vörös Pál, a díszlettervező és Hegedüs Tibor, a százszerű, minden lehetőséget művészién kihasználó rendező, a játék stílusában és a bravúros dekorációkban kitűnően tudták éreztetni a dráma levegőjét és hangulatát.

A szereplők névsorát ezúttal a fiatal Ágai Irén nevével kell kezdenünk. A darab főszerepét bízták rá és szívesen tapsoltunk nagyon tehetséges és sokat ígérő bemutatkozásának. Talán csak a harmadik felvonás nagy jelenete haladta meg erejét, ennek nagy rutint és asszonyi érettségét követelő szavait még nem tudta a kellő hangszereléssel megszólaltatni. Jávor mindvégig érdekesen karakterizált főhadnagya, Csontos ércbe vésett, félelmes erejű ezredese, Hajmássy érdekes, markáns őrnagya voltak a nagyszerű együttes fő erősségei. De nyílt színi tapsok jutalmazták Gárdonyi Lajos, Somló István, Rajnai Gábor, Zátony és Fejes Teri gondos és hatásos alakításait is. Gyergyai is sok derűs percet szerzett, de sajnálattal állapítjuk meg,

Fejes Teri egy pesti démont játszik, aki erős kézzel tartja barátját, az őrnagyot (Hajmássy)
(Áldor felv.)

hogy ez a nagyon tehetséges és rokonszenves színészünk egyre modorosabb lesz. Állandóan ismétli önmagát, holott tehetségéből sokkal többre is telne.

Róbert bácsi, a papa és
Tuzsika a lánya

(Somogyi Nusi és Déry Hugó
(Áldor félt)

az az újonnan előállott he-
zet, hogy kifogytunk a
madonnákból. Ezzel szem-
pedig szinte fölösleges bő-
günk van remeknél-remeke
színészekben.

Ezért tette helyesen Lás-
Aladár, hogy zenés komédia-
két olyan ragyogó mulattató-
bizta, mint ifj. Latabár a-
pád és Kálmán. A régi kom-
dia del'arték jutottak eszün-
be, amikor nem is írtak szer-
pet a színészeknek, mert azo-
amúgy is tudták, hogy mit ke-
mondani és csinálni, hogy
közönség jól mulasson. Ezt te-
szi a két Latabár is. A szá-
vegen túl még egész töme-
ötletet, mókát visznek szer-
pükbe és amíg a színpado-
vannak, egy pillanatig sen-
szűnik meg a nézőtérben a vi-
haros derűltség. Egyébként ig-
zán harcba szálltak a sikerért.
Mindazt, amit tiszteendő
artista és színészi pályafutá-
suk alatt sikerrel mutatta-
be, most gyűjteményesen vi-
szik a közönség elé.

Hogy mi történik körül-
tünk? A komédia alapötlete ve-
lőban briliáns. Egy amerikai milliárdos,
magyar származású Parnum elhatározza,
hogy millióit egy összenőtt ikerpárra hagyja,
mert annak idején, mikor még szegény cirku-
szos volt, a szíamí összenőtt ikrekkel keres-
te meg az első millióit. Parnum elhatározásáról
tudomást szerez egy tönkrement testvérpár,
Dani és Jani női fehérműkereskedők és
elhatározták, hogy ők szerzik meg az örök-
séget. Közös bű ruhát csináltatnak, mely-
be mind a ketten beleférnek és mint össze-
nőtt ikrek jelentkeznek a Magyarországra
érkezett Parnummal. Vakmerő elhatá-
zásukra persze a szerelem kényszeríti őket.
Mert a háttérben ott van Böske, a tönkre-
ment cég igazgatónöje, aki Daniba és
Marika, aki viszont Janiba szerelmes.
A házasság azonban csak úgy jöhet létre,
ha a cégtulajdonosok vagyoniilag szanalják
magukat.

A csel remekül sikerül. Parnum boldog-
oleli keblére az összenőtt ikreket és nyom-

BOLONDÓRA

Egy operett, melyet nem női, hanem
férfi főszereplőkre írtak! Külföldön már
régén divat egy-egy kiváló komikust állí-
tani a darab központjába és valamikor
nálunk is így volt ez. Az utóbbi húsz esz-
tendő alatt azonban teljesen tévesen és
igazságtalanul fróink szinte kivétel nélkül
csak női szerepeket kreáltak és a férfiak
meglehetősen háttérbe szorultak. Nyugod-
tan mondhatjuk: statisztáltak a primadon-
náknak!

Akik ismerősök a pesti színházak kulissza-
mögötti életével, tudják, hogy ez mennyire
keserítette színészeinket. Rátkai Márton
egy ízben valóságos lázadó beszédet tartott
a mai színpadirodalom ellen, amely érthe-
tetlenül mostohán kezeli a férfi szerepeket.

Amit azonban nem tudott megoldani a
mellőzöttek érvelése és haragja, megoldotta

közjegyzőt hivat, aki előtt az ikreket
 kívánítja örökösének. Az utolsó pillanat-
 azonban az ikrek nagymamája megje-
 nek és naivságában leleplezi a csalást.
 asi felháborodás és botrány támad,
 mely azonban mégsem végződik tragiku-
 s. A becsüppelt és mindent rózsás színben
 amerikai ugyanis megbocsát, a vagyoni
 nek is rendbe jönnek és győz a szerelem!
 remeklő Latabár testvéreken kívül
 zínház a kitűnő nevek egész hadsere-
 vonultatta fel a siker érdekében. Somo-
 Nusi ragyogó humorral, színpadot
 bantó temperamentummal énekelte és
 oltta a polgármester dadogó leányát.
 ri Fanni pedig üdén, kedvesen és ötletes
 kőkel gazdagon játszott a két fiú
 zótt habozó naivtát. Ez a szereplése
 ól megerősítette régebbi véleményün-

ket, hogy operettgárdánk egyik legfigye-
 lemreméltóbb tagja.

Jó ötlet volt Neményi Lili szerepeltetése.
 Énektudásban ő volt a legkülönb és egy
 Latabár Kálmánnal citáncolt spanyol ket-
 tősben — az operett egyik legpompásabb
 jelenete.

A kitűnő együttesből még Vágóné Margit,
 Déry Hugó, Fenyő Emil, id. Latabár
 Árpád, Mátrai József és Czeglédi Béla neveit
 kell kiragadnunk és elbájolva néztük egy
 háromszendős, gyermeknek Ágai Csöpinék
 énekét és táncát.

Végére hagytuk az operett legnagyobb
 meglepetését: Szánthó Mihály muzsikáját.
 Kivétel nélkül minden száma friss, meló-
 diabó, szellemes és hatásos volt, spanyol
 száma és tangója pedig olyan gyöngyszemek,
 melyek hamarosan nemzetközi forgalomba
 kerülnek.

Forró Pál.

Neményi Lili,
 Latabár Árpád
 Latabár Kálmán.
 A Latabár fiúk
 korekét játszanak
 Zaton a „Bolondóra”-
 ban

Hajnal felv.

Nem leszek főbbé kabaréigazgató

Írta: Lőrincz Miklós

A múlt év júliusában, amikor a bécsi Grand Hotel terraszán Zsoldos Sándorral, a Modern-kabaré tulajdonosával megállapodtam abban, hogy az új kabaré igazgatását elvállalom, azt hittem, hogy életemben jelentős, hasznos és kellemes változás állott be.

A dolog anyagi részén felül izgatta a fantáziámat, hogy lesz Budapesten a kabaréművészetnek egy új hajléka, ahol minden az én elgondolásom szerint fog történni.

Azok a darabok kerülnek színre, amik nekem tetszenek, azok a színészek fognak játszani, akiket én jónak találok, rendező, karmester, díszlettervező, zenészek, díszletmunkások és a többiek valamennyien, akik a kabaréhoz tartoznak, minden munkájukat az én irányításom és parancsom értelmében fogják elvégezni.

Bevallom őszintén, hogy nagyon tetszett nekem a dolog. Világéletemben szerény és alázatos ember voltam, aki legfeljebb csak kértem, de soha senkinek, semmit nem parancsoltam és akkor, ott Bécsben, gyarló emberi mivoltom, egy másféle berendezett-ségű életbe való átlépés első szédületében azt hittem, hogy parancsolni jobb, mint a parancsot teljesíteni...

Pestre érkezve azután alig néhány nap múlva már a kiábrándulás keserű ízét éreztem a számban.

Az én nyugodt, kiegyensúlyozott életem szinte órák alatt felborult. Elhelyezkedni óhajtó ismerősök és ismeretlenek tömege rohant meg. Heteken keresztül, egészen a kabaré kapunyitásáig nem hallottam mást, mint öndicséreteket. De azt azután egész napon keresztül. Mindenki azt igyekezett bebizonyítani nekem, hogy abban, amit csinál, ő a legelső Budapesten, tehát őt szerződtessük. Ezzel a fantasztikus ajánlat-áradattal szemben — amit ugyan a mostani szomorú gazdasági viszonyok között tökéletesen meg lehet érteni — én teljesen tehetetlen voltam. Az uccán negfogtak és megállítottak, az étteremben, kávéházban vadidegen emberek odaültek az asztalomhoz, ha társaságban voltam félrehívtak és én bármennyire is láttam már első percben, hogy az ajánkozásuk céltalan, képtelen voltam megszabadulni tőlük, egyszerűen azért, mert nem volt gyakorlatom ahhoz, hogy hogyan lehet a kényelmetlen emberektől megszabadulni.

Szavak, szavak, szavak. Este zúgott a fejem, mikor lefeküdtem és féltem a másnapról.

A kabaré kapunyitása és az első hirdetői kampány után, mikor a legszélesebb köröknek is tudomására jutott, hogy a Modern-kabaré létezik, a helyzetem még rosszabbra fordult.

Most új ostrom következett. A titkos drámaírók ostroma. Az aztán legény a talpán, aki ezt az ostromot megállja.

Én az első időkből igyekeztem mindent elolvasni, de azután, mikor a naponta beadott darabok száma tizenöt-húszra emelkedett, képtelen voltam lépést tartani az árral.

Ebből természetesen ismét szemrehányások, állandó kellemetlen sürgetések egész áradata keletkezett.

A titkos drámaírókon kívül nagyon sok kellemetlen perccel szereztek nekem szerzőkollégáim, akik — Isten bocsássa meg a bűnüket — összes rossz darabjaikat nálam akarták elűtni.

Egyik újságíró szerző például, lapja és saját tekintélyében bízva, mingyárt úgy nyújtotta be a kéziratát, hogy „itt van a darab, mikor kaphatom meg érte a pénzt és körülbelül mennyire számíthatok”.

Mikor aztán másnap kénytelen voltam visszaadni neki, bosszút esküdött ellenem és azóta lapjának kabarékritikáiban sem a nevem, sem a darabjaim címe — bár azóta legalább tizenöt egyfelvonásosom került színre, — nem jelent meg.

Egy másik kolléga olyan félórás egyfelvonásost hozott hozzám, aminek harminc szereplője lett volna. Amikor meg akartam neki magyarázni, hogy a kabaréknak még húsz tagja sincs, tehát több mint tíz színészt kellene erre az egy kis darabra vendégként szerződtetni, amit viszont a költségvetés nem bírhat el, mert legalább napi 150 pengő megterhelést jelentene, azzal vágott vissza, hogy ez pusztán rosszindulat, mert én egyszerűen nem akarom, hogy a darabja színrekerüljön.

Hogy az igazgatói székkel járó kellemetlenségek egész sorozata betetőzést nyerjen, rá kellett jönnöm, hogy végeredményben anyagilag sem jártam jól, mert a munkám minden időmet elfoglalta és negyedannyit sem tudtam írni, mint azelőtt.

Gaál
szerűen,
érkezett.
pesten
a Tátrá
három
gal elha
vások t
kollégáj
kereste.
latt a há
lóban tel
Az e
uceai lak
naszéljel
dök egy
félíg ny
közöttük
geten, n
szinte v
hagyott
— Há
nem bor
néz itt ki
bával, k
már meg
lamelyik
jutunk,
lában t
nőt, am
a szoba
erőlködés
baddá t
tatfordít
ne lássa
mert mi
gesül.
— Min
az, hogy
haza kell
ból. Tény

Télőrai beszélgetés Gaál Franciskával

Gaál Franciska a napokban meglepetés-szerűen, berlini felvételeit megszakítva hazakerkezett. Csupán három napot töltött Budapesten és aztán tovább utazott pihenni: a Tátrába. Így érthető, hogy ezalatt a három nap alatt valóság-
gal elhalmozták a meghívások tömegével, minden kollégája, kolléganője felkereste. A művésznő ezalatt a három nap alatt valóban teljesen kimerült.

Az elegáns Batthyány uceai lakásban minden szanaszéjjel. Hatalmas bőröndök egymásmellé állítva, félig nyitva hevernek. És közöttük áll, egy kis sziget, melyet a sok holmi szinte véletlenül szabadon hagyott: Gaál Franciska.

— Hát nézzen körül, hát nem borzasztó, hogy hogy néz itt ki, — dobant a lábával, kezeit összeszorítja, már megijedtünk, hogy valamelyik karmester sorsára jutunk, hogy rossz hangulatban találtuk a művésznőt, amikor megenyhül és a szoba végén hatalmas erőlködéssel két fotelt szabdá tesz. Leülünk, háttafordít a szobának, hogy ne lássa a rendetlenséget, mert mint mondja, ez idegesíti.

— Mindenekelőtt nem igaz az, hogy nekem sürgősen hazakellett jönnöm Berlinből. Tény az, hogy ha tény-

leg kiutasítanak Németországból sem volna nekem ebből anyagilag károm, mert a gyárral nekem olyan szerződés van, hogy az erre az esetre bankletétbe helyezett összeg engem illet meg.

Gaál Franciska
(Fotó Universal film)

Ugylátszik a művészno ügyvédi körültekintéssel kötötte meg a szerződését — vetettük közbe.

— Hogy ez mennyire így van, az is igazolja, hogy kint élő magyarok a szerződéseikbe utólag beveszik ezt a pontot. Tudniillik így a gyár kiutasítás esetén, ha kell, a legmagasabb fórumokat is megmozgatja, mert különben a bankletét elvesztésével nagy anyagi veszteség éri.

— Miért jött haza? — kérdezzük.

— Most, mióta legutoljára kimentem, körülbelül hat hete, megállás nélkül kora reggeltől késő estig dolgoztam. A mult héten azután elkészült a filmem első része. Míg a második rész díszleteit és kellékeit elkészítik, háromheti szabadságot kaptam, hogy pihenjek.

Gaal Franci, most, hogy az elmult hetek munkájáról beszél, hangja fáradt lesz, karjai leereszti és úgy néz ki, mintha öt perccel előbb érkezett volna a stúdióból, nehéz napi munkája után.

Tudtam mindig, hogy nem könnyű dolgoz filmezni, de hogy ilyen idegölő, hogy ilyen nagy fizikai fáradságot okoz, azt nem tudja elképzelni az, aki nem csinálta végig. A millió fényerősségű reflektorok kemencéjében minden jelenetet hússzor elpróbální. Végre jön a felvétel. Este örül az ember, hogy túljutott ezen a jeleneten, mikor másnap kiderül, hogy újra kell az egészet csinálni, mert a rendező valami hibát fedezett fel az esti vetítésnél.

Nagyot sóhajt. Az az érzésünk, hogy a művészno belül, talán tudat alatt örül, hogy ő a mai viszonyok között el van foglalva, hogy ő elfárad a sok munkától — míg sokan mások, a valamikor általa irigvelt kollégának a pihenéstől fáradnak el.

Másfél évre szól a berlini szerződés, azután lehet, hogy Amerikába utazom. Éppen ezért ezt a lakásomat már fel is mondtam, ezeket a régi bútorokat valahol beraktározatom.

— Nem fáj a szíve itthagyni Pestet, ahonnan elindult, amelynek a közönsége tette naggyá?

— Tudja, most, mikor elhatároztam, hogy a lakásom felosztatom, éreztem először, hogy nagyon elszakadok ettől a várostól,

ahová az életem minden emléke fűződik. Eddig mindig hazajöttem. Ezután éppen úgy szállodában fogok lakni, ha véletlenül Pestre tévedek, mintha más külföldi városba érkezem.

— Nem megy férjhez? — kérdezzük.

— De igen. Ha már visszavonultam. Nem lehet összeegyeztetni a kettőt. Vagy a családi élet vagy a színpad.

— Azelőtt nem így gondolkodott? — vetettük közbe.

— De kénytelen voltam belátni, hogy a korábbi gondolkozásom volt a helytelen. Most mintha eltűnt volna a művészno a fáradság. Felugrik, hatalmas, gyönyörű szép tiszta fehér kutyával kezd birkózni, amely az egész házat felverő csaholással adja tudtul, hogy mennyire boldog.

— Valamit a berlini magyarokról.

— Minden délben együtt ebédelek a stúdió éttermében Magda Schneiderrel. Olyan, mint a filmjein. Ő már németszámba megy. Különben a legtöbbet Nótikkal vagyok együtt, akinek a filmjében a főszerepet játszom.

— Nem szokott elkésni a felvételek kezdetéről? — vetettük közbe kissé rosszmájuan.

Megértette a célzást, igazi naíva-tekintettel mért végig.

— Nem. De különben lehetetlen, mert minden nap pont 1/10-kor a gyár autója a lakásom előtt dudál. Azt csak az olyan rosszmájúak írták rólam itt Pesten, mint maga is, hogy én mindég készakarva késtem el a próbákról.

A telefon éles berregése szakítja félbe a beszélgetést.

— Halló... itt 525—11 — esicsergi a művészno, — itt a szobalány beszél. — Gaal Franci szerepet játszik.

— Egy színigazgató ismerősöm telefonált — mondja a művészno, miután letette a kagylót, — hogy meddig maradok Pesten, nem lépnék-e fel nála egy-két estén. Nem, amint hallotta — feláll, kezét nyújtja. — Nem. Elutazom a Tátrába pihenni. Berlinben mondták, hogy pihenjek.

Az előszobába kihallatszik újra hatalmas kutyájával való birkózása.

Gárdonyi Béla.

A Delibáb

megsúgja maganak

hogy a színházak a szezon hetedik hónapjában is szépen bírhák az iramot. A Fővárosi Operettszínház persze nem számítva, — minden színház próbál, igyekszik valamit hozni továbbra is, az igazgatók egyáltalán nem félnek a közelgő tavasztól...

— Kalauzoljon egy kissé a színházak útvesztőiben.

— Szívesen. Kezdjük a Nemzetinél. Ez a színház — akárcsak a másik állami színház, az Opera — nem kényeztette el túlságosan premierek dolgában a publikumot.

Hogy mi ennek a titka, erre nehéz volna megfelelni. A Nemzetinek is, az Operának is háromszor annyi tagja van, mint a magán-színházaknak, tehát nem lehet azt mondani, hogy nincs kivel dolgozni. És egyik színházban sem tartanak annyi próbát, mint például a Nemzetiben.

— Talán csak nincs minden nap próba?!

— Van nap, hogy kétszer, sőt háromszor is próbálnak. A Nemzetiben van olyan hónap, amelyikben száz próbát is tartanak.

— És mire használják fel ezt a sok próbát?

— Főleg repríz betanulásokra. Most is egy sereg reprízre készülnek. Az „Ember tragé-

Rökk Marika
(Georges)

Rátkay
Márton
(Veres)

Palásthy Irén otthon,
a magyar szobában
(Tovarosek felv.)

diá"-ját, az „Othello“-t, a „Phedrá“-t fogják legközelebb színe hozni részben új rendezésben, részben új szereposztásban.

— Meséljen most már valamit az új darabokról!

— Akkor át kell mennem a Vígszínházba. Ott legközelebb be fogják mutatni — merem állítani — a szezon legszenzációsabb darabját. Egy darab, mely rengeteg képből áll, óriási technikai apparátust igényel. A Vígszínház híres forgó színpada megint remekelhet.

— A Magyarban?!

— A Pinyóke után visszavonhatatlanul a „Lányok az intézetben“ következik, aztán operett valószerűleg Tilkos Ilonával.

— Király?!

— Nagy erővel folynak ugyan a próbák az új operettből, amelynek a premierje még bizonytalan. „A Kadetszerelem“ sikerére jellemző az a vicc, amit a színfalak mögött kolportálnak. Amikor Annie Nicholst, az „Ábris Rózsája“ szerzőjét, akinek darabja tudvalevőleg kétezerszer ment, az ezredik előadásán megkérdezték, hogyan jutott el idáig, azt mondta, — oh nagyon egyszerűen. Hiszen „csak az első háromszáz előadás ment rosszul...“ Tehát ki kellett várni a sikert.

A „Kadetszerlem“-nél is ki kellett várni a sikert, csak az első tizenhét előadás ment rosszul, az is egy másik színházban, ez aztán a szerencse...

— Pesti Színház?!

— Nem lesz premier több ott az idén. Sőt, megtörtént a nagy kibékülés is.

— Ki volt haragban? Kivel?!

— A darab két főszereplője Röck Marika és Rátkai Márton. Végérvényesen kibékültek.

— Ennek örülök. De viszont nem örülök annak, hogy Palásthy Irént, aki — mint hallom — megint Pesten van, egyik színház plakátján sem látom. Mi ennek az oka?!

— Ezt is elárulom magának. Palásthy Irén kizárólag azért nem lép föl, mert nem talál az egyéniségének megfelelő szerepet és kedvére való darabot. Hat éve nem lépett ill föl, érthető, hogy mint mindig, úgy most is csak valami rendkívüliben dhajt fellépni. Viszont szívesen elolvas minden librettót, amit kezéhez kap s örülni fog, ha talál magának megfelelőt.

— Kár, hogy nem vagyok színpadi író! Pályáznék.

— Azt bizony sajnálhatja, hogy nem ír darabot, mert magának fogalma sincs, hogy például Fodor László, Lengyel Menyhért, Zágón István, Bús Fekete László mit kaptak legutóbb egy-egy színdarabjuk filmjogáért. Ma már a színpadi szerzők nem is nagyon

búslakodóknak, ha egy színdarabjuk anyagilag nem vált be a színpadon, jó az, hogy észrevegge valamelyik filmproducer.

— Tavasz van s maga a pénzről beszél, ahelyett, hogy a szerelemtől beszélne. Tehát?

A gyönyörű fiatal színésznőnek egy színháznál ketten is udvarolnak. Mivel valószínűleg az egyik udvarló nem tud a másiktól — hiába, ez már a színházaknál is úgy van, — éppen ezért a békesség kedvéért nem áruljuk el a színésznő nevét...

A fiatal primadonnának, akit egy világ-hírű színésszel kapcsolatosan sokat emlegettek, most komoly, nagyon gazdag civil udvarlója van. A kis szőke szubrett, akit az ismert színházi ember fedezett föl, hamar megügasztalódott ugyancsak egy civil ember oldalán.

— Szóval tombol a szerelem.

— Akárcsak a taps Sacy von Blondelnek, a kiváló írónőnek az estjén?! Mit gondolt ki tapsolt legtöbbit?

— Kíváncsi vagyok!

— Bajor Gizi.

— De most mivel a publikumnál tartunk, félhívom figyelmét a Műhely legközelebbi előadására.

Rajna Piroška és Demberi István a színészegyesületi iskola vizsgaelőadásán nagy sikerrel szerepeltek. — Rajna Piroška finom játékával és pompás alakítóképeségével máris figyelmet keltett. A fiatal színésznő tehetsége a legszebb ígéret a jövőre nézve. (Áldor felv.)

— Mikor lesz, hol lesz?!

— E hó 24-én este 1/2 11 órakor a Belvárosi Színházban. Kerpel Jenő „Platon lakomája” című egyfelvonásoson kívül Madzsar Aliz mozdulatművészeti stúdiója „Korszerű szvit” címmel modern táncjátékokat mutat be. A táncok koreográfiáit tervezte Madzsar Aliz és Róna Magda. Rendező Palasovszky Ödön.

— Ott leszünk!

— Még egy érdekes est lesz. Misik János hadirokkant poeta szerzői estje. Misik arról nevezetes, hogy eddig több mint 5000 verset írt és ezt a mellékelt névjeggyel bizonyítja.

— Mondja, mi történt végeredményében a Kamaraszínház főpróbáján?!

— Látszólag egy kis fejellenség, valójában pedig a botrány szót nyugodtan alkalmazhatjuk arra a főpróra estre. Az első sorok ősrégi szokás szerint a sajtót illetik, de a színház vezetősége pénzért és ingyen annyi jegyet osztogatott el, hogy az előadás kezdete előtt félórával minden helyet elfoglaltak. Természetesen néhány kiváló író, szerkesztő, hogy hívatását teljesíteni tudja, kénytelen volt a páholyok mélyében és széksorok mögött állva végignézni az előadást. Ugyátszik, a színház megfélemedezett arról, hogy a kritikusoknak nem mulatság, de komoly munkát és kötelességteljesítést jelent a színházbajlás.

— Színházi prognózis.

— Azt mondták, Gellért a legpechesebb színházi vállalkozó. Kiderült, hogy a szerzőn legnagyobb szerencsegyermeke. Lásd: „Timosa.”

Gellért Lajos (Áldor felv.)

A színpadon ők jelentik a bájta, mosolyt, fiatalságot, a leányos varázst!

Fáradhatatlanul táncolnak, káprázatosan mozognak, olyan pontosan, tökéletesen, ahogyan régebben legfeljebb csak a porosz katonák masírozhattak...

De gondoltak-e már arra, hogy mennyi szenvedés, könny, nyomorúság után jutnak idáig a görölök? És hogy ezek a lányok, akik a lenge Múza szolgálatában állnak, a valóságban szinte aszkéta életet élnek, szigorú intézeti fegyelem alatt állnak. Persze, ez csak azokra a világhírű, évek fáradságos munkájával összetanult göröl-csoportokra vonatkozik, amelyek Párizs, London és Amerika nagy revűszínpadjain működnek.

Évekig török, izzasztják, tornáztatják, koplaltatják, tanítják reggeltől-estig a göröl-kórus tagjait, akik szinte alétlan esnek össze egy-egy próba után. Minden izmukat, minden tagjukat külön-külön gyúrják, idomítják. Különös gyakorlat, amikor a fejükön kell csészéket egyensúlyozniok tánc-lépés közben. Ez a gyakorlat arra való, hogy a felső testet mozdulatlanul tudják tartani ugyanakkor, mikor lábaikkal a leghevesebb mozgásokat végzik. Mindenre kiterjed a göröl-professzor figyelme. Minden lánynak mindennap megvizsgálják a torkát, fogait, lemérik a súlyukat, számontartják méreteiket. Teljesen elvesztik egyéniségüket, színpadi figurák lesznek, akiknek meg kell tartaniuk eredeti alakjukat, nincsen joguk kedvükre enni, nem járhatnak egyedül sehová és minden világváros mulatójával kapcsolatos egy speciális görölpenzió, melyben a szegény kis lányok olyan ridegen

és fegyelmезetten élnek, akár a katonák.

Európa legrégebbi és leghíresebb revűszínházai Párizsban vannak. Aki még nem látott párizsi revűt, annak fogalma nincsen arról a káprázatról, a jelmezek, díszletek tékozló szépségéről, a technika csodáiról, melyet a színpad élénk tud tární. A néző szédülve, lenyűgözve, felizgatva hagyja el a színházat, ahol úgy érezte magát, mintha az Ezeregyéjszakák csodái elevenedtek volna meg előtte.

Ez az érem egyik oldala. Mert egészen másképpen fest a dolog a kulisszák mögött. Ezek a régi színházépületek ugyanis teljesen elavultak, folyosói lehetetlenül szűkek, megfelelő számú öltözőik egyáltalában nincsenek. A görölök a szó szoros értelmében a folyosókon öltözködnek és vetkőződnek. Van olyan revűszínház, ahol a nők öltözője az ötödik emeleten van. Minthogy egy revű legalább tizenegy képből áll, tizenegyszer kell fel- és lemenniök naponta a lépcsőkön. Vasár- és ünnepnapon, amikor két előadást tartanak, ilyenformán nem kevesebbet, mint száztíz emeletet, összesen 2200 lépcsőfokot kell megjárniök, ami nagyobb munka, mintha az Eiffel-tornyot mászták volna meg. Egy külföldi ujságíró megdöbbenve kérdezte nemrég az egyik színház igazgatójától, hogy miért nem változtatnak ezeken a szörnyű állapotokon, miért nem modernizálják a színpadmögötti helyiségeket, mire a direktor vállatvonva válaszolta:

— Mi csak arra kölhethünk, amit a közönség lát. A láthatatlan részekre már nem telik!

És a színpad mögötti szűk bejárónál egymásra préselve, lihegve, fuldokolva, agyon-

hajszolva
akik ebből
ébredtek
arcukon
jaikról
dező ves
tetik t

Párizs
teljes r
egyenes
ságával.
fizetése
hét-nyol
szemben
részvétel
részestül

Mint
a sztár
esténkin
és ugya
híressége

A fra
jobb de
görölökne

Az an
mel nézi
Budapes
a göröl
fő felad

csönözni
művészi
ellenkez

kedves t
az angol
előadás

Mikor n
szintáru
színész r
általán

szelet é
és techn
táncmut

kevesebb
igazság
jainknak

esen akk
az ang

Az am
táncot k
vészetne

felelő te
megbesz

táncosnő
donban

egyáltal
kis színp

kapcsol
relmi ka

kat szok
komoly

tiszteletr
foglalkoz
napos do

és konze
den hobo
leányaik

Ehhez

hajszolva állnak a jelenésükre váró görlok, akik ebben a pillanatban inkább szánalmat ébresztenek, mint érzelmi gondolatokat. Az arcukon fáradt unalom, apró-cseprő gondjaikról beszélnek egymással és csak a rendező vezényszavára rázódnak fel és szöktenek fel arcukra a gépies mosolyt.

Párizsban még megtűrik a revükben a teljes ruhátlanyságot és a görlok fizetése egyenes arányban nő ruhájuk fogyatékos-ságával. A csak derékig meztelenek esti fizetése 4 pengő, a teljesen ruhátlanoké hét-nyolc pengő között váltakozik. Ezzel szemben a hónapokig tartó próbákön való részvételért egy fillér külön díjazásban sem részesülnek.

Mint mindenütt, úgy itt is bántóan hat a sztárok szédületes gázsija. Mistinguette esténként hatezer frankot (1200 pengő) kap és ugyanilyen arányban fizetik a többi hírességeket is.

A francia görlokkal ellentétben sokkal jobb dolguk van az angol és amerikai görloknak.

Az angol és amerikai egészen más szemmel nézi és értékeli a görloket, mint a francia. Budapesten, Párizsban, Berlinben, Bécsben a görll az előadást kiegészítő látványosság, fő feladatuk bizonyos érzelmi varázst kölcsönözni a színpadnak. Semmi különösebb művészi teljesítményt nem várunk tőlük, ellenkezőleg, még bizonyos bájt találunk kedves ügyetlenségükben. Ezzel ellentétben az angol és az amerikai a revü és operett-előadások súlypontját a görlokre hárítja. Mikor néhány év előtt egy néger táncos-szintársulat járt nálunk, az egyik néger színész megjegyezte, hogy Budapesten egyáltalán nem értik a magasabb táncművészetet és éppen a legnehezebb és technikailag legszédületesebb táncmutatványok arattak legkevesebb tapsot. Ebben sok igazság van. A mi színpad-jainknak megközelítőleg sincsen akkora tánc-kultúrája, mint az angol vagy amerikaiak.

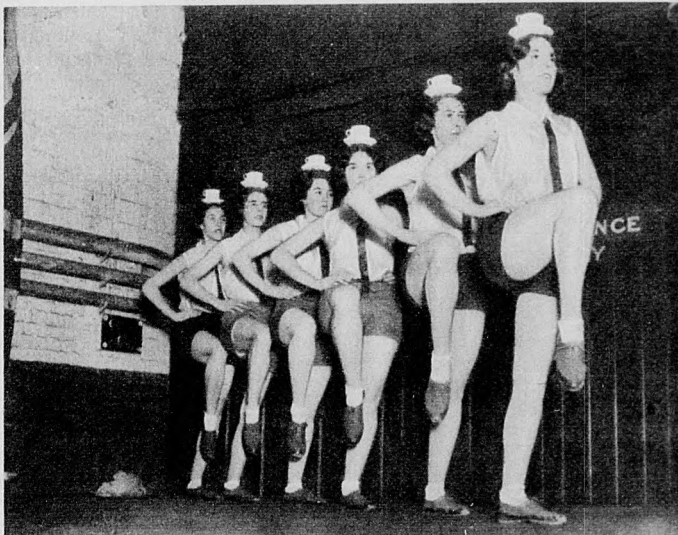
Az angol és az amerikai a táncot komoly és értékes művészetnek tekinti. Ennek megfelelő tehát az a tisztelet és megbecsülés is, melyben a táncosnőket részesítik. Londonban és New-Yorkban a görll egyáltalán nem jelent bájos kis színpadi maescákát, akikkel kapcsolatban pikáns kis szerelmi kalandokat és pletykákat szokás elmondani. Ott ez komoly művészi fogalom, igen tiszteletreméltó és megbecsült foglalkozás és ezért mindennapos dolog, hogy tekintélyes és konzervatív családok minden habszás nélkül engedik meg leányaiknak, hogy görlok legyenek.

Ehhez azonban tudnunk kell,

hogy nincsen az a szigorú szellemű leánynevelőintézet, ahol a leányokat erkölcsösebben és nagyobb fegyvellemmel nevelnék, mint a görlliskolákban. Ezek tulajdonképpen testnevelési főiskolák, ahol reggeltől-estig igen komoly és nehéz munka folyik. Itt azután valóban meg kell tanulniok a görllöknek táncolni. Hónapokon át tanulnak egyes táncokat és főleg az egyszerre való mozdulás tudományát. Ez az oka annak, hogy a világ egyetlen nemzetének női táncára sem versenyezhet az angol és amerikai görll-csoportokkal és például a francia revük is, ha nagy attrakciót akarnak bemutatni, vendégszereplésre hívják a híresebb angol görll-csoportokat. Hogy ez milyen gyakran történik, annak jellemzésére talán elég annyit megemlítenünk, hogy külön szállodájuk van a Rue de l'Amiral-Duparrén.

A görllök paradicsoma ez idő szerint Hollywoodban van, ámbar a hangosfilm bevonulásával elhelyezkedési lehetőségük egyre jobban hanyatlik. A némafilm idejében a jó megjelenésű, szépen mozgó görllök igen fontos kiegészítői voltak a filmnek.

Kétségtelen, hogy abban a nagy rohamban, melyet a fiatal lányok a színpad ellen intéztek még nem régen is, nagy szerepet játszott a görllromantika. Ennek azonban ma már szinte teljesen vége van. A görllök gondterhes, dolgozó kis lányok, akik nem pezsgőt irtgetnek, hanem elszakadt harisnyájukat stoppolgatják és nem kék rókáról álmodoznak, hanem boldogok, ha egy posztótélikabátot tudnak vásárolni. A világon végigviharzó válság, amely annyi mosolyt, életörömet seper el, megtépdeste, hervasztotta a görllromantikát is. A színpadon még mosolyognak, de a kulisszák mögött annál gyakrabban ül szemükben a könny.

Egyenes testtartást úgy lehet elérni, ha esését tesznek a fejre. Kezdőnek nem ajánlható ez a kísérlet sem

Amit nem szabad

és amit szabad

Általános meglepetést keltett, hogy legutóbb fekete Tosca mutatkozott be az operában. Toscát mi szokéneknak ismerjük, szokéneknak tudjuk és szokéneknak szoktuk meg. Így él a fantáziánkban, tehát semmi ok sincs megfosztani a közönséget ettől az illúziójától. A publikumot nem szabad megfosztani fantáziájának egy-egy virágától, amelyet sok időn keresztül ápolt és dédelgetett... A kaméliás hölgy igazán nem képzelhető el kaméliák nélkül. Nagyon furcsa volna, ha a kaméliás hölgy — napraforgókkal jelenne meg. A „Cyrano de Bergerac” Roxanja csak magas, karsú és bájos lehet, akiről egy költő álmodhatik s akihez verset

írhat... Komikus volna, ha Roxan alacsony, kövér volna. Aligha hinnénk el Cyranónak a nagy rajongást. (Természetesen a Cyranó bármilyen típusú nőkért rajonghatnak és rajonganak, de Cyrano Roxanját mégis csak karsúnak és magasnak tudjuk elképzelni.)

És maga Cyrano elképzelhetetlen lenne a nagy orr nélkül. Hisz ez minden tragédiájának az oka. Cyranót — modern rendezésben — talán frakkban is játszhatnák, a sportruhás Cyrano is elképzelhető, csak éppen azt a Cyranót nem lehetne színpadra hozni a jellegzetes nagy orr nélkül, akit Rostand olyan gyönyörűen színpadra írt.

A Sasfiók halvány és törékeny testű fiatalember, Marcus Antonius dallás és hódító, Cleopatra fekete, Othello félelmetes. Mindmegannyi típusai a színpadnak. Ezeket a figurákat nem szívesen látjuk másoknak, mind ahogy elképzeltük, ahogy láttuk és ahogy megszoktuk.

Nem hisszük, hogy valaki is ősznek képzelné el Juliát és kopasz fiatalembernek Rómeót.

Pedig Shakespearenek ezt a színdarabját már olyan merész rendezésben játszották, amilyenről Shakespeare bizonyára nem mert volna álmodni. De azért a figurák jellegzetességét mégsem merték megváltoztatni.

De nemcsak a figurák megmáshthatalanok, ha már ezek élnek a közönség fantáziájában, hanem bizonyos jelenetek, helyzetek is, amelyek a karakterét adják valamelyik darabnak.

Elképzelhető-e a „Hamlet” a szellem-jelenet kihagyása nélkül? ! Az „Ember tragédiájá”-t eddig vagy húszféle rendezésben játszották és minden rendezés kihagyott valamit a darabból. Csak éppen a paradicsomi jelenetet nem hagyhatta ki egy rendező sem.

„Fau
világ sz
ni a bi
előadás
ellenke
ha bizo
netet a
valame
tetlen.
vannak
másutt
Moln
jelenet
London

dezte,
ilyen
jelene
lágosí
gol g
hátsó
vert,
is rán
az egé
tudom
majdn
happy
rópai
hát,
hozzá
hyapp
kell f

„Faust“-ot is különféleképpen játsszák a világ színpadain. De próbálja valaki kihagyni a híres kerti jelenetet. Vagy az operai előadásból az ékszeráriát. Mindezeknek az ellenkezőjéről is meggyőződhetünk akkor, ha bizonyos színdarabokból egynémely jelenetet azért kell kihagyni, mert a jelenet valamelyik ország publikuma előtt érthetetlen. Minden országban más szokások vannak, más az ízlés, ami itt tetszhetik, az másutt visszatetszést szülhet.

Molnár Ferenc „Ördögjé“-ből a revolver-jelenetet kihagyták Londonban. Az akkor Londonban tartózkodó Molnár megkér-

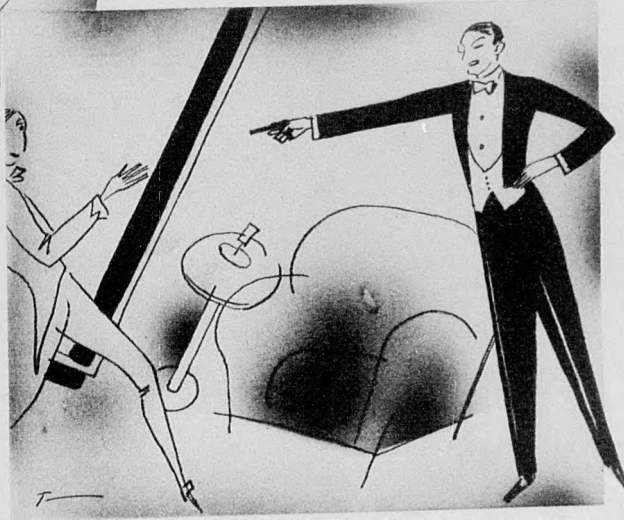
Modern színpadi írók már írnak darabot, többféle befejezéssel, előre számolva azzal, hogy különböző országokban kerülhetnek színre. Bónyi Adorján „Az elcsérelt ember” című színdarabját más befejezéssel játszották a Kamarában és más befejezéssel a Nemzetiben. Indig Ottó színdarabja, a „Torockói menyasszony” most Amerikában is színre kerül. A második felvonás katonaszökevény jelenetét teljesen kihagyják, mert ott az érthetetlen. Mindezekből következik az a tény, hogy amikor a magyar színgazgató, színházi kiadó megnéz egy darabot Londonban, vagy Párizsban s ott látja, hogy a darabnak sikere van, — még mindig mérlegelnie kell azt a körülményt, hogy ami Párizsban és Londonnak jó, az jó-e Budapestnek is.

Amennyiben tehát szabad, sőt kell hozzányúlni jelenetekhez, felvonásvégekhez, sőt figurákhoz, ha azt a körülmények úgy hozzák magukkal, úgy nem szabad meghamisítani, vagy pláne megváltoztatni azokat a színpadi figurákat, eszményképeket, amelyekről a publikum fantáziája megalkotta a maga véleményét, amelyeket olyannak is szeret látni...

Tosca tehát maradjon szöke, Falstaff kövér és joviális. Cyrano nagyorrú. János vitéz daliás, Othello fekete, III. Richárd sánta, Julia barna, Gretchen szöke, Lohengrin jöjjön csak be hatyún és a Kaméliás hölgy legyen körülborítva kaméliával...

Igy akarja és így szereti őket látni az ezerszemű Cézár, a nagy publikum.

Barna Jenő.

dezte, hogyan lehet egy ilyen döntő fontosságú jelenetet kihagyni, felvilágosították, hogy egy angol gentleman nem hord a hátsó nadrágzsebében revolvert, ilyenformán azt nem is ránthatja onnan elő. Így az egész jelenet megdőlt. Köztudomású, hogy Amerikában majdnem minden színdarab happy-ennel végződik. Európai író színdarabját tehát, ha Amerikában színre hozzák s ha nem végződik happy-ennel, föltétlenül át kell formálni erre.

Amerikai táncosnő
világhírű tükörtáncos
(P. R. Vajda)

IGAZMONDÓ SAJTÓHIBÁK

IRTA: LOVÁSZY KÁROLY

Ma alig van sajtótermék, amely, ha gosan is, ne közölne rádióműsort, s am ezeket a hevenyészett rádióprogramo olvasom, hol pesti, hol vidéki idős lapokban, itt is, ott is felfedezek sajtóhi kat, amelyek a szedés és nyomás nagy s ségében keletkeznek. Ezeknek a sajtóhibá nak egészen más a jellegük, mint például a régi sajtóhibáknak, amiket „sajtólibá nak” is neveznek viccesen, mert a sze abba a libába esett, hogy még a sajtóhib is sajtólibának szedte.

A sajtóhibás, illetve sajtólibás rádió programokba becsúszott tévedések nem egyszerűen a gyilkos kritika erejével hatnak. Erre úgy jöttem rá, hogy egyszer, egy ügő napon, amikor a program az ügőverseny eredmény kihirdetését jelezte, a műsorban az ügőverseny úgy volt szedve, hogy *ugatóverseny*. Mennyi, de mennyi igazsá rejlett e rádiósajtóhibában! Azt hiszen alig van rádiós, akinek a hangszórója közvetített volna már ügőversenyt.

Ezen az alapon kiindulva, kutatni kezdtem régi, főként vidéki lapokban közlő rádióprogramokban, hasonló igazmondó sajtóhibák után s így felfedeztem többek között egy *vesedélután*, amely nyilván mese délután helyett ment az emberek veséjére. Továbbá egy *népfalénekes*, akit a nép bizonyára falhoz szeretett volna állítani, mert minden volt az illető, csak népdalénekes nem. Kutatásaim során egy énekes „Tosca nagy ázsiját” adta elő, mert valószínűleg nem állt a művészete európai színvonalon.

Egy másik műsor egy rosszul sikerült harangjátékot „*haragjáték*” gyanánt harangozott be végzetes sajtóhibával, persze nem is sejtven, hogy e harangjáték utólag a rádióhallgatók éktelen haragjával találkozand.

Találtam a sajtóhibák közt egy *népkín-műelőadást*, mint fején talált szöveget.

Egy operaénekesnő helyett *viperanékesnő* csípdeste meg egyik rádióműsorban a hallgatóságot.

Zeneeszerőt is leltem sajtóhibaexpedíciós körutamon, s magam is rájöttem, hogy nem egy komponista nem szerzi, hanem, mint a tímár, cserzi a zenét.

Legjobban tetszett azonban a *Liszt rap-szóda*, amely sajtóhiba szintén az előadóra vonatkozott, akiket előbb liszttel, azután pedig szódaival szeretett volna lespiriccelni a közönség.

ely, ha
srt, s am
oprogramo
éki idősz
ek sajtóh
ás nagy s
a sajtóh
mint példa
„sajtóh
ert a sze
a sajtóh

ibás rád
ek nem eg
atnak. Er
egy üge
etöversen
műsorh
ve, hogy
yi igazsá
zt hiszem
szórája r
ersenyt.
atni kezd
an közö
gazmond
m többé
ván mese
veséjére
a nép bi
ani, mer
ekes nem
osca nagy
üleg nem
on.

sikerült
t haran
rsze nem
utólag a
találko

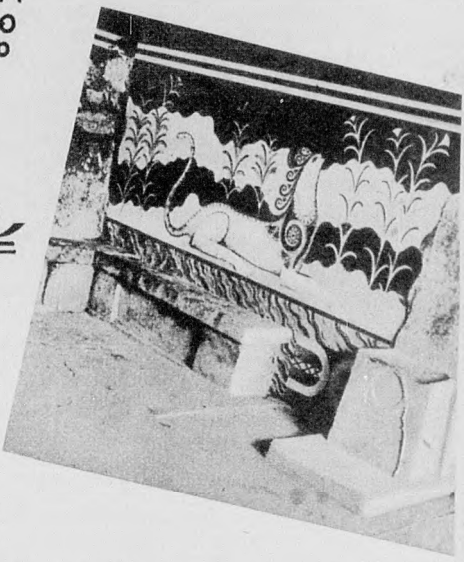
népkín
t.
peráne
űsorban

bedicéi
gy nem
mint

zt rap
őadek
azután
icetni

A világ legregibb színháza

AZ ÓKOR PÁRISA

Khaldeáról a történelem is csak homályos foltokban emlékezik meg. Ott terült el valahol a Tigris-folyótól délre. Termékeny ország volt, mesés gazdagsággal. A Biblia helyenként beszél róla, de csak Ur városát említi. Ez volt Khaldea fővárosa.

Most megtalálták Ur városának romjait. Részben már ki is ásták s a leleteket nyilvánosságra hozták különböző művészettörténeti leírásokban. Templomok, paloták maradványai, szobrok és edények kerültek napvilágra, amelyek azt mutatták, hogy az ókori Khaldeában a művészet igen magas fokon állott.

Assur templomának egyik oszlopmaradékán találtak egy köralakú tervrajzot, alatta khaldeai ékírással feljegyzéseket. Megfejténi azonban a tudósok sem tudták az írást. Most magától megoldódott a rejtély. Megtalálták annak a köralakú épületnek a maradványait, melynek tervrajza a templom oszlopába van belevésve.

Ez a köralakú épület színház volt. A világ legelső színháza. Hatezer évvel Krisztus születése előtt.

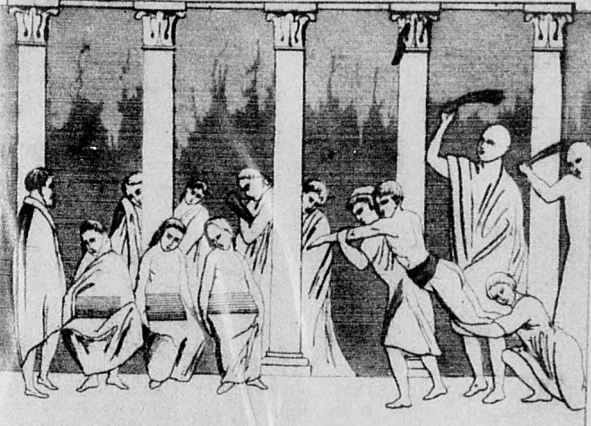
Az oszlopok, amelyek itt napfényre kerültek, szintén ékírással vannak televesve. De az ékírás egy fejlettebb formájával, amely hasonlított a babiloni íráshoz.

Ezeket Edward Roynes, a kairói kutatóintézet vezetője megfejtette. Kiderült belőlük az egész város akkori élete, hogy Ur városa a maga fénykorában Kelet Párizsa volt. És az ékírás által kifejezésre juttatott történetek erősen alátámasztják a Bibliát, mely szerint Ur városa az erkölcstelenség központja volt.

De ne hasonlítsuk az ókori világ erkölcseit a miénkhez. Másképpen éltek akkor az emberek, más szemmel néztek. Nyolcezer év szaladt el azóta, míg az élet odafejlődött, ahol most áll.

Ur város színháza meglehetősen nagy helyen épült. Teljesen köralakú és húsz méter az átmérője. A városnak abban az időben mintegy nyolcvanezer lakosa lehetett. Óriási területen feküdt, de ez abból magyarázható, hogy a város minden egyes házat hatalmas kert övezte.

Természetesen a khaldeai színházban másféle előadások folytak, mint a miénkben. A színház és a templom még a görög Athénben is testvérek voltak. De a görögök már az emberek tisztelétére rendezték előadásait. Hogy közelebb vigyék őket a természethez, a tisztasághoz s ezáltal Istenhez. Ur városában még az istenek számára rendeztek előadásokat. Az emberek nézők és szereplők voltak ugyan, de egyben vallásos áldozók is. Akárcsak Ceylon-szigetén a brá-

mánistáknál, akik még ma is táncot rendeznek az istenek tiszteletére.

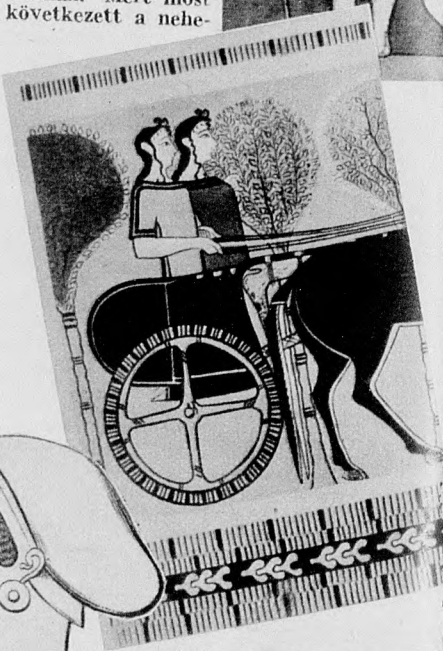
Ur város abban az időben az ókor kereskedelmi és kultúrelétének a központja volt. És híres gyönyörű asszonyairól. De a legszebb asszonyoknak nem volt valami nagyszerű életük. Kiválasztottak közülük évente hármat: a legszebbeket. Ezek lettek Assur isten menyasszonyai, egyben papnői, akik a színházban éltek és egyben a színészek is voltak. De ez a küldetés nemcsak egy évre szólt, hanem az egész életre. A közönség tehát valószínűen szívesen tódult abba a színházba, ahol olyan sok szép asszony volt. A szépséget az ókorban sem becsülték kevesebbre, mint a mi időkben. És ezek az ókori papnők egyáltalán nem folytattak apácaéletet — kicsapongót sem. Férjhez nem mehettek ugyan, de egyszer egy évben, Assur ünnepén, mely a mi számításunk szerint július tizenkettődikére esik, férjket kellett hogy válasszanak maguknak.

Emiatt a férjválasztás miatt volt szükség a kóralakú színházra. Messze vidékről tódultak a férfiak, még idegen országokból is jöttek Assur isten gyönyörű asszonyai kedvéért. A színházba nő be nem léphetett. Assur papjai állták el a bejáratokat, de ők maguk sem léphettek be, csupán az idegen világi férfiak. A tömeg pedig már kora hajnalban tódult az amfiteátrumba. Mindenki jó helyet akart, hogy minél közelebb kerüljön Assur papnoihoz. A papnők csak délben, furulyaszóra jöttek az amfiteátrumba. Ez a furulya nem a mai értelemben vett sokbillentyűs hangszer volt, hanem egyszerű, de kellemeshangú pásztorsíp, amelynek még mindig nagy jelentősége van Kelet templomi zenekarjaiban.

A papnők a színház közepén, kóralakban helyezkedtek el. Középen Assur isten szobra állott.

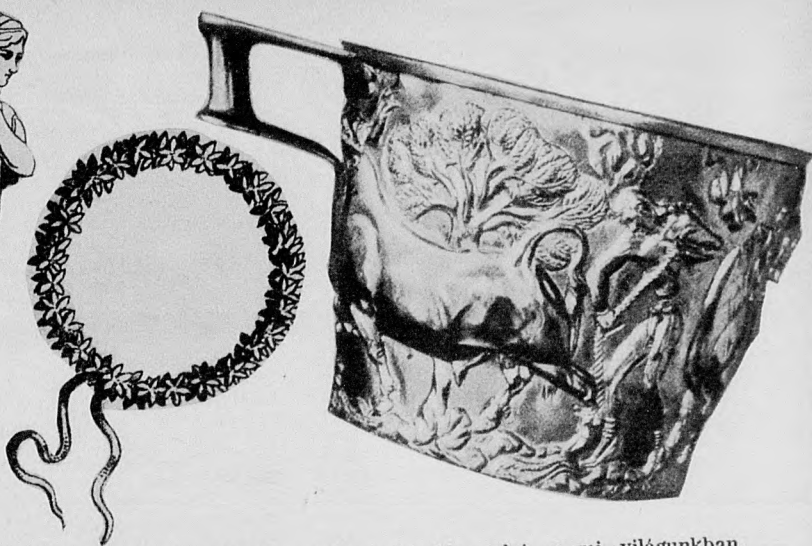

Aztán táncolni kezdtek. A közönség pedig lélegzetvisszafojtva figyelt. Tánc után az első papnő fölépített Asszír szobrának emelvényére, ahonnan végigláthatta a körbenhaladó kópadokon ülő sokaságot. Onnan intett egy férfinak, akit kiszemelt. A többiek utánózták. De azért nem volt egészen könnyű dolga a férfiaknak. Mert most következett a nehe-

zebbik rész. Egymás mellé sorbaállították őket és a főpapnő talalós kérdéseket adott föl nekik. Csupán az maradt, amelyik a talalós kérdésre helyesen megfelelt. A többi visszaküldték a helyére és a második választási menetben újat hívtak le helyette. Három napig tartott Asszír ünnepe és megesett, hogy a harmadik nap végén még mindig akadt papnő, aki nem talalós férjket. Mert a talalós kérdések fogasok voltak. Rendkívüli ügyesség és okosság kellett a megfejtésükhöz. Néhányat közülük feljegyezték a kőoszlopra. Ezeket:

„Mi az, ami a világon a leghosszabb és a legrovidebb, a leggyorsabb és a leglassabb, a legoszthatóbb és a legterjedelmesebb, amit a legjobban elhanyagolunk és a legjobban sajnálunk, ami nélkül semmi sem

„Örténhetik, ami minden kicsit elnyel és minden nagynak éltető erőt ad?”

„Éhész kérdés ez. Ritkán akadhat ember, ilyesmire helyesen megfelel. Pedig szerű.

z idő.

Az időnél semmise hosszabb, mert az értékelőség mértéke. Semmisen rövidebb, mert minden terünkől hiányzik. Semmise több a várakozóra és semmise gyorsabb az élvezőre nézve. A végtelenig terjed nagyban, a végtelenig osztható a kicsiben. Mindenki elhanyagolja s mégis sajátja elmúltát, nélküle semmise történik, ledeteti mindazt, ami nem méltó arra, hogy fönmaradjon és halhatatlanná teszi egyszerű dolgokat.”

Egy másik kérdés:

„Mi az, amit elfogadunk, anélkül hogy megköszönnénk, amit élvezünk és magunk tudjuk hogyan, amit másnak adunk, magunk sem tudjuk miképpen és amit észlünk anélkül, hogy észrevennénk?”

A válasz erre a kérdésre: „Élet”.

„Éle tehát nem volt könnyű dolguk Ur városában a hódítani akaróknak. Talán

még nehezebb, mint a mi világunkban. Férfiaink közül bizonyára kevésnek akadna türelme hasonló talányok elemzésére. De hát ez volt Ur város színháza. Színház volt, az emberek elszórakoztak és lélegzetet visszafojtva lesték, hogy melyik jelölt tud megfelelni a kérdésre. A mi fejlettebb életünkben már egyszerű találós kérdés lett az ilyesmi. De természetesen összehasonlíthatatlanul könnyebbek a feladványok, a díj is kisebb. Mégis szórakoztató és éppenúgy az idegekre hat, mint valami izgalmas ponyvaregény.

Az ókor színháza tehát még Khaldeában áldozat volt Asszir isten dicsőítésére. A görögöknél már csak egy útmutatás, amelynek célja, hogy megmutassa a tisztaságot, ami közelebb visz az istenekhez. Az ókori és a középkori kereszténységénél a színház azt szolgálta, hogy bemutassa a bűnös és az igaz élet közötti különbséget, de nemcsak a földi életben, hanem a túlvilágban is. A mi korunk színháza az élet, annak mozgása, megnyilvánulása: Szerelem, csalódás, öröm, halál.

Hogy milyen lesz a jövő színháza?... Erre nehéz lenne választ adni. De bizonyos, hogy a jövő emberének más lesz az élete, tehát a színháza is.

Magyar szerzők az olasz színpadokon

A cataniai mozikban két évvel ezelőtt, mikor a „Testőr” filmváltozatát adták, hatalmas plakátokon reklámként függesztették ki Molnár Ferenc fényképét. Szicíliában különösen kedvelik a magyar darabokat s ennek oka csak kis részben rejlik a magyar-olasz politikai barátságban. Pedig Szicília éppen ellentéte Magyarországnak. Örökké enyhe ég, napsütés, tavasz. Magyarok kevesen is jutnak el Szicíliáig, megrekednek Észak-Olaszországban, Velencében, Firenzében. Szicília drága a magyar zsebek számára, Taorminát, Siracusát, Palermót szinte maguknak sajátították ki az angolok és amerikaiak. S mégis éppen a szicíliai színházakban érték el legnagyobb sikereiket az olaszra lefordított magyar darabok. Milánó és Torinó az olasz színházi és irodalmi élet központja. Itt székelnék az olasz színházi ügynökségek, azonban minthogy Olaszország színházi berendezettsége teljesen elüt a miénktől, az írók és a színdarabok számára sokkal könnyebb mód kínálkozik az érvényesülésre s a terjeszkedésre.

Firenzében egy ízben egy olasz asszony azt kérdezte e sorok írójától:

— Mondja Signore, igaz, hogy Magyarországon minden második ember lángész?

Az asszony, egy tanár fiatal felesége, komolyan kérdezte ezt. Én pedig, e sorok írója, nem tudtam, csak másik kérdéssel válaszolni. Hogy miért kérdezi.

— Mert maguknál Magyarországon annyi író van, mint nálunk? — kérdezte.
— Engedig sok az író. De nagyszerűek is — tette hozzá az asszonyka, — nagyon szeretem a magyar színdarabokat.

— Melyeket ismeri? — kérdeztem.

— Hát mindenekelőtt a Molnárt. A játék a kastélyban az olyan jó, mint egy Pirandello-darab. Pedig nekünk csak egy Pirandellonk van.

— Nekünk is csak egy Molnárunk, — válaszoltam.

Ezután Lengyel Menyhért került szóba, a Tajfun, melynek az olasz színpadokon legalább akkora sikere volt, mint Magyarországon.

Az utolsó időkben aztán valóban mintegy kitarult az olasz színpad a sikert elért magyar darabok részére. Zilahy Lajos, Móricz Zsigmond és Boross Elemér darabjait adták elő legutóbb az olasz színpadokon.

Olaszország minden városában egész éven át van színház. Egyik staggione megy,

s másik jön helyébe. Mindegyik készen hozza az előadás sorozatát. És alig van staggione, amelynek repertoírjából hiányozna legalább egy magyar szerző színdarabja. Torinóban Sem Benelli, Milánóban Dario Nicodemi a magyar szerzők nagy pártfogója. Mindkettőnek saját staggione-társulata van, amely csak télen tölt néhány hónapot székvárosában. Milánóban, illetve Torinóban s az év nagyobbik felét az ország különböző nagyvárosaiban játssza át. E két staggione mellett azonban a Grammatica nővérek, Ermete Zacconi, Ruggiero Ruggeri társulatai szintén sok magyar darabot szerepeltetnek műsorukon. Egyik legismertebb olasz színikritikus aztán most cikket is írt arról, hogy miért van a magyar daraboknak olyan sikerük Olaszországban.

A magyar szerzők — írja Alfredo Pazini, — mindenekelőtt ismerik a színpad technikáját. Tudják, mennyi élet, mennyi valóság és mennyi játék szükséges ahhoz, hogy a közönség kinyissa a szívét. Mert ami élet van a színdarabokban, az hat a szívre, ami játék, az szórakoztat. Az olasz nép pedig született szentimentális. Ezért nem lehetett Olaszországban világrengető sikere a shakespearei színdaraboknak, ám-bár kisebb sem, mint más országokban. Azonban a magyar darabokban a könnyedség az, ami vonzó. Tipikusan a mai kor testére vannak szabva. Hogy ne menjünk tovább, itt van mingyárt Molnár Ferenc „A jó tündér”-e. Megért több mint kétszáz előadást.

A kritikus szerint a magyar színdarabok a könnyed és a nehéz műfaj között egy közepes helyet foglalnak el.

Azonban Olaszországban éppenúgy mint az egész világon, színházi válság van. A közönség érzi, új éranak kell kezdődnie a színház életében. Nem tudni, hogy mi lesz ez az új korszak. Talán a hangosfilm és a dráma egybeforrasztása, talán az amerikai Eugen O’Neil kísérleti színdarabjainak továbbfejlesztése. Mindenesetre a magyar színdarabok kedveltek Olaszországban. De nem jelentik a csúcspontot. A csúcspont a bizonytalanságban van. Egyelőre Marinetti és futurista követői azt állítják, hogy ők már elértek azt, amit ember csak elérhetett. Pirandello pedig az utolsó időben mély hallgatásba merült és regényeket írt.

VÉGÁLLOMÁS

Egy történet Egy története

lata
Tersánszky J. Jend-

Előrebocsátom, hogy ebben a történetben én, az író is fogok szerepelni, saját személyemben. Remélem, nem teszik fel mingyárt rólam, hogy szerénytelen feltűnni vágyásból? Nem! Majd a végén ki fog derülni, hogy akik ezzel rágalmaztak meg, magukban röstelleni fogják ezt.

De kezdjem egyelőre egy szabályszerű elbeszélés hangján. Hát...

Sátorfái Árpád, a hősszínész, kitűnő hangulatban volt.

Igaz, valahogy nehéz is volna elképzelni egy olyan szép fiút, mint ő volt, a sikerek és a nők kegyeltjét, másként is, mint ragyogó hangulatban. Ambár szabószámlák a megmondható, hogy akadtak az ő életében is borús pillanatok. De ezúttal tündöklő volt a kedve.

Épp egy pár sort fejezett be egy levélpapíron. Így hangzott:

„Várlak ötkor a 147-es végállomásánál. Imádlak!”

Ezt a néhány sort Sátorfái úr betette egy borítékba és ezt aztán levitte magával a lakásából. Utközben beadta egy ismerős kis trafikba. Azzal, mint aki meg van elégedve magával és a világgal, Sátorfái Árpád elindult a próbára.

Hogy közben szerelméről mészázott? Az természetes. De kellemes hangulat képzeletábrítása tudvalevően előírta az összes kéznél lévő kellemes képeztinket. Így Sátorfáinak is eszébe jutott kollégájának, Csöröginek a legutóbbi kellemetlensége.

Csörögi ugyanis az első hősszínésze volt a színháznak s kissé rövidlátó volt. Az éppen készülő darab díszletpróbáján nekiment egy újonnan mázolt plébokornak s megkarcolta benne az arcát. A zöld festéktől vérmérgézet kapott s akkorára dagadt az arca, mint egy pofozó-gép gömbje. Tanár kezelte s a nagyobb veszélyen túl volt. De már ahhoz nem volt remény, hogy a bemutatóig rendbejőjön a képével. A szerepét így, a címszerepet, Sátorfái kapta meg.

Sátorfái jó fiú volt és sajnálta kollégáját. De hogy kitűnő hangulata mégis azóta volt, mióta megtudta, hogy a Csörögi szerepe végleg az övé, ez csak azt mutatja, hogy jobb művész volt, mint ember. Ez pedig elvégre dicséretes is.

Ezúttal azonban eltűnik előlünk egy darab időre, a színház színészbemutatójában.

Nemsokára erre, abba a kis trafikba, amelyikből Sátorfái úr kijött, egy csinos kis nő lépett be. A vén trafikosné már jóelőre rámosolygott két vevője közül és szó nélkül átadta neki a kis levélkét, amit Sátorfái hagyott nála.

A kis nő a levélkét nyomban blúza kivágá-

sába rejtette és egy mosollyal és fejbiccentéssel köszöntve a trafikosnét, már meg is fordult a trafik kijáratának. Az ajtó előtt azonban mégis kivette a levelet, feltépte és sebtben átfutotta. Úgy tetszett, egy kis kedvetlenség jelent meg rá arcán, miközben a levelet újra visszadugta keblébe. Ezzel kilépett a trafikból.

Hogy ki volt ez a kis nő? Hát mondjuk, hogy Kárászinénak hívták. És hogy milyen volt? Milyen lehet egy pöttöm asszony, akinek egy hősszínész az imádója? Űde volt és gömbölyű. Olyan gömbölyű, hogy semmiképp sem óhajtott már gömbölyüdebb lenni. De fogyókúrák helyett beírta a kényelmesnél valamivel szorosabb övvel. Egyéb gyógyszernek pedig nagyon meg volt elégedve szerelmes epkedéseivel a hősszínész iránt, meg sétáikkal, meg hát...

Egyszóval általában Kárásziné is meg volt elégedve önmagával és a világgal. Tehát itt az ideje, minden jóra való elbeszélésben, hogy valami bonyodalom támadjon, nemde?

Kárásziné jelenleg hazafelé tartott a trafikból kapott levélkével.

A második emeleten laktak és a háznak nem volt liftje. A lépcső mindenha nagy megpróbáltatás volt Kárászinénak. Ezúttal is lassan tipegett fölfelé és közben a következőket vette számba magában, a trafikajtóból hozott kicsi kedveszegettséggel:

Férje, Kárászi úr, ma délután utazik el a felhatos vonattal. Holott elutazhatna a háromórassal. Akkor nem kellene semmi gyanus ürügyet kieszelnie számára, hogy ő előbb elmeessen hazulról, mivel Sátorfái ötkor várja a 147-es villamos végállomásánál.

↳ Mikor a második emelet lépcsőfordulójára ért, aminek folyosója végében volt a lakásuk, egyszerre valahogy kényszerűleg az jutott eszébe, hátha tévedett? Hátha Sátorfái nem is öt órát jelzett a levélben, hanem hatot és akkor minden meg van oldva.

Az óhajtas olyan, mint a hipnotizőr. Megmástitja bennünk, amit a szemünkkel láttunk. Kárászinét is arra ösztönözte, hogy ezen a veszélyes ponton vegye elő még egyszer a levelet.

Mivel így is pihent a fárasztó út után, megtette.

Sajnos, mégsem tévedett. Sátorfái valóban öt órát jelzett.

Ennél a csalódásnál azonban nagyobb baj érte.

Amint a levelet vissza akarta tenni borítékjába, véletlen kiejtette a kezéből.

Ej! Hát egyszerűen lehajlik érte. Óhó! Könnyű ezt mondani azoknak, akik nem viselnek szoros fűzőt, amelyet Kárásziné szokott.

Magyar szerzők az olasz színpadokon

A cataniai mozikban két évvel ezelőtt, mikor a „Testő” filmváltozatát adták, hatalmas plakátokon reklámként függesz-tették ki Molnár Ferenc fényképét. Szici-liában különösen kedvelik a magyar dara-bokat s ennek oka csak kis részben rejlik a magyar-olasz politikai barátságban. Pedig Szicília éppen ellentéte Magyarországnak. Örökké enyhe ég, napsütés, tavasz. Magyarok kevesen is jutnak el Sziciliára, megrekednek Észak-Olaszországban, Velencében, Firenzé-ben. Szicília drága a magyar zsebek számára, Taorminát, Siracusát, Paletmót szinte ma-guknak sajátították ki az angolok és ame-rikaiak. S mégis éppen a szicíliai színházak-ban érték el legnagyobb sikereiket az olaszra lefordított magyar darabok, Milánó és Torinó az olasz színházi és irodalmi élet központja. Itt székelnek az olasz színházi ügynökségek, azonban minthogy Olaszország színházi berendezettsége tel-jesen elút a miénktől, az írók és a színdara-bok számára sokkal könnyebb mód kínál-kozik az érvényesülésre s a terjeszkedésre.

Firenzében egy ízben egy olasz asszony azt kérdezte e sorok írójától:

— Mondja Signore, igaz, hogy Magyar-országban minden második ember lüngész?

Az asszony, egy tanár fiatal felesége, ko-molyan kérdezte ezt. Én pedig, e sorok írója, nem tudtam, csak másik kérdé-sel válaszolni. Hogy miért kérdezi.

— Mert maguknál Magyarországon annyi rengeteg sok az író. De nagyszerűek is — tette hozzá az asszonyka, — nagyon sze-retem a magyar színdarabokat.

— Melyeket ismeri? — kérdeztem.

— Hát mindenekelőtt a Molnárt. A já-ték a kastélyban az olyan jó, mint egy Pirandello-darab. Pedig nekünk csak egy Pirandellonk van.

— Nekünk is csak egy Molnárunk, — válaszoltam.

Ezután Lengyel Menyhért került szóba, a Tajfun, melynek az olasz színpadokon legalább akkora sikere volt, mint Magyar-országban.

Az utolsó időkben aztán valóban mintegy kitarult az olasz színpad az sikert elért magyar darabok részére. Zilahy Lajos, Möricz Zsigmond és Boross Elemér darab-jait adták elő legutóbb az olasz színpadokon.

Olaszország minden városában egész éven át van színház. Egyik staggione megy,

s másik jön helyébe. Mindegyik készen hozza az előadás sorozatát. És alig van staggione, amelynek repertoírjából hiányozna legalább egy magyar szerző színdarabja. Torinó-ban Sem Benelli, Milánóban Dario Nico-demi a magyar szerzők nagy pártfogója. Mindkettőnek saját staggione-társulata van, amely csak télen tölt néhány hónapot székvárosában. Milánóban, illetve Torinó-ban s az év nagyobbik felét az ország különböző nagyvárosaiban játssza át. E két staggione mellett azonban a Grammatica nővérek, Ermete Zacconi, Ruggiero Ruggeri társulatai szintén sok magyar darabot szerepeltetnek műsorukon. Egyik legis-mertebb olasz színikritikus aztán most cikket is írt arról, hogy miért van a magyar daraboknak olyan sikerűk Olaszországban.

A magyar szerzők — írja Alfredo Pan-zini, — mindenekelőtt ismerik a színpad technikáját. Tudják, mennyi élet, mennyi valóság és mennyi játék szükséges ahhoz, hogy a közönség kinyissa a szívét. Mert ami élet van a színdarabokban, az hat a szívre, ami játék, az szórakoztat. Az olasz nép pedig született szentimentális. Ezért nem lehetett Olaszországban világrengető sikere a shakespearei színdaraboknak, ám-bár kisebb sem, mint más országokban. Azonban a magyar darabokban a könnyed-ség az, ami vonzó. Típusosan a mai kor testére vannak szabva. Hogy ne menjünk tovább, itt van mingyárt Molnár Ferenc „A jó tündér”-e. Megért több mint két-száz előadást.

A kritikus szerint a magyar színdarabok a könnyed és a nehéz műfaj között egy közepes helyet foglalnak el.

Azonban Olaszországban éppenúgy mint az egész világban, színházi válság van. A közönség érzi, új éranak kell kezdődnie a színház életében. Nem tudni, hogy mi lesz ez az új korszak. Talán a hangosfilm és a dráma egybeforrasztása, talán az amerikai Eugen O'Neil kísérleti színdarab-jainak továbbfejlesztése. Mindenesetre a magyar színdarabok kedveltek Olaszország-ban. De nem jelentik a csúspontot. A csúspont a bizonytalanságban van. Egyelőre Marinetti és futurista követői azt állítják, hogy ők már elérték azt, amit ember csak elérhetett. Pirandelló pedig az utolsó idő-ben mély hallgatásba merült és regénye-ket ír.

VÉGÁLLOMÁS

Egy történet Egy története

lata
Tersánszky J. Fend-

Előrebocsátom, hogy ebben a történetben én, az író is fogok szerepelni, saját személyemben, Remélem, nem teszük fel mingyárt rólam, hogy szerénytelen feltűnni vágyásból? Nem! Majd a végén ki fog derülni, hogy akik ezzel rágalmaztak meg, magukban röstelleni fogják ezt.

De kezdtem egyelőre egy szabályszerű elbeszélés hangján. Hát...

Sátorfái Árpád, a hősszínész, kitűnő hangulatban volt.

Igaz, valahogy nehéz is volna elképzelni egy olyan szép fiút, mint ő volt, a sikerek és a nők kegyeltjét, másként is, mint ragyogó hangulatban. Ambár szabószámok a megmondható, hogy akadtak az ő életében is borús pillanatok. De ezúttal tündöklő volt a kedve.

Epp egy pár sort fejezett be egy levélpapíron. Így hangzott:

„Várlak ötkor a 147-es végállomásánál. Imádlak!”

Ezt a néhány sort Sátorfái úr betette egy borítékba és ezt aztán levitte magával a lakásából. Utközben beadta egy ismerős kis trafikba. Azzal, mint aki meg van elégedve magával és a világgal, Sátorfái Árpád elindult a próbára.

Hogy közben szerelméről méltózott? Az természetes. De kellemes hangulat képzettársítása tudvalegven előrántja az összes kéznél lévő kellemes képzeteinket. Így Sátorfáinak is eszébe jutott kollégájának, Csöröginek a legutóbbi kellemetlensége.

Csörögi ugyanis az első hősszínésze volt a színháznak s kissé rövidlátó volt. Az éppen készülő darab diszletpróbáján nekiment egy újonnan mázolt pléhbokornak s megkarcolta benne az arcát. A zöld festéktől vérmérgezést kapott s akkorára dagadt az arca, mint egy pofozó-gép gömbje. Tanár kezelte s a nagyobb veszélyen túl volt. De már ahhoz nem volt remény, hogy a bemutatóig rendezőjőjön a képével. A szerepét így, a címszerepet, Sátorfái kapta meg.

Sátorfái jó fiú volt és sajnálta kollégáját. De hogy kitűnő hangulata mégis azóta volt, mióta megtudta, hogy a Csörögi szerepe végleg az övé, ez csak azt mutatja, hogy jobb művész volt, mint ember. Ez pedig elvégre dicséretes is.

Ezúttal azonban eltűnik előlünk egy darab időre, a színház színészbejárójában.

Nemsokára erre, abba a kis trafikba, amelyikből Sátorfái úr kijött, egy csinos kis nő lépett be.

A vén trafikosné már jóelőre rámosolygott két vejeje közül és szó nélkül átadta neki a kis levélkét, amit Sátorfái hagyott nála.

A kis nő a levélkét nyomban blüza kivágá-

sába rejtette és egy mosollyal és fejbiccentéssel köszöntve a trafikosnét, már meg is fordult a trafik kijáratának. Az ajtó előtt azonban mégis kivette a levelet, feltépte és sebtben átfutotta. Ugy tetszett, egy kis kedvetlenség jelent meg rá arcán, miközben a levelet újra visszadugta keblébe. Ezzel kilépett a trafikból.

Hogy ki volt ez a kis nő? Hát mondjuk, hogy Kárászinének hívták. És hogy milyen volt? Milyen lehet egy pöttöm asszony, akinek egy hősszínész az imádója? Űde volt és gömbölyű. Olyan gömbölyű, hogy semmiképp sem óhajtott már gömbölydedebb lenni. De fogyókúrák helyett beérte a kényelmesnél valamivel szorosabb övvel. Egyéb gyógyyszernek pedig nagyon meg volt elégedve szerelmes epékedéseivel a hősszínész iránt, meg sétéikkal, meg hát...

Egyszóval általában Kárásziné is meg volt elégedve önmagával és a világgal. Tehát itt az ideje, minden jóra való elbeszélésben, hogy valami bonyodalom tamadjon, nemde?

Kárásziné jelenleg hazafelé tartott a trafikból kapott levélkével.

A második emeleten laktak és a háznak nem volt liftje. A lépcső mindenha nagy megpróbáltatás volt Kárászinének. Ezúttal is lassan tipegett fölfelé és közben a következőket vette számba magában, a trafikajtóból hozott kicsi kedvezettséggel:

Férje, Kárászi úr, ma délután utazik el a félhatos vonattal. Holott elutazhatna a háromórassal. Akkor nem kellene semmi gyanus ürügyet kieszelnie számára, hogy ő előbb elmehessen hazuról, mivel Sátorfái ötkor várja a 147-es villamos végállomásánál.

Mikor a második emelet lépcsőfordulójára ért, aminek folyosója végében volt a lakásuk, egyszerre valahogy kényszerűleg az jutott eszébe, hátha tévedett? Hátha Sátorfái nem is öt órát jelzett a leveleiben, hanem hatot és akkor minden meg van oldva.

Az óhajítás olyan, mint a hipnotizőr. Megmásmítja bennünk, amit a szemünkkel láttunk. Kárászinét is arra ösztönözte, hogy ezen a veszélyes ponton vegye elő még egyszer a levelet.

Mivel így is pihent a fárasztó út után, megtette.

Sajnos, mégsem tévedett. Sátorfái valóban öt órát jelzett.

Ennél a csalódásnál azonban nagyobb baj érte.

Amint a levelet vissza akarta tenni borítékjába, véletlen kiejtette a kezéből.

Ej! Hát egyszerűen lehajlik érte. Ohó! Könnyű ezt mondani azoknak, akik nem viselnek szoros fűzőt, amilyet Kárásziné szokott.

Megpróbálta ő is rögtön. De nem ment. Erre megijedt. Megpróbálta még egyszer. Mégsem ment. Erre most már véglegesen megrémült. Mit tegyen? Hirtelen körülnézett és gondolkodott. Mozgás semmi nem volt a közelében s így nagy veszély sem egyelőre. Egyetlen mentése lehetett.

Kárásziné már határozott is és cselekedett. A levelet cipője orrával szépen félrecsúsztatta a lépcsőforduló sarkába s a borítékot visszarejtette keblébe, azzal a gondolattal, hogy a levél addig ott maradhat, míg bemeleg, ledobja azt a fránya fűzöt és kijön érte. Így is történt. Kárásziné bement a lakásukba és a levél ottmaradt a lépcsőforduló szögletében.

Hivolka László a ház harmadik emeletéről ballagott lefelé költeményeivel.

Ha nem rövidlátó és főleg nincsen gondolataiba mélyedve, bizonyára minden élmény nélkül jut le a földszintre.

De Hivolka rövidlátó is volt, szórakozott is, tehát a második emelet lépcsőfordulóján nekiment a szögletnek s ott kereste a lépcső folytatását. Itt pedig egyszerre, zsupsz! Kiejtette kezéből a verscsomagot, hogy a lapok szerte-széthulltak.

Persze, ő nem volt befűzve, mint ugyanitt egy pillanattal előbb Kárásziné. Hát legfeljebb megbotránkozva kapott le versei után, hogy azok a föld porával érintkeztek.

Nos, mikor összeszedi őket és aggodalmasan megszámlálja, hogy megvannak-e? Hát legnagyobb meglepetésére egy papírlappal többet talál a kezében. Nézi. Mi ez? Egy levél. Olvassa: „Várlak ötkor a 147-es végállomásánál. Imádlak.”

Hivolka egyszerűen elhűt. Mit gondoljon? Ám a következő pillanatban egyik másodemeleti lakásból egy csinos kis hölgy sietett elő s egyenest Hivolkának tartott.

Hivolka erre újabb meglepetésében és már megszokásból is tüstént a háta mögé rejtette költeményeit, persze a levéllel együtt. És menni akart lefelé. Sőt nem is arra, hanem vissza, fel, íróbarátjához, aki talán megfejti neki a levél talányát. Mert az már egy költő gondolkodásmódjához tartozik, hogy fel sem tudta tenni, hogy a levél a földről került légyen költeményei közé.

De eközben az ismeretlen hölgy már előtte állt:

— Uram! — szólította meg, miután előbb a sarokba pillantott és nem látta ott a levelet. — Nem vette fel kegyed a levelemet?

— De-de-de-de, igenis — dadogta Hivolka. — Ez talán? — nyújtotta oda.

— Ó köszönöm! Nagyon köszönöm kegyednek. Ugy megrémültem! — rebegte a hölgy. — Köszönöm igazán!

Ezzel igézően irulva-pirulva otthagya Hivolkát.

Hát ez meg mi volt? Hivolka szédelegni kezdett. Akármilyen zavarban volt, azért észre kellett vennie, hogy az asszony színtolyanban leledzett. És a hangja úgy rebegett még most is füleiben, mint ahogy álomban a tündéré.

(Mellesleg kinek rebegnek álomukban fülükbe a tündérek, ha nem a líra mestereinek. Más, közönséges halandónak kell beérjék csupán azzal, hogy közönséges eleven hölgyekkel südostassanak a fülükbe mondjuk félálomban.)

De ez már mégis a rejtelmek rejtelve volt Hivolkának. Gondolják meg kérem, hogy a szárnyaló képzelet emberéről volt szó. És Hivolkának, ha a valóból édeskevés, annál több sietelme volt a nők különös szeszélyeiről olvasmányából és álmaiból.

Hivolka egyszerűen nem tudott kitérni az elől a gondolata elől, hogy ez a levél neki szólt.

Égész pontosan szólva, ártatlan íróbarátját gyanusította meg míngyárt, hogy nyilván az csempészte versei közé a levelet. Igen. Hogy valószínűleg ez a kis nő írta és íróbarátja közvetítette. Elvégre kitűnőeknek találta költeményeit s mindenképp jóakarójának mutatkozott.

(Ezt merem hinni mellesleg. Igaz, hogy pont az ellenkezőjért. Hogy t. i. igyekeztem lebeszélni kártékony szenvedélyéről a rimek iránt.)

Ami pedig a nőt illeti, meglehet, hogy közben aggodalmi támadtak, hogy elárulják és ezért vette vissza a levelet — gondolta Hivolka.

Mindenesetre érthető, ha ezek után Hivolka nem hazafelé indult, hanem vissza az író barátjához, még pedig tüstént, felvilágosításért.

Igy kerülnek regényekbe emberek. Sőt így készül a regény.

Mert az bizonyos, ha Hivolka akkor hazamegy vagy csak ottmarad még egy kicsit, akkor egészen másként fordulnak a dolgok ebben a történetben, mely esetleg meg sem íródik így.

Hivolka nem hallotta és nem látta, hogy a hölgy, mikor elszaladt tőle, kezében a levéllel, a folyosó felé, ott egy sikoltott és a levelet gyorsan keblébe dugta volna. Csakhogy már késő volt.

Ugyanis még akkor, mikor Kárásziné kiszaladt a lakásból, a férje egész véletlen kinézett utána az ajtóból és aztán előjött belőle pár lépést. Így tehát végignézte, hogy a felesége egy ismeretlen fiatalembertől egy papírlapot vesz át, amit most az ő megpillantására ijedten elrejtene.

Ki ne fogott volna erre gyanút?

— Mi az? Ki volt az? — közeledett a folyosón Kárászi úr neje elé.

— Semmi, semmi!

— Micsoda semmi? — vontá össze homlokát Kárászi úr. — Hoci csak, hoci kérlekalásan azt a cédulát.

Remélhetőleg nem kíváncsi senki egy gyanút neszező férjnek a magaviselőtére? Mondjuk, hogy Kárászi úr olyan lett, mint egy oroszlán, ha ellenséget szimatol. Csak éppen a sörénye nem borzolódtott fel. Minthogy Kárászi úr kopasz volt.

— Egy izé! Egy... egy... egy... — hebegte az asszony.

A férjek végzete örök. Ha Kárászi úr erre a hebegésre nem akar leleményesebb lenni a valószínűságnál, akár egy regényíró és ha Kárászi úr csak a cédulát követeli tovább, akkor a cédulát nem kapja ugyan meg, viszont csak a bizonytalanság rémeinek esik áldozatul. De Kárászi úr ki akarta előre találni a bizonyosat. És így Kárászi úr egy hazug megbizonyosodásban lett ettől fogva boldogga.

— Talán csak nem ez az aljas regényfirkász mer neked leveleket írni innen a harmadik emeletről? — förmedt rá Kárászinéra. — Vagy még többet is remélhetek? Elő azt a papírt!

Most, Istennem! Egy megszorult asszony, akinek alkalma van egy veszélytelen harmadik mögé rejtjen az igazit, a szerelmest. És erre maga, a férje szolgát útmutatással.

— Nézd! — kezdett el nyomban siránkozni Kárásziné. — Bevallom hát neked. Nem ő. Nem ez az író. Hiszen őt ismered. Sátorfái, a jóbarátod is ismeri. Ez egy szolid triember. De jár hozzá egy barátja. Egy fiatal pászameses fiú. Ez szemtelenkedik folyton utánam. Üldöz valószínűsággal. De hiszen csak nem féltés tőle? Hiszen olyan szegény, mint egy maskara. Mulattam rajta és minék szoltam volna neked, hogy felbosszankodj.

— Hát tőle kaptad most ezt a papírt? — nyugodott meg kissé a férj. Elvégre ha már valaki a neje, megbizonyosodhat rögtön.

Ezzel már inkább erőltette kissé a szigorúságot, mikor újra csak a papírt követelte. Az asszony láthatta, hogy itt csak rontana a tagadás. Név nincs a levélben és az írás kusza, Kárászi pedig nem grafológus.

Kivette hát a levelet és átadta.
— Hallatlan! És ilyen hangon mer írni ez a nyomoronc! — szólt Kárászi úr, miután átfutotta a levelet. — Mindenesetre különös. De várj! Majd adok én neked végállomást! Most itthon maradsz. Majd megjelenek én neki a találcán.

Diktum-faktum! Kárászi úrnak nem használt semmi lebeszélés és könyörgés.
Fél ótkor Kárászi úr, olyan arccal, mint egy gladiátor, immár kalapját és botját kezében tartva, mondta feleségének.

— Megvársz itthon. El nem mozdulsz. Különben is a lakást rád fogom zárni. A cseléd ügyis elment már az állomásra, hogy megvárjon a határainál. Majd ha elintéztém ezzel az állattal, hazajövök és még beszélünk.
Ezzel Kárászi úr távozott, hogy találcára menjen a 147-es végállomásához.

— Én örült kíváncsi vagyok — gondolta a költő ugyanekkor. — Ez a levél mégis csak nekem szólt. Csak azt nem értem, hogyan csempészhettem verseim közé ez az édes kis asszony és azt csodálom, hogyan nem látta meg ön a verseim közt.

— Hát nincs más hátra — jutott határozatra a költő, — minthogy elmegyek oda a végállomásra. Szerencsére megjegyeztem, hogy a 147-es és hogy öt órákor. Sietnem kell!

Ezalatt Kárászi úr magában füstölögve ült két átszállóval a 147-es kocsiban, hogy az a végállomáshoz vigye.

Megömlöm! — így szólt magában. — Egyszerűen megömlöm!... Azaz hogy ezért?... Mingyárt csak... gondolkozzunk csak...

Hátha nem is lesz itt? Hátha nesztét vette? Rögtön eltűnt... Na! Ez esetben kár volt idebolondulni és lekenni a vonatokat. Csak az, hogy már szóltam ennek a bestianak, aki ilyenekbe kever, hogy kénytelen legyek... Alapjában, ha nem volna itt, meg elérhetném a vonatomat.

De a feleségem számolni fog ezért! Hogy egyáltalán képeszi magát ilyen aszfaltorgyilkosok tolokodásának. Bár nem róhatom fel neki, hogy csinos... De az az alak, úgy tetszik, nem nézett ki valóban valami Adonisznak, amit egy pillanatra láttam belőle. Pápaszeme volt és nagy haja. Persze eltűnt rögtön. Érthető! Féllette a bűdöst! De egyáltalán ráismerek itt megint a gyáva rablóra!... Egy ilyen ugrat a feleségem. Hát hogy unatkozik? Micsoda beszéd? A barátunk, Sátorfái elég szórakozás, azt hiszem, mellettem... Ez, gondolom, megbízható fiú!...

Ha volt valami rendszer Kárászi úr magáival való évődésében a villányos végállomáshoz robovva, talán ez fődí némileg azt.

Pont öt volt, mikor leszállt a megállónál. Ez a dolog veleje. Azzal együtt, hogy úgy tetszett neki, mintha kissé reszketne az izgalomtól persze, a jogos haragtól persze, attól persze, hogy elragadja jogos dühe persze, persze, persze, persze, persze...

Kárászi úr persze nem volt rá elkészülve, hogy mikor a végállomáson leugrik a kocsiról, persze szintén egészen véletlen, nem mást lát nem messze a járdán, mint legjobb barátját, Sátorfáit, a hőszíneszt.

— Hát te mire vársz itt?
— És te ho-ho-hogyan kerülsz ide?
Igy közeledtek egymáshoz.

— Nem fogod sejteni, biztosítlak — fogta karon Kárászi úr a kezelést után barátját. Mert hogy ő persze a maga meglepetésétől észrevette volna és gyanúsna vélt volna, hogy a színész ábrázata váltakozó színekben vetekedik egy kaméleonéval, arról persze szó sincs.

— Nem sejtéd, ha mondom — tette hozzá újabb nyomatékka.

Hát ebben igaza volt Kárászi úrnak. A színész ugyan sejtett valamit, de az sokkal rosszabb volt egyelőre.

Sátorfáinak a legtermészetesebb gondolata az volt, hogy a férj bizonyára rájött a kis üzemeire és most csak afféle veserágó baráti álarc alá rejti bosszúterveit bevezetésül.

„Visszaütöm, afelől nyugodt lehet!” — váltotta ki belőle a tett emberét első hőkkedelme. De aztán jobban megnézve Kárászit, már oda is szelidült riadalma, hogy „Letagadom föltétlen! Hazugság! Ne légy gyermek! Képes vagy rólam, a legjobb barátodról feltenni, hogy...”

Mindenesetre eléggé rebegett magában, amint átcikáztak agyán a lehetőségek. Botrány, pont most, a premier előtt. És az asszony. És mindaz, ami ezzel jár.

Egyelőre aztán legjobbnak tartotta, hogy amint a különböző viselkedési fordulatokhoz különböző szerepeiből igyekezett emlékébe idézni pózokat: így rettenthetetlen, megütközött, méltatlankodót, rábeszélőt, álmétködőt és végül ha mind nem használ, a baráti önértékelésben sértett embert, amivel feltűnés nélkül meglóg majd — legeslegutoljára a várakozó arckifejezésnél maradt meg a Kaméliás hölgyből, szűrő és megfélemlítő és kimért tekintettel.

Ekkor kezdte Kárászi, némi tévovázás után elmondani neki bizalmasan idetoppanása indokát.

Hát erre, mikor Sátorfái látta, hogy barátja valóban nem tréfál, nem lehet csodálni, hogy egyszerre kiesett minden szerepből. Olyan őszintén buta pofát vágott, hogy soha jobb teljesítménye nem lehetett volna a színpadon, ha ezt jegyzi meg, hogy alkalomatlan felhasználja. Ehelyett azonban egy hatalmasat kacagott.

Hogy az a levél és benne a találka ide, ötre? Hogy az mástól ered? És erre Kárászi barátja az égre esküszik? Miféle megbomlott rejtelem van mögött?

— Na kérlek, ez nem nevetnivaló! A sze-

Egy izé! — lehegte az asszony

memmel láttam, amint ezt a cédulát átvette tőle a feleségem — bizonykodott Kárászi a levél után kaparászva tárcájában. És közben, hogy nem lelte meg mingyárt, harciasan hadonászva. Mert mintha azóta, hogy a derek szál színészét oldala mellett érezte, benne is előlről háborgott volna fel a villanyosbeli tusakvása. Ugyhogy most megölöm! mellőzésével a megpofozom! egészen a valóságosság körébe zökkent benne.

— Ne mondd! — meresztette rá szemét Sátorfái.

— De igenis! — toppantott Kárászi úr. — És kérek szépen mingyárt, hogyha itt találok, bele ne avatkozz és ne próbálj visszatartani, hogy a képre másszak annak a piszoknak. Legfőlebb ha...

Itt azonban Kárászi úr mielőtt folytatta volna, meglelte a levelet és éppen átnyújtotta volna Sátorfáinak.

De egyidejűleg a járdán, szemközt a vilanyosról leszállva, Hivolka László, a lírikus álmatag alakja tűnt fel.

Valóban, ez a nap neki is meglepetések napja volt.

Ahogy kissé pápaszemén át tájékozódni igyekszik a környéken s így imbolyog előre, egyszerre csak egy kopasz úriember és egy daliás gavallér állják el az útját.

— Ez az! — mutat rá a kopasz a daliásnak.

— Ez az! Ráismerem!

— Orzsd meg, kérek, a nyugalmadat! — fogta meg a kopasz karját a daliás.

„Mi ütött ezekben?” rettent meg némi bűntudattal a lírikus. És ha eddig rövidlátása egy molett hölgyet kutatott a végállomás körül és azt kívánta magában, bárha ne lennének sokan a közelben, mikor bátorságát összeszedve megszólítja a hölgyet — ... most Hivolka barátunk, ellenkezőleg, mintha minél több halandóért révedezett volna körül, akik tanui lehessenek, hogy így megtámadják és esetleg segélyére jöjjenek.

— Maga, barátom, az én feleségemet meri üldözni aljas ajánlatokkal és leveleket dugdos a kezébe? — harsogta rá a kopasz úr.

— Le-ve-le-ke-t? — ketyegte utána gépiesen Hivolka.

— Igenis, leveleket! Itt van! Talán letagadja? Láttam, amikor átadta! — mutatta Kárászi a költő orra alá a levelet, úgyhogy az még rövidlátó szemével is tényleg ráismerhetett a rejtélyes sorokra.

— De-de-de hiszen, kérem, ezt a levelet én kaptam. A verseim közt volt! — bizonykodott Hivolka oly őszinte rémülettel, hogy még maga Sátorfái is kételkedni kezdett a saját írásában.

— Hogy mi? — berzenkedett Kárászi.

— Igen! Én adtam vissza egy nőnek, aki nekem írta. Azt hiszem... — makogta lírikusunk.

— Na hallod! — fordult erre a hősszínészhez Kárászi. — Hogy még ő akarja az én feleségemet kenni, hogy levelet írogat neki! Ez már aztán... azt a ragyogó!...

Ezzel Kárászi úr egy visszaadhatatlan indulat-szóval neki akart rontani a költőnek. De Sátorfái, a színész szerencsére eléje ugrott:

— No-no! Várj csak! Mutasd hát azt a levelet — mondta.

— Tessék! — nyújtotta át neki Kárászi. — Nézd meg! Ez a feleségem írása? Női írás ez?

— Nem! Ez tényleg nem női kézvonás — nézett bele a levélbe a színész és miután megforgatta ujjai közt, biztonság okáért s a szakértő jogán, mingyárt zsebre is vágta a levelet. — Így! — jegyezte meg hozzá. — Ronda írás, anyyi tény!

Nos, ami még jött, az volt, hogy Sátorfái továbbra is vállalta a közbiztonság megőrzőjének a szerepét két társa közt. Így valahogy a dolog veszélyesebb része, némi szováltás után, el is intéződött.

Hivolka mindenesetre egész rejtélyörvényben szédelegve és kavarogva császkaelt el életének első légyottja színhelyéről.

— És én lekésem a vonatomat egy ilyen bagolykirályért — háborgott Kárászi úr, újra karonfogva Sátorfái barátját.

— Hát ha nem késted el — reménykedett készségesen órájára pillantva a hősszínész. — Hiszen még csak háromnegyed hat. Elérheted még.

— Igen — szólt Kárászi úr, — de már mind-egy, bevallom neked, hogy bezártam a feleségemet a lakásba, mert attól tartottam, hogy megrémül és idefut nekem, megakadályozni, hogy megleckéztessem ezt a gyapjas barmot. Nagyon jól ismer, hogy kérelhetetlen vagyok ilyen dologban. Csak neked köszönheti, hogy megmenekült ez a pápaszemes kobra.

— Nem érdemes akkora ügyet csinálni belőle. Kár felizgatnod magad. Örülök, hogy itt voltam.

— Hallod, kérek — jött akkor hírtelen ötlete a Kárásziné férjének. — Tényleg jó, hogy itt vagy. Ha nem volna sürgős dolgod, igazán nagy szívességet tehetnél nekem.

— Mit, kérek? — szólt Sátorfái. — Csak kissé ki akartam rándulni. De már le is mondtam róla.

— Nahát akkor megtehetnéd nekem, kérek szépen, hogy elmennél és kinyitnád a lakást a feleségemnek. Odaadnám a kulcsot. Így még talán elérhetem a vonatomat. Fontos üzleti ügyet halogatnék el. Megtennéd?

— A legnagyobb örömmel — mondta a hősszínész a világ legőszintébb hangsúlyával.

És hát így is történt. Kárászi úr elérte vonatját és Sátorfái annyira ment a baráti hűségben, hogy elkísérte egész az állomásig és megvárta, míg a vonat elindult vele, talán képes lett volna könnyeivel beáztatni azt a zsebkendőt, amit most Kárászi barátja után rázott, ha esetleg szerencsétlenül lemarad a vonatról.

Csupa altruizmus volt a hősszínésztünk, el kell ismerni. Alighanem annál a szívességnél sem maradt meg, hogy csak éppen kinyissa Kárászinének a lakást.

De ez a történet aztán le is zárulhat ezzel. A bonvadalmaknak vége s ha a vége jó, minden jó.

Amint a levelet visszakapta tenni horitékjába klesett a kezéből

torfái
szőjé-
hogy
után,
nyben
lének
ilyen
újra
kedett
sz. —
cheted
mind-
felesé-
hogy
yozni,
armot.
agyok
hogy
belőle.
oltam.
ötlete
gy itt
nagy
Csak
mond-
kérlek
kást a
még
üzleti
a hős-
vonat-
égben,
várta,
volna
t most
szeren-
nk, el
sségnél
nyissa
ezzel.
den jó.

Amilyen népszerű a
filmen Ramon No-
varro, olyan a rádió-
ban Cselényi József
(Rozgonyi jelv.)

DÉLIBÁB

RÁDIÓMŰSOR

MÁRCIUS 26-TÓL ÁPRILIS 1-IG

tékjáb

Arádióból ismert NÓTÁK, DALOK, SLÁGEREK

Március 26-án, vasárnap, Tóth Lya műsorából
BUCSUZIK A FECSKEMADÁR

Kárpát Zoltán

Koncz Dezső verse,
Kárpát Zoltán zenéje

Búcsúzik a fecskemadár,
vége van a nyárnak. — Az
elsárgult avar fölött futó
felhők járnak. — Bágyadt
fényvel melegít a haldokló
nyár napja, — De a szívem
mégis csak az égő szemed
rabja.

Érzem, hogy a szívedben is vége már a nyárnak. — Bánatomat elsírom a hervadó határnak. — Elfelednénk forró esőköd, a rózsád egy szálig. — De a szívem mégis egyre csak utánad vágyik.

(Kézirat, szerzők engedélyével)

JÓ SORA VAN A HATÓKRÓS LEGÉNYNEK

Koncz Dezső verse és zenéje

Azt mondják, hogy jó
sora van a hatókrós legénynek. — Taplót ér, ha kikapós a párja szegénynek. — Addig néztem vígan a sok jószág szömébe, — Míg azt láttam, hogy a rózsám másnak ül az ölébe.

Jól mondják, hogy mindig saját kárán tanul az ember. — Most már sok jányt én tanítok esőkra, ha nem mer. — Rám-peslognak a menyecskék, hej, de hiába, — Fittyet hányok, mert csak ókrót lehet fogni igába.

(Kézirat, szerző engedélyével)

CSÁRDÁS

ZENEMŰKIADÓ

BUDAPEST VII., DOHÁNY UCCA 52

kiadásában megjelent slágerek:

A mélyen tisztelt családja
Hogyha sírni kell
Csak annyit lgerjen
Szeretnék még egyszer szerelmes lenni
Egy kiesit fájni fog holnap a szíve
Csúf az élet...
Az egyik sír, a másik nevet
Üres a szív, ha nem szeret

KAPHATÓK
KIVÁLÓ GRAMOFÓNFEKVÉTELEK BEN

Március 28-án, kedden. Gamofónhangverseny
NE BÁNTSÁTOK A MULATÓST...

Lendvai Károly verse és zenéje

Kigúnyolják, követ vetnek
arra, aki részeg; — Szídják,
szólják, megtapossák, mint
egy kivert férget. — Ne bán-
sátok a mulatóst, megvan az
már verve; — Mert akinek
mulatni kell, beteg tán a
lelke.

Ne bánstatok engemet se,
mert ily korhely lettem; — Az életben én sen-
kinek rosszat sose tettem, — A bort is csak
azért iszom, mert a szívem vérzik... — És
hogy mi a bor a szívnek, azt kevesen értik.

(Nádor Kálmán kiadása)

Március 30-án éneklí Hajdu Anna

VALLOMÁS

Selymesí Seide Rezső szövege
Kárpát Zoltán zenéje

Eddig csak hazudtam, mi-
kor azt mondtam, hogy —
Mit sem ér az élet, — Minden
oly kacagó, ragyogó azóta, —
Hogy szeretlek Téged... —
Hazudtam akkor is, mikor azt
mondtam, hogy — Meghal-
nék Teérted, — Hiszen úgy szeretlek, hogy élni
akarnék — Örökké Tevéled!

(Szerző engedélyével)

Rádióhallgatók figyelmébe!

A rádió műsorán előadott
ének- és zeneszámok kottája
beszerezhető Nádor Kálmán
zeneműkereskedésében, Buda-
pest, IV., Károly körút 8. sz.

Március 30-án, esütörtökön éneklé Csóka Béla:
MINDEN VIRÁG LEHULLATJA LEVELET...

Dr. Wesselényi István
verse és zenéje

Minden virág lehullatja levelét, — Minden kislány megsiratja szerelmét. — Megsiratja, megsiratja az elsőt, — Megfogadja, nem tart többé soha többé szeretőt!
Megfogadja nem tart többé szeretőt, — Mert nem tudja elfeledni az elsőt, — Sirva-ríva törülgeti a szemét, — De a végén elcsavarja száz legénynek a fejét!
(Nádor Kálmán kiadása)

ASSZONY LESZ A LÁNYBÓL...

Eröss Béla

Eröss Béla verse és zenéje

Asszony lesz a lányból, a bimbóból rózsza, — Sok-sok édes percből sok-sok boldog óra. — Az órákból napok, a napokból évek, — Fekete fűrtökből lassan hófehérek, — Lassan hófehérek.
Meg nem állíthatjuk az idők múlását, — Késő ős időben virág hervadását. — De jöhet a tél is, a csillag lehullhat, — Csak a mi szerelmünk, soha el nem múlhat, — Soha el nem múlhat.
(Nádor Kálmán kiadása)

Március 30-án éneklé Vajda Károly:

NE SIRJ BOLOND...

S. G. Sally zenéje,
Nádassy László verse

I. A történet nem új, de mégis érdekes — És meghallgatni éppen ezért érdemes. — Egyszer volt, hol nem volt egy vén bohóc. — Szívébe már puhult a régi kóc. — A selyemzubbony nem feszült már szépen. — A gitár is remegett kezében. — De volt egy nő, kiért lángolt a lelke, — Feléledt minden eltitkolt szerelme, — Egy csókra, ölelésre sirva vár. — Kezében úgy könyörgött a gitár.

II. A nő kacagva nézte hulló könnyeit, — Bravó bohóc, szép csillagok a könnyeid! — Vagy festék talán az, ami úgy ragyog. — Nem a szíved, a pergő dob dobog. — A vén legény csak nézett, hófehér lett, — Hát ez a bohóc sorsa, ez az élet. — Letépte selymes, szép bohócruháját, — Szerte törte vén dalos gitárját, — Kitárt karral a tengernek rohant, — Vadul, kacagva sírta ezt a dalt.

Refr.: Ne sirj bolond, neved ki ezt az életet, — Ne sirj bolond, ha szomorú az éneked, — Hisz pergő könnyed úgyse lehet hienni, — A sírba is kacagva fognak vinni. — Ne sirj bolond, a könny neked nem áll jól, — Ne sirj, ha sírsz is, csak komédiázol.
(Nádor Kálmán kiadása)

NEM KÉRDI A VÁNDORMADÁR...

Gődör Jóska

Vályi Nagy Géza verse,
Gődör Jóska zenéje

Nem kérdi a vándormadár, merre menjen, merre szálljon? — Nem kérdi a hulló levél, mért nem marad fent az ágon. — Vándormadár, kóbor szellő elmennek mind messzi tájra, — Csak a vérző, meggyötört szív marad itthon fagyos téli árvaságba.
Uj tavasszal a kis madár régi fészékét megtalálja. — Lombos lesz a kopasz erdő bólogató öreg fája. — Uj tavasszal felöltözik minden, minden újra zöldbe, — Csak a vérző, szerelmes szív vágyódik tavasszal a tetetőbe.
(„Csárdás” kiadása)

HOGY VAN AZ, HOGY MOSTANÁBAN...

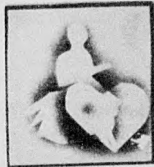

Murgács Kálmán

Murgács Kálmán zenéje
Pyber Elek verse

Hogy van az, hogy mostanában — Nem oly szépek a virágok — S talán még a napsugár is — Fáradtabban ragyog... — Hogy van az, hogy a tavasz is, — Mintha Vagy talán csak nekem nincsen — Semmi vágy a kialvó szívembe!
Hogy van az, hogy mostanában — Egymagamban oly jó lenni? — Sosem várni senkire sem — S az se fáj, hogy nem vár senki, — Hogy van az, hogy néha-néha — Könny se jön már bánatos szemembe? — Talán, talán jó is lenne — Elmenni már csendben, nagyon messze!...
(„Csárdás” kiadása)

NE SIRJ ANYÁM... (Tangódal)

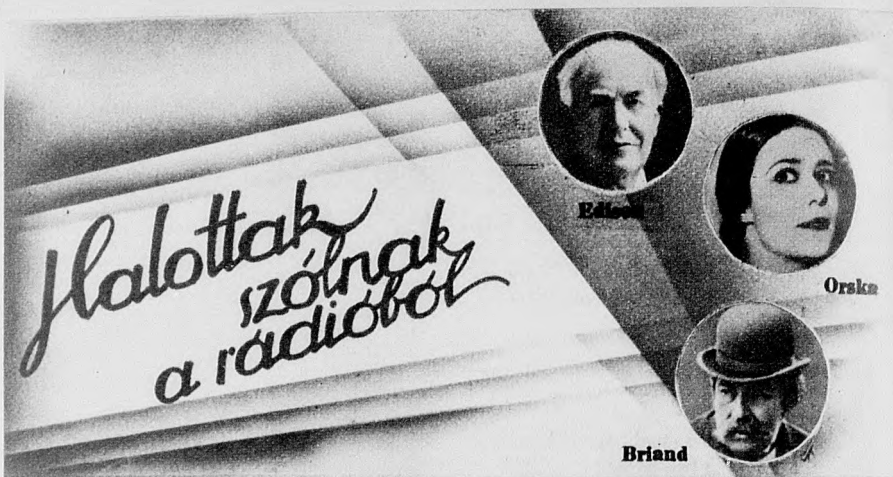
Kamjonkay István verse,
Szántó Mihály zenéje

I. Kifosztott szívvel csavargom végig — Az éjszakákat egyedül. — Szívem csak a múltba menekül. — Jaj, de feledni nem sikerül. — Ki tudja azt, hogy kinél keressen — Csalódott szívem igazát — Nincs aki megértse panaszát — S ezt a szomorú dalát.

II. Belőlem addig sosem lesz semmi, — Amíg nem jön más valaki, — Meggyógyítanak a szavai. — Tán az a szív lesz az igazi. — Anyám se sir majd miattam annyit — S a régi bánat beheged. — Majd ha az igazi szeretet — Vissza adja szívemet.

Refr.: Ne sirj anyám csavargó fiadér' — Édes anyám a könny nem sokat ér — Hiába sirt — Fiad is, mikor hozták a hírt, — Hogy a lány, kibe halálosan szerelmes volt, feledni birt. — Ne sirj anyám a te rossz fiadér' — Édes anyám, a könny nem sokat ér. — Az éjszakát — Csak egy lány miatt csavargom át — Futuryészve, hogy ne lássa más a szívem fájdalmát.
(„Csárdás” kiadása)

◆ BERETVÁS PASZTILLA FEJFÁJÁS ELLEN ◆

Ez egy különös este volt. Mintha megzavarodott volna a készülék. Pedig máskor a legkisebb csavarintás is elegendő volt, hogy arra a hullámra találjak, amelyikre akarok. Végre tízperces erőlködés után elkapok valamit. Rómának kellene ezen a helyen lenni, azonban ki tudja? — ezen a bizonytalan estén talán ciklikus fordulások történtek a rádióvilágban, avagy a készülékben, melyet egyévi jótállással vásároltam s melyért néhány látogatóm még meg is irigyel.

Ének... halgatom. Egészen tiszta hang, lágy, mint a selyem. Hol hallottam én ezt a hangot?... Mikor?... De nem tudok gondolkozni, csak figyelek.

„Tre-e, giorni son gia che Niva,
che Niva, che Niva-a...”

Persze ismerem a dalt. Nápolyban minden barcinolo éneklő és azt is tudom, hogy Pergolesi, a nápolyi dalszerző melódiája ez és már legalább kétszázészetendős. Hanem most vége van. A készülék valóban nem tévedett. Rómában vagyok és hallom, amint a speaker bmondja:

— Enrico Caruso énekelt gramofónlemezről.

Lám Enrico Carusónak hallottam a hangját s tizenöt évvel halála után éppen olyan tisztán és lágyan csengő, mint akkor volt, amikor az énekes még itt, az életben uralkodott.

De egyebet keresek. Valami komoly, szimfónikus zenét, amelyik érleli a gondolkozást. Beszédet fogok helyette. Erős, bariton férfihang, franciául beszél, megnyomja, hangsúlyozza szavakat.

„Uraim! Európa elvész, ha a népek vakságban maradnak és nem látják meg,

hogy az emelkedés egyetlen útja a béke, nyugalom és munka. A nemzetek csak együtt teremthetik meg a feltörő Európát.”

— Párizs, — mondja be a speaker. Hölgyeim és uraim, önök Aristide Briand hangját hallották, aki éppen ma egy éve, hogy elhalálozott. Ezt a beszédet ezerkilencszázhuszonkilencben mondta el a Népszövetség genfi ülésén.

És még ugyanaznap este Frankfurtból hallottam Maria Orskát. Goethe Erkönyg című versét szavalta, a hangja éppen olyan drámai feszültséggel volt telítve, mint mikor életében a színpadon játszotta szerepét. Hallottam Schildkrautot, a Hamlet nagy jelenetét deklamálta el gramofónlemezről. A frankfurti stúdió „hallottak estjét” rendezett.

És majdnem minden este, hol itt, hol amott, elhangzik valami, ami évek, esetleg fél emberöltő óta fekszik letéve valamelyik gramofónlemezre. A hang, amelyik élő volt, régen halott, de a gép újra életre kelti. De Edison Alva Tamás, a gramofón feltalálójának a hangja nem maradt fenn. Az öreg Edison nem akarta, hogy a hangja túlélje. Egy ízben, mikor erősen kapacitálták, hogy álljon mikrofón elé, így válasszott:

— Minek? Minden gramofónból én beszéllek.

Pedig ma már alig van nagyság, akinek hangja ne maradna itt, hogy alkalomadtán emlékezésül föl ne lehessen támasztani.

Ez a hang pedig elsőbb minden más emléknél, mert benne marad egy darabka a lélekből is és nem lehet letépni róla.

Holló János

Ékszeralakú antennák mint gyógyító talizmánok

Ugy tűnik, hogy a középkor babonás, talizmános kor- szaka napjainkban feltámadt és tévhiedelmek ejtik megint rabul az embereket. Mind több- ben és többen hisznek már az asztrológusok csillagjósolataiban és valljuk be — csodadoktorok- ban is.

Érdekes azonban, hogy ahány ilyen csodadoktor a közelmult- ban a bíróság elé került s ha el is ítélték kuruzslásért a tör- vények értelmében őket, sok esetben a hatóság mégis meg- állapította, hogy nem lehet- tett letagadni ezeknek a ku- ruzslóknak gyógyító képességét. Miben is rejlett ez a gyó- gyító erő?...

A művelői és a meggyógyult betegek a láthatatlan sugarakra hivatkoztak. Méltán tehetők, mert az új kutatások valóban bebizonyították a sugarak jó vagy káros hatását az emberi szervezetre.

Világszerte sok próbálkozás folyt olyan gyógyítógépek szer- kesztésére, amelyek elektromos sugarakkal szüntetik meg a betegséget. Arról azonban ed-

A csodálatos gyógyerővel bíró ék- szerek a kereskedelmi forgalom- ban. Ezek a világ kétségtelenül „leg eg észségesebb nyakdíszel”

(Fotó V. Rosen)

Nemesak embert,
és növényt is gyógyítanak
ezek az ékszeresek.
Képünk a feltaláló
tatja, amint a por-
gyógyorsort egy puszta
itélt fa köré erősíti.
néhány hónappal ke-
- állítólag — gyümölcs-
termett.
(Foto V. P.)

talizmánt hordja,
azt is beveszik valahogyan
képpen, hogy egy hajós ilyen törzsfőnök
ajándéktól nem akart
megválni otthon se.
Arra azonban kevesen
gondoltak eddig, hogy
benszülötteknek ez a
babonásnak tűnő szerszám
kása teljes alátámasztást
fást nyert a legújabb
tudományos felfedezésekkel.

Időközben egy új világ
mágy terjedt el a világon:
— a rádió. Az elektromos
sugárzás ismerete is előrehalad
és nemrégiben történt
és nemrégiben történt
burgi kis faluba hazatért
kezett Berlinben egy
Heilgenberg nevű rádió
technikus, aki már régóta
óta törte a fejét azon
hogy valami új találmánnyal
lelje meg a világot.

Különböző rétegek-
tatók szerkesztésével
foglalkozott s így természetesen,
neki is feltűnt a vén tengeri róka
karperece, de nem vonta meg
a vállát, mint a többiek
tették, mikor meghallotta a kapitány
emberek ama „hiedelméről”,
hogy karperecekkel tartják
távol maguktól a betegséget.
Inkább gondolkodóba ejtette
az a primitív karperec és titokban
munkához látott.

S az eredmény? ... Oldenburgnak
már virágzó ipara van: a gyógyító
ékszeresek ipara, amely nagyon
szép keresetet biztosít a kis
nagyhercegség lakosainak.

Heilgenberg nyakláncai
ugyanis kis antennák, amelyek
speciálisan összefont fém-
huzalokra fűzött porcellángyöngyökből
állnak. Lényegében tehát
antennák, amelyek a káros
földsugárzásokat közömbösítik.
Ismert dolog, hogy egyes
helyeken, hazákban, lakásokban
az emberek egyszerre csak
megbetegeszenek. Főfájás,
reuma, emésztési zavarok
kínozzák őket. Heilgenberg,
a rétegekutatójával minden
esetben kimutatta,

íg még nem hallottunk, hogy tudományos
elgondolási alapon gyógyító ékszeresek
gyártásának. Eddig mindig lemosolyogtunk a vad-
embereket cicomáikért, talizmánjaikért,
de úgy látszik, a természet egyszerű
fiainak érzéke többet ér minden meg-
gondolásnál, amit egy vén tengeri róka
esete is bizonyít.
Egy kis német teherhajó kapitányáról
van ez esetben szó, aki nyugugalomba
vonnulva, egy kis oldenburgi faluban
szülőhelyén telepedett meg. Az embereknek
egy ideig feltűnt, hogy egy kezdetleges
rézkarperecet hord, de miután megértte
velük, hogy azt egyik afrikai útja
alkalmával egy néger törzsfőnökötől
kapta, hogy betegség ellen megvédje,
nem törődtek vele.
Az emberek természetesnek találják,
hogy azt Afrikai négerrel mindenféle
cicomát,

hogy
vizer
rendl
Ke
a gy
bélya
hetek
genb
tett.
házas

varró
S
szom
val k
jöttel
a jós
völet
aki
hogy
segít
aligh
Heilg
ilyen
lábú
állt,
annal
helyz
jár,
ott r
lésző
szere
Az

A flata
tevé

hogy a kérdéses helyeken, a házak alatt vízér húzódik meg, amely a föld sugárzását rendkívül intenzívvé teszi.

Kezdetben csak a falujában kísérletezett a gyógyító nyaklánc-antennájával. A borbélya panaszkodott, hogy új helyiségében hetek óta nem szűnő fofájás gyötri. Heiligenberg nyakláncra azonban azonnal segített. Ugyanúgy szüntette meg egy öreg házaspár reumatikus bántalmait s egy fiatal varrólány szédülési rohamait.

S amint az már faluhelyen szokás, a jó szomszédság persze nemcsak a maga bajával kereste fel Heiligenberget, hanem sűrűn jöttek a panaszok, hogy a fiatal feltaláló a jószágon is igazítson el valamit a „bűvöletével”. Megható volt egy öreg néni, aki azzal kereste fel a rádiótechnikust, hogy egyetlen kecskéje étvágytalanságán segítsen. A vénhedt állatba bizony már alighogy hálni járt a lélek. Nem evett. Heiligenberg a nyaka köré kötött egy ilyen porcellánfüzért és a megegyő négy-lábú néhány nap leforgása alatt helyreállt, vígan evett, majszolt, akárcsak annakelőtte. S bizony, ma már az a helyzet, hogyha valaki Oldenburgban jár, méltán csodálkozhat azon, hogy ott még az állatok, a mezőkön legelésző tehének, lovak, birkák, mind ékszerket hordanak.

Az első sikerek után Heiligenberget való-

sággal megrohanták az emberek a bűvös nyakláncokért, amelyek a régi idők talizmánjait juttatják eszünkbe, de gyógyító erejük sok esetben beigazolódt.

A Heiligenberg-féle ékszerek lázban tartják a kis német tartományt. Még a gyerekek sem képzelhetők el a fehér, vagy színes füzér, vagy karperec nélkül.

Azóta természetesen szorgalmasan gyártják már Oldenburgban ezeket az ékszerket. A színes üvegből, elefántesontból, borostyánkőből és más tetszetős szigetelő anyagokból készülő díszeket a hölgyek is nagy előszereettel hordják már.

Gyógyító ékszerek! Talizmánok! Mintha a régi idők állandóan visszatérnének, de más formában...

Semmi sem új a nap alatt?...

Karly Ágost

A fiatal varrólány egyetlen díszé ma is a esodátóvő ékszer, amely meggyógyította őt. Karján és nyakán is hordja.

(Fotó V. Rosen)

13 húr

Pataky Kálmán nemrég Budapesten járt. Már tárgyaltak is vele, hogy énekeljen a rádióban. Az utolsó pillanatban szakadtak meg a tárgyalások. Szabad estjét a Belvárosi Színházban töltötte és feleségével, Beregi Leával, meglátogatta apósát.

Nem érdektelen, hogy a párizsi rádióban most gyakran szerepelnek Lajtai Lajos zeneszámai a „Katinka” című operettből, amely őfelsége frakkban címmel aratott Budapesten mérsékelt, Párizsban igazi sikert. Az Empire színházban játszószák.

Nem szégyenkezhet Zilahy Lajos sem, akinek

Au Théâtre de la Madeleine
La répétition générale
le « Cette nuit-là... »

Au Théâtre de l'Empire

„KATINKA”

opérette viennoise en 3 actes et 20 tableaux de Bekeffi, adaptée par MM. André Barde, Pierre Varenne et Delamare. Musique de M. Louis Lajtai.

„Tűzmadár”-ját „Cette nuit-là” címmel játssza a párizsi Madeleine-színház. Csak éppen a tantiémmel van baj. Nehezen fizetnek azok a franciák...

A minap Budapesten vendégszerepelt Kulenkampf György kiváló hegedűművész. Őt is közvetíteni akarták rádión, de végül nem sikerült a megegyezés. Nem kár érte. Kiváló művész, de nagyon... unalmas.

Ki a legtöbbet kereső berlini muzsikos. Magyar ember. Neve? Géczy Barnabás. Tíz zenészével óriási sikere van. Amit eljátszik a zenekara: az sláger. Hitler ide, Hitler oda, neki sikere van.

Apropos Berlin. Egy tatarai magyar szállodatulajdonos, mint zeneszerző mutatkozott be a Schiller Theater színpadán.

Beregi Oszkár, Pataky Kálmán és Pataky Kálmáné, Pataky Lea

Móry Jánosnak hívják. La Vallière című operettjét játsszák. A zeneszerzés úgy látszik jobban jövedelmez, mint a szállóigazgatás.

Németh Máriát fogjuk viszontlátni Budapesten, áprilisban. A rádió is közvetíti ezeket az operaestéket.

Spanyolország is magyar énekművészetet ünnepel. Székely Mihály és Némethy Ella vendégszerepelnek sikerrel Barcelonában.

A tavasszal Budapesten rendezendő Liszt-versenyek védőnői sorába választot-

Georg Kulenkampf
(Fotó Garloff)

Philharmonie, Donnerstag, 9. März, 8 1/4 Uhr
Populäres Konzert
Barnabas von Géczy
 Von Mozart bis zu modernen Schlagern / Populäre Preise von Mk. 0,50
 101 Strogachad, Seel. Donnerstags, 23. Febr., 8 U. Philharmonie. Mittwoch, 1. März

ták San Martino Valperga olasz grófit is.

Egyik népszerű rádió-énekesünkről szól a legszenzációsabb pletyka.

Nem kisebb dologról van szó, mint arról: aláírásokat gyűjtenek a rádióhallgatók, hogy szerződtessék

a művészt az operai tagok sorába.

Lábass Juci-émlékhangversenyt terveznek, amelyet alkalmasint a rádió is közvetít.

A legújabb, legérdekebb rádióötlet: érdekes, izgalmas és irodalmi nivójú folytatásos regényeket akar közvetíteni a Stúdió. Mindennap egy-egy fejezetet mondanának mikrofónba.

Profán kép...
 Lohengrin a hattyún lovagol.

Wagner forgolódik a sírjában, amikor a hőstenor így bánik a hattyúval. A tenor: Závodszy Zoltán, az Operaház népszerű hőstenorja. A hattyú: az Operaház tulajdona.

Závodszy Zoltán — a hattyún

SCHILLER-THEATER
 URAUFFÜHRUNG
 Donnerstag, 23. Februar, 7.30 Uhr
DER WELTBERUHMTÉ TENOR
Louis Graveure
 singt in
La Vallière
 Libretto von Günther Dibe
 Musik von James von Mory
 REGIE: HEINZ LINGEN
 Hauptrollen:
BARBARA DE FIORI (Gonia Nikolajewa) / **Georg Lind**
Theo Lingen
Märtha Maria Mewes (Egon Brosig) / **Walter Steinbock**
Karl Zollern (Reinhold Köstlin)
 Regie: Liesel Spätlinger und Fred Ber...
 Orchester: Heinz Lingen, ...
 Bühnen-Technik: v. Edler

Tóth Lya
4.35 (M. F. I. felv.)

Guttenberg György
5.30 (M. F. I. felv.)

AZ ELSUHANT GYORSVONAT

— Zilahy Lajos felolvasásához —

— A mai ember — mondja a kitűnő író, — érthetetlenül áll magával szemben, akárcsak az, akit álmából hirtelen felébresztenek. Ugy érzi, mintha lekésett volna valami vonatot, amire pedig már meg volt váltva a jegye is. Ugyanis, a vonat nem érkezett menetrendszerűleg. Korábban jött a kelletnél s az embernek nem volt ideje felkapaszkodni rá. Nem volt ideje összeszedni az útipodgyászát s itt maradt kocsiolónak a régi vonat mellett. Ha mindaz a technikai csoda, ami ma már pozitívum és ami már több mint teória, száz év múltán érkezett volna meg, hogy apránként, kanalanként kapta volna az ember és ideje lett volna felszívni, beleilleszkedni, hozzá idomulni, vele és belenőni, — olyan jólétben élhetne, mint amilyenben élni fog a következő évszázadban, a technokrácia aranykorában. Még nem döntöttem el véglegesen, de azt hiszem, erről fogok előadást tartani a rádióban. A gépkorról, a gép emberéről, aki ellentétben holmi ideológiákkal, megmarad individuumnak, úr lesz és boldog, mert kiélheti magát úgy és abban az irányban, amerre vágyai vezetik. Tudniillik lesz ráérő ideje, nem lesz a maga rabszolgája, a pusztá létfentartásért küzködő kuli. A gép elvégez helyette mindent s ő, a gép ural csak akkor fog élni önmagához méltó és önmagához illő életet.

Megjegyezzük, hogy sokak szerint éppen a gép az, mely az emberi munka értékét a nullfokra süllyesztette, — az azonban író mosolyog.

— Erről ne beszéljünk, ennek a megvitatása nem ide tartozik. De megjegyzem, hogy például csak a lónak volt joga ahhoz, hogy a gép felszabadítsa? Hogy ember több van, mint ló? Ez igaz, viszont a lónak csak egy terrénuma volt: a konfliskocsi és az eke, az ember ezzel szemben uralkodó szellem és én biztosan hiszem, hogy ez az uralkodó szellem előbb-utóbb leigazza a gépet is a maga javára, a maga boldogítására.

BUDAPEST I.

9.00: Hírek, kozmetika.

10.00: Egyházi ének és szentbeszéd az Egyetemi templomból. Szentbeszédet mond Tóth Tihamér dr.

11.15: Evangélikus istentisztelet.

Utána: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

Majd: A M. kir. Operaház tagjaiból alakult zenekar. Vezényel Berg Ottó. „Orosz zeneszerzők.” 1. Rimszkij-Korszakov: Antar-szimfónia; 2. Glazunov: Scene dansante; 3. Csajkovszkij: Capriccio Italien; 4. Moszszurgszkij: Égy éj a kopár hegyen; 5. Glazunov: Karnevál, nyitány.

2.00: Gramofónhangverseny.

1. Wagner: Siegfried, Erdősongás (bayreuthi ünnepi játékok zenekara); 2. Thomas: Mignon, ária (Roberto D'Alessio); 3. Moszkovszkij—Sarasate: Guitarre (Yovanovitch Bratza); 4. Bizet: Carmen, duett a IV. felvonásból (Maria Capuana és Guiseppa Taccani); 5. Puccini: Tosca, duett; (Bianca Scacciati és Alessandro Granda); 6. Darius Milhaud: Le Printemps (Szigeti József); 7. Verdi: Rigoletto, ária (A. M. Guglielmetti); 8. Tosti: Ideale (Riccardo Stracciari); 9. Berlin: Say it isn't so — foxtrott (Rudy Vallée zenekara); 10. Strasser: So lang noch durch Wien die Donau fließt, keringő (Columbia tánczenekar); 11. B. Maubon—A. H. Mounfred: Desiré (Lucienne Boyer). 12. Kola—Szenes: Madonnám — tangó dal (Frank Fox tánczenekar, refr. Kalmár Pál); 13. Kamjonkay—Szántó: Ne sirj anyam (Kalmár Pál); 14. Max Eddy—Max Blot de Mireille: Quand on est aux volants — foxtrott (Mireille és Jean Sablon); 15. Serge Veber—René Sylviano: Le Chanteur inconnu (M. Albert Canrat); 16. Hans May: Die Fenster auf, der Lenz ist da, keringő (Columbia tánczenekar).

3.00: A m. kir. földművelésügyi minisztérium rádióelőadásorozata. Székács Elemér m. kir. gazdasági főtanácsos: Időszerű gazdasági tanácsadó.

3.45: Az iskolán kívüli népművelés rádióelőadása (Rádió Szabad Egyetem). 1. Horn József dr.: Szabad vagy irányított gazdaság; 2. Időszerű apróságok.

4.30: Időjelzés, időjárásjelentés.

Majd: Tóth Lya cimbalmozik: 1. Erdélyi D.: Kuruc ábránd (Lavotta szerelme 1786); 2. Tóth Lia: Délibáb (Pusztai kép, bemutató); 3. Magyar nótakalásis. — Nóták: Gyórfi F.: Rádiónóta (Idehallik az a híres budapesti harangszó); Gergelyffy: Ne mondja senkinek; Tóth Zoltán

tán: Falu végén gidres-gödörös ucca;
Pásztor Z.: Haragszik a Maros vize;
Pápai Molnár Kálmán: Mikor két
szív összedobban; Kárpáth Zoltán:
Búcsúzik a feckemadár; Koncz D.:
Jó sora van a hatókrós legénynek.

5.00: Lyka Károly előadása: „Rafael”.
5.30: Guttenberg György jazz-zene-
kara Dáni Dezső énekszámával.

1. a) Sarony: Tom thumb's drum, foxtrott;
b) Strauss—Dostal: Keringő a „Táncol a gar-
nizon” c. filmből; 2. a) Lenoir: Légy a kedve-
sem; b) Garami Béla: Magának írom ezt a leve-
let; c) Vértes: Ejszaka, foxtrott (Dáni);
3. Leoncavallo: Bajazzók, ábránd; 4.
Saphir: Good bye, tangó (Dáni); 5. G. Lama:
Tic-ti, tic-ta; 6. Vinze Zsigmond: Szép
vagy, gyönyörű vagy... (Dáni); 7. Kál-
mán Imre: Tatárjárás, operettegyveleg;
8. a) Yradier: La Paloma; b) Lajtai: Fox-
trott (Dáni); c) F. Leslie: Crazy people,
foxtrott.

6.45: Sport- és ügetőversenyeredmé-
nyek.

7.00: Zilahy Lajos vidám csevegése.

7.30: Operettelőadás a Studióból. „Vég-
re egyedül.” Operett 3 felvonásban.
Zenéjét szerezte Lehár Ferenc. Ren-
dező Kiss Ferenc. Vezényel Fridl
Frigyes.

Utána kb.

10.00: Pontos időjelzés, hírek, sport-
eredmények.

Majd: Kiss Lajos és cigányzenekara
Vargha Imre énekszámával.

11.15: Emil Roósz jazz-zenekara.

BUDAPEST II.

3—3.45: Gramofónlemezek.

1. Nelson—Ager: Auf Wiedersehen, my Dear,
foxtrott (Jack Payne zenekara); 2. Brown,
Paradise, keringő (Jack Payne zenekara);
3. Young: Ooh! that kiss, foxtrott (Jack
Payne zenekara); 4. Davis—Burke: Just
another dream of you, keringő (Jack Payne
zenekara); 5. Berlin: Say it isn't so, fox-
trott (Jack Payne zenekara); 6. Strauss:
Die Sache, die man Liebe nennt, tangó,
„Egy asszony, aki tudja, mit akar” c. operett-
ből (Oscar Joost zenekara, refr.-énekek);
7. Jurmann: Ein Lied aus meiner Heimat,
dal a „Hazug csókok” c. filmből (Karl
Jöken); 8. Sommerfeld: Mia bella, spanyol
keringő (Walter Sommerfeld, xylophon);
9. Carlo de Fries: Szeretnék egy új szívet,
blues (Lauris Lajos); 10. Lajtai: Most
mondjunk el egymásnak őszintén mindent,
keringő (Szántó Gyula); 11. Sándor: Nem
lehet azt parancsolni senkinek (Lauris
Lajos); 12. Lajtai: Mit tudom én, tangó
(Rusinkó Nándor zenekara, refr. Ambrózy
Ferenc); 13. Meisel: Karolin, foxtrott,
— Und der Mond, der lacht dazu, slowfox
(Rolf Walter zenekara).

7 órától: Azonos a Budapest I.
műsorával.

Halász Gitta
A Studió operettelő-
adásának főszereplője.
7.30 (Vajda M. Pál f.)

Emil Roósz
Este 11.15
(Fotó Gerstenberg)

„VÉGRE EGYEDÜL”

Előadás a Studióból 7.30-kor

Lehár Ferenc ezzel a kitünő operettjével is
nemcsak külföldön, de minálunk is frenetikus
sikert aratott. A szépenéjű darabot 1915 feb-
ruár havában elsőrangú szereposztásban adták
a Király-Színházban.

Meséje ez:

Egy svájci hotelben találkozik Frank Hansen
báró Dolly Doverlanddal, egy amerikai millio-
mos hölgygel: beleszeret és már hónapok óta
követi, utánautazik, de nincs bátorsága köze-
ledni hozzá. A svájci szálló kitünő hely, az
igazgatóság gondoskodik mindenféle nyelvű
visszhangról, jól végződő lezuhanásokról és
éppen most bocsátott el egy vezetőt, aki a le-
zuhanáskor a vízbe pottyant és ezáltal elron-
totta a vendégek illúzióját. Pedig nagy szükség
volna jó vezetőre: a szép Dolly egyedül egy ve-
szedelmes gleccser-túrára készül és csak egy
ügyes és bátor vezetőt akar magával vinni.
Frank, mint hegyivezető jelentkezik Dollynál —
aki egy fiatal gróf jegyese — és hajnalban
mindketten útrakelnek a havasok felé.

Hosszú, nehéz és fáradságos út után Dolly és
Frank fölérkeznek a hegycsúcsra. Lassanként
mind vakmerőbb lesz a vezető, végül pedig le-
veteli inkognitóját és megmondja, hogy kicsoda.
Frank nem vallja be nyíltan szerelmét, de Dolly
megérti így is.

Lassanként besötétedik és most már nem le-
het visszatérni a völgybe. Frank plédbe bur-
kolja szerelmesét, aztán egy sziklára ül és így
örkődik álma fölött.

Frank és Dolly visszaérkeznek a hotelbe.
Most már megértik egymást, csak azt az ostoba
grófi vőlegényt kell még eltenni az útból.

A gróf szerencsére talál magának egy szerel-
mes leányt, aki szívesen beugrik a grófi feleség
szerepébe és így Dolly Franknak nyújthatja a
kezét.

Sonkoly István
12.05 (M. F. I. felv.)

Kauser István
5.00 (M. F. I. felv.)

„A VILÁG CSAK HANGULAT...”

Szálló ige lett Reviczky Gyulának, a szerelmes szívű költőnek fenti sora, jelesül annak, hogy ebben a mondatban rendkívüli kifejező erő van. Harmincnégy éves korban halt meg fiatalon, tele életkedvvel az élet iránti reménytelen szerelemmel s a szerelem iránt való reménytelenséggel... Halála után el is érte azt, amit az életben alig tudott elérni — a nők rajongtak érte, a verseiért.

A kilencvenes években sokáig Reviczky-versek mellett álmodoztak a pesti nők. A romantikus szerelem leghivatottabb poétájának verssorait könyv nélkül tudta az ifjúság. A fiatal nők szinte egytől-egyigtudták az „Emma-dalokat”, hiszen ezek a versek a férfirajongásnak és hűségnek csodálatos képét mutatták. A romantikus hajlamú fiatalság pedig gyönyörrel szavalta a híres verssorokat.

Amikor először jött utamba,
Világoskék ruhát viselt
És oly szépen nézett, hogyha láttam,
Szerelmes szívem dalra kelt...

Ki ne ismerte volna ezeket a sorokat ?

Számlálgatom, találgatom,
Hogy hány hetem és hány napom
Van hátra még —
Irgalmas ég!
Esdek, ne légy fukar nagyon...

Az életből eltávozó költő fájdalma, sejtéseinek megnyilatkozása. Szeretett, szenvedett, költő volt Reviczky Gyula, akinek a diákéletébe fogunk betekintést nyerni a rádió ma délutáni diáklélőrájának keretében.

BUDAPEST I.

9.15: Állástalan Zenészek Szimfónikus Zenekara. Vezényel Melles Béla.
1. Strauss: Erdőkerülő, nyitány; 2. Lehár: Víg özvegy, keringő; 3. Mascagni: Parasztsücsület, ábránd; 4. Popy: Balett-szvit; 5. dr. Schemmel Emilné: Rózsák suttogása, keringő; 6. Strauss: Denevér, ábránd; 7. Schubert: Katonainduló.
Közben

9.30: Hírek.

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat. Vízállásjelentés magyarul és németül.

12.00: Déli harangzó az Egyetem templomból, időjárásjelentés.

12.05: Kovács Mária énekel és Sonkoly István hegedül, zongorán kíséri Polgár Tibor. 1. a) Rachmaninoff: Elégia; b) Csajkovszkij: Nápolyi dal; c) Schubert: Ave Maria (Sonkoly); 2. Noseda: Szívem; b) Dienzl: Tavaszi dal; c) Dienzl: Nippek (Kovács); 3. a) Fibich: Poeme; b) Hubay: Zephir (Sonkoly); 4. a) Székács: Fülembecseng egy dal; b) Kurucz: Valamikor régen; c) Kurucz: Érte virul (Kovács).
Közben

12.25: Hírek.

1.00: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

1.30: Tanfolyam a Testnevelési Főiskoláról. Kmetykó János: Bemutató tanítás.

2.45: Hírek, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

3.30: A rádió diáklélőrája. „A pozsonyi diák” (Reviczky).

4.00: Asszonyok tanácsadója (Arányi Mária előadása).

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: „A versenyevezős tréningje.” Kauser István előadása.

5.30: Kóczé Gyula is cigányzenekara.
6.30: Német nyelvoktatás (Szentgyörgyi Ede dr.).

7.00: Relle Gabriella áriákat és dalokat énekel, zongorán kíséri Polgár Tibor. 1. a) Verdi: Álarcosbál, ária; b) Strauss Richárd: Halottak napján; 2. a) Verdi: Trubadur, ária; b) Schubert: Margit

a rokkánál; 3. Puccini: Tosca imája; 4. a) Bródi: Pittypalatty; b) Huszka Jenő—Arányi Mária: Nem kívánom a halált.

7.35: „Egy színházi kritikus naplójából.” Szász Károly előadása.

8.00: Gramofónlemezek.

1. Beethoven: Coriolanus, nyitány (berlini áll. opera zenekara); 2. Wagner: Részlet a „Lohengrin”-ből (Emil Schipper); 3. Gounod: Faust, ária (Antonio Cortis); 4. Wagner: Részlet a „Lohengrin”-ből (Lauritz Melchior); 5. Bellini: Norma, ária (Percy Costa); 6. Ziehrer: Bécsi lányok, keringő (bécsi filharmónikusok); 7. Simons: Marta (B. Gígli); 8. Simons: El Manicero (Tito Schipa); 9. Ellington: Jubilee stomp (Duke Ellington zenekara); 10. Szenes Andor: Valaminek történnie kell (Szedő Miklós); 11. Western Brothers: She was only somebody's daughter (Ray Noble zenekara); 12. Irgendwo auf der Welt, slowfox (Marek Weber zenekara); 13. Farkas: Akácvirág (Szedő Miklós); 14. Young: Lullaby of the leaves foxtrott (Ambrose és zenekara); 15. Stolz: Wenn die kleinen Veilchen blühen; tangó (Marek Weber zenekara); 16. Posford: Goodnight Vienna, tangó (Ray Noble zenekara); 17. R. Marbot: The church bells chiming (Marek Weber zenekara); 18. Ronell: Rain of the roof, foxtrott (Ambrose zenekara); 19. Berlin: Say it isn't so, foxtrott (Ambrose zenekara); 20. Fain: Humming to myself, foxtrott (Ambrose zenekara); 21. Calloway: Minnie the mocker, foxtrott (Ambrose zenekara); 22. Sztatnay: Talán majd holnap, slowfox (Szedő Miklós); 23. Coats: Love letters in the sand, foxtrott (Ambrose zenekara); 24. C'est la biguine (Demon jazz-zenekar); 25. Murray: Big ben is saying goodnight, foxtrott (Ambrose zenekara);

9.45: Pontos időjelzés, hírek, időjárás-jelentés.

10.00: „A harsona.” Turry Peregrin előadása.

Utána: A M. kir. Operaház zenekara. Vezényel Dohnányi Ernő dr.

1. Beethoven: 3 egnale (négy harsonára)
2. Wagner: Tannhäuser—nyitány.
3. Gabrieli: Pian e forte
4. Csajkovszkij: IV. Szimfónia.

BUDAPEST II.

7 órától: Azonos a Budapest I. műsorával.

Belle Gabriella
7.00 (Vajda M. Pál f.)

Turry Peregrin
Este 10.00 (Halmi f.)

MÓZES HARSONÁJA

A zeneirodalom legszebb harsonaszólói s egy korszakalkotó új harsonatalálmány Turry Peregrin előadásában

Turry Peregrin zenetanár, az Operaház zenekarának kiváló tagja, hat előadást tartott már a mikrofon előtt. Mind a hat izben egy-egy fúvóhangszer multját, fejlődését és jellegzetességét ismertette vonzó és könnyed csvevégéssel. A rádióközönségnek sorra bemutatkozott már a fuvola, oboa, klarinét, fagott, kürt és a trombita, amely fúvóhangszercsoportok pompás zenedarabokkal kísérték végig az élvezetes hat előadást.

Ma este tíz óraker a harsona ismertetésére kerül sor. Erről a következőket mondja Turry Peregrin:

— A harsonát, ezt a hosszú, rézből készült fúvóhangszert, amelyet a játszó a balkezeében tart és a jobbkezeével, tolószekeret segítségével hoz működésbe, bizonyára mindenki ismeri. Hatalmas hangja és jellegzetes játékmódra fel kellett, hogy tünjék a hangzerek iránt érdeklődőknek. Mostani, hetedik előadásomban ennek a zeneszerszámnak a történelméről beszélék és hosszú pályafutásán végigvezetem a közönséget Mózesstől egészen a jelenkorig.

— A harsona, illetve annak elődje már a bibliai ókorban is szerepet játszott. Ez a hangszer a trombitából alakult ki s az évszázadok során fokozatos fejlődésen ment át. Fejlődése a tizenötödik századig tartott, amikor a trombita és a harsona egymástól különvált.

— Előadásomat ismét zeneszámok fogják tarkítani. A harsona hangja negyedmagával szólal meg és a zeneirodalom legszebb harsonaszólóit mutatjuk be. Ezeket Fischer Miksa, Holz János, Melcher János, Chomouth Otto, Keil Ernő és Breier Pál, az Operaház zenekarának tagjai fogják játszani.

— Ezen az estén szólal meg különben először egy zseniális magyar hangszerész, Knedler Vilmos ezüstkoszorus mester új harsonatalálmánya. Az újítás valósággal forradalmi jelentőségű. Az új harsona félannyival rövidebb, mint a többi s így rendkívül kényelmesen kezelhető, mert a jobbkaral nem kell a túlsó végéig nyújtózkodni. A találmány iránt szakkörökben erősen érdeklődnek és Németország máris kéri és sürgeti a szabadalmat.

Kiss Pál
5.00 (Foló Mahrenholz)

Kőszegi Teréz
7.30

Politikamentes az angol rádió

Nemrégiben beszámoltunk arról, hogy az angol rádiótársaság, a B. B. C. egyik előadója miatt Lengyelország lépéseket tett Londonban bizonyos politikai kijelentésekért. Az ügy az alsóházban is szóba került és akkoriban két felfogás jutott érvényre. Az egyik azt tartotta, hogy a rádió jogilag napilapnak is tekinthető s így politikai közvetítésekért csak annyiban vonható felelősségre, amennyire ez egy napilappal tehető. A másik felfogás amellett kardoskodott, hogy a rádió szerepe egészen más és a politikát teljesen távol kell tartani tőle.

Ez a vita csak most ért véget az angol munkáspárt, a Labour Party egy parlamenti javaslatával kapcsolatosan. Azt akarták keresztülvinni, hogy a politikai pártoknak beleszólási joga legyen a rádiótársaság működésébe. A javaslatot azonban elvetették és kimondták, hogy az angol rádió teljesen politikamentesen fog működni a jövőben.

Féltékenyen őrködnek is már a B. B. C.-ben, nehogy olyan előadás kerüljön a műsorba, amely a rádió szellemi integritását bárminő csekély mértékben is veszélyeztetné.

Az angol rádió, amely egyike a leghatalmasabbaknak a világon, olyan intézmény ma már, amely felette kell hogy álljon a napi politikán. Ez a felfogás végül is feltétlen érvényre jutott a most lezárt parlamenti vita során és remélhetőleg ezután már sem párt, sem személy nem próbálkozik meg Londonban, hogy a B. B. C. mikrofonját önös célra használja. Nem lesz rá mód. Ilyen előadást nem engedélyeznek.

BUDAPEST I.

9.15: A m. kir. államrendőrség zenekara. Vezényel Szöllőssy Ferenc.

1. Flotow: Stradella, nyitány; 2. Strauss János: Kék Duna keringő; 3. Urbach: Ábránd Lortzing műveiből; 4. Czibulka: Erdők susogása, jellemdarab; 5. Szöllőssy Ferenc: Részletek Konti József: „Eleven ördög” c. operettjéből; 6. a) Zách István: Mielőtt elválnak, dalkeringő; b) Thegze-Gerber Miklós: Fehér akácok, tangódal a „Négylevelű lóhere” c. filmoperettből; 7. Monti V.: Csárdás; 8. Myddleton: A néger álma, intermezzó.

Közben

9.30: Hírek.

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat. Vízállásjelentés magyarul és németül.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból, időjárásjelentés.

12.05: Gramofónlemezek.

1. Weinberger: Tavasz viharok, Wozu die Sehnsucht (Tauber Richárd); 2. Mozart: Varázsfuvola, Papageno áriája (Hübsch Gerhard); 3. Adam: A lonjumeau-i postakocsis dala (Groh Herbert); 4. Lendvay Károly: Ne bántatok a mulatóst (Sebő Miklós); 5. Vincez: Csillagok, csillagok (Sárossy Mihály); 6. Németh Béla: Nem megyek el a templomba (László Imre, Magyar Imre cigányzenekara); 7. Fall Leó: Dollárkirálynő, keringő (Loránd Edit zenekara); 8. Hetényi-Heidberg: Vádolom, tangó (Dobbré zenekar, Sebő Miklós); 9. Weiss: Schwarze Katharina, orosz foxtrott (Dajos Béla zenekara); 10. Szánthó: Ne sirj anyám, tangó (Dobbré zenekar, Sebő Miklós); 11. Plessow: Holdvilág tánc, foxtrott (Bravour tánczenekar); 12. Armandola: Hawai emlékek, keringő (Wiener Bohém Zenekar); 13. Márkus: Filléres gyors, foxtrott (Dobbré zenekar, Sebő Miklós); 14. Lehár: Schön sind lachende Frauen, rumba (Parlophon zenekar).

Közben

12.25: Hírek.

1.00: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

2.45: Hírek, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.00: „A ma asszonya.” Csiky Jánosné előadása.

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Kiss Pál zongorázik. 1. Bach: Capriccio B-dur; 2. Scarlatti: Két szonáta; 3. Mozart: Dupont variációi (D-dur); 4. a) Bartók: Rondo C-dur; b) Dohnányi: Magyar tánc a „Ruralia Hungarica”-ból.

5.30: „Kétezeréves ujságok.” Kendy-Finály Gábor előadása.

6.00: Losonczy-Schweitzer Oszkár szalónzenekara.

1. Finck Hermann: Induló; 2. Strauss János: Cigánybáró, egyveleg; 3. Sinding: Tavaszzi zsongás; 4. Strauss József: Transzaktionen, keringő; 5. a) P. Horváth Dezső: Bölcsődal; b) Elgar: Szerelmi üdvözet; 6. Perényi Géza: Csikósnotha; 7. Losonczy-Schweitzer Oszkár: Alt-Wien; 8. Dohnányi Ernő: Rapszódia, C-dur; 9. D'Albert: Hegyek alján, ábránd.

7.00: Francia nyelvoktatás (Garzó Miklós dr.).

7.30: Tarnay-est. Bevezetőt mond Szabados Béla. Közreműködik Kőszegi Teréz és Szedő Miklós, zongorán kíséri Polgár Tibor. Dalok: Én is elmegyek; Ha úgy lehetne; Búcsú; Vers; Vándorbot; Kinyúlt egy kéz; A réteken járok; Erdőben; Régi könyv; Pehely; Temetésre szól az ének; Ó bár mehetnék (Kőszegi); Oh, mért oly későn; Haide; Éj van; Te a tavaszt; Ősz utója; Nem jó; Harmónia (Szedő).

8.45: Pontos időjelzés, hírek.

Majd: Csorba Gyula és cigányzenekara.

10.10: Időjárásjelentés.

Utána: Magyar vonóstrió. A trió tagja: Ország Tivadar (hegedű), Salgó Sándor (mélyhegedű) és Friss Antal (gordonka). 1. Beethoven: Vonóshármas G-dur, op. 9.; 2. Molnár Antal: Kis táncsvit (első előadás); 3. Schubert: Vonóshármas B-dur.

11.15: Megyeri Gyula jazz-zenekara Horváth Ernő énekszámával.

1. Henderson: Mesébe való, foxtrott; 2. Cah Caloway: Scat song, foxtrott; 3. a) Gyöngy Pál: Hol az a dal, keringő; b) Zerkovitz Béla: Május idején, keringő (Horváth); 4. Sylva—Henderson: I thank you Mr. Moon, foxtrott; 6. a) Bárcei Tibor: Jó, tangó; b) Saphir: Good bye, tangó (Horváth); 6. Hylton: Evr'y day is a lucky day, foxtrott; 7. Huszka Jenő: Cigaretta-dal a „Lili bárónó”-ból (Horváth).

BUDAPEST II.

7.30-tól: Azonos a Budapest I. műsorával.

Ország Tivadar
Este 10.15
(M. F. I. felv.)

Friss Antal
Este 10.15
(M. F. I. felv.)

Az első polgár páncélos mikrofonja

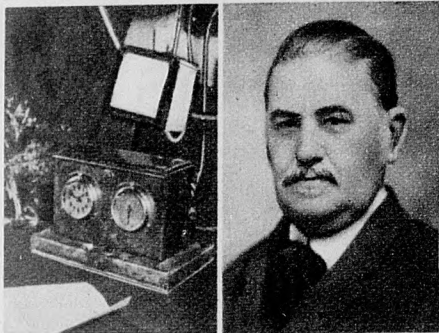
A világtörténelemben eddig még sohasem fordult elő, hogy államfőt golyóbiztos szószóki emelvényen ajándékozza meg a népe. Az Egyesült-Államokban ez most megtörtént. Az emlékezetes, nemrég merénylet, amelynek Cernak chicagói polgármester áldozatául esett, arra készítette Amerika második legnagyobb rádiótársaságát, a Columbia Broadcasting System-t, hogy páncéllal övezett mikrofont bocsásson Rooseveltnél elnök rendelkezésére.

Érdekes fényt vet Amerikára ez az ajándék. Tekintettel arra, hogy ott a vakmerőségben határt nem ismerő gonosztevők előtt még az elnököt magát sem lehet megvédeni másként, mint éppen így — mindenki természetesnek tartotta, hogy a rádiótársaság ilyen páncéllal vértezett mikrofonnal kedveskedett országuk első polgárának.

Ez a mikrofon, amely a világ első páncél-mikrofonja, természetesen vasúton is szállítható és minden nehézség nélkül fel lehet szerelni akárhová.

Roosevelt köszönettel fogadta el a rádiótársaság ajándékát s a lapok mind megírták, hogy az elnökük ezentúl a golyóbiztos mikrofon mellől fog szószókolni ezentúl, ha arra alkalom adódik.

Tudvalevő, hogy amerikai elnökök csak egyszer egy évben tartanak szabadtéri beszédet, s csak újabban vezették be, hogy a rádió útján szóljanak a népükhöz. Rooseveltnél meg egyenesen programjába vette, hogy rövid időközökben rádióbeszámoló keretében tájékoztassa polgárait az általános érdekű problémákról. A rádió kereszttul a legnagyobb nyilvánosságához szólhat...

Pontos időjelző
1.00

Szigeti János
4.00

EZERÉV ELŐTTI BÍRÁSKODÁS

Dr. Bernolák Nándor az „Árpádkori büntető-jogról” tart előadást a rádióban.

A kiváló jogtudós sokat dolgozott a tanulmányon, mert közérthető köntösbe akarta öltöztetni a mondanivalóját.

— A mai büntetőjogban van-e valami pre-judikum az ezer év előtti bíraskodásról? — kérdeztük.

— Annyiban, hogy mint minden büntetőjog, az árpádkorabeli is az erkölcsi és jogérülethöz született és hogy a maival céljaiban is megegyezett. Nevezetesen a „dífesa sociale” teoriában, hogy tudniillik: minden büntetőjog a társadalom védekezése a bűnös támadása ellen. A védekezési formulák természetesen korok és nemzetek szerint változtak, de a lényeg egy volt: elrettenteni, megtorolni, megelőzni, megjavítani. A törvénykezési formák azonban nagyjából megegyeztek a maival. Az esküdt-széki bíraskodás például, mint valami újkori találmány él az emberek tudatában, pedig az árpádkorabeli bíraskodás, mely a vének tanácsából állott, nagyon is hasonlított az esküdt-széki tárgyalásokhoz. Ezeknek a véneknek nem voltak frott jogszabályaik, de mély-séges igazságérzetük, mely ítélkezéseiknél vezette őket, bíraskodásuk nagyon is komoly formát adott. Más lapra tartozik, hogy az akkori büntetőformulák, a mai fülnek idegenül hangzanak. Az, hogy a tolvajnak levágták a kezét, hogy ne lophasson s egyéb, szokásban levő csonkítások, éppen olyan különöseknek látszanak a mi szemünkben, mint az úgynevezett „szégyenfolt” használata. Akkoriban nem voltak börtönök, ahová az életfogytig tartó kiközösítésre ítéltet elzárhatták volna. Ezen úgy segítettek, hogy a delikvens homlokára rányomták a szégyenbélyegzőt, egy kerek tűzes vasat. Az így elítéltet azután nem fogadta be maga közé egyetlen törzs sem, bujdosóvá, rabszolgává lett s ezt a súlyos ítéletet cipelte egész életén keresztül.

BUDAPEST I.

- 9.15:** Bertha István szalózenekara. 1. P. Horváth Dezső: Magyar változatok; 2. Szirmai Albert: Operett-részletek; 3. Blech Leó: Gyermekdalok; 4. Huszka Jenő: Részletek a „Nemtudomka” c. operettből; 5. Garami Béla dr.: Huszárnóta; 6. Offenbach: A toledói aranyműves, ábránd; 7. Magyar szerzők tánczenéje (Dohnányi, Lehár, Kálmán, Szirmai, Eisemann műveiből).

Közben

9.30: Hírek.

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

Vízállásjelentés magyarul és németül.

12.00: Déli harangzó az Egyetemi templomból, időjárásjelentés.

12.05: Dénes József és cigányzenekara.

Közben

12.25: Hírek.

1.00: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

2.45: Hírek, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

3.30: A rádió diákfélőrája. „Szivárvány — délibáb — virág.”

4.00: „Hogyan kormányozzák a világot.” Szigeti János előadása.

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: „Rövidlátás — túllátás.” Brana János dr. előadása.

5.30: Koromzay Dénes hegedül, zongorán kíséri Polgár Tibor. 1. Bach J. S.: Adagio és fuga g-moll; 2. a) Beethoven—Kreisler: Rondino; b) Chopin—Sarasate: Nocturne;

OPERETTSIKER A PÁRIZSI RÁDIÓBAN

Radio-Paris nemrégiben a nálunk is nagy sikert aratott „Fehér ló” című operettet közvettette. Ennek a rádióelőadásnak olyan nagy sikere volt, a beérkezett levelek hangjából és tömegéről ítélve, hogy meg fogják ismétetni. Párizs rádióhallgatóságát valósággal meghódította ez az operett.

c) Debussy: A lenhajú leány; 3. Paganini—Szymanovszkij: III. Caprice.

6.00: „Büntetőjogunk az Árpádok alatt.” Bernolák Nándor előadása.

6.30: M. kir. Mária Terézia 1. honvédszeregyalozred zenekara. Vezényel Fricsay Richárd. 1. Liszt Ferenc: Keresztes lovagok indulója a „Szent Erzsébet” oratóriumból; 2. Auber: A fekete dominó, nyitány; 3. Strauss János: Kerti lombok, keringő; 4. Régi magyar táncok. Zenekarra alkalmazta Vaszy Viktor: a) Bevezetés; b) Menyasszonytánc; c) Verbunkos; d) Katonák tánc; e) Hajdútánc; f) Csürdügölő; 5. Járar István: Szigetvár ostroma, zenéi vázlat; 6. Kálmán Imre: Fortissimo, egyveleg.

7.45: A rádió külügyi negyedórája.

8.00: Színműelőadás a Studióból. „Bizánc.” Dráma 4 felvonásban. Irta Herczeg Ferenc. Rendező Odry Árpád.

Utána kb.

10.00: Pontos időjelzés, hírek, időjárás-jelentés.

Majd: Bura Károly és cigányzenekara.

10.45: Szórakoztató zene. Vezényel Polgár Tibor. 1. Auber: Fra Diavolo, nyitány; 2. Buttykay: Hamupipőke, ábránd (összeállította Polgár Tibor); 3. Farkas Ferenc: Divertimento; 4. Goldmark: Balletszvit; 5. Kazacsay: Egy humorista vázlatkönyvből.

BUDAPEST II.

6.30-16: Azonos a Budapest I. műsorával.

A JÖVŐ 200 KILOWATTOS STRASBOURGJA

Strasbourg a közeljövőben 200 kilowattos próbaleadásokat eszközöl s ezeknek a sikerétől függ, hogy ez az egyébként népszerű állomás egyike legyen a leg tisztábban hallhatóaknak egész Európában. A 200 kilowattos energiával dolgozó Strasbourg működése elé érdeklődéssel tekint minden rádiós.

Koromzay Dénes
5.30 (M. F. I. felv.)

Herczeg Ferenc
8.00 (Áldor felv.)

BIZÁNC

Ezerkilencszáznegyben, április 22-én mutatta be a Nemzeti Színház Herczeg Ferenc tragédiáját, a „Bizánc”-ot. Azóta többször felújították s még mindig a színház műsorán szerepel.

Mialatt Mohamed szultán Bizáncot ostromolja, Konstatin császárt csupa hízelgő és kép-mutató udvari népség veszi körül. Iréne, a császár felesége is szeretné a férje vesztét, mert Mohamed gazdagabb és hatalmasabb, tehát neki akarja felajánlani szerelmét. Egyszerre azonban békekövetek érkeznek Mohamed táborából. Az intrikáló udvar már-már visszapártol Konstantinhoz, mert azt hiszi, hogy Mohamed békét akar, s akkor megint felragyog Konstantin csillaga. A szultán azonban nem békét akar. Az erkölcsileg romlott város teljes megadását kívánja s csupán az emberek szabad elvonulását biztosítja. Erre a hírre teljes fejvesztettség támad az udvarnál. Konstantint sorra elhagyják hívei, még Iréne is, a felesége. Csupán a hűséges Giovanni, a genuai zsoldosok kapitánya marad a császár mellett. Konstantin azonban az utolsó percben erőre kap. Nem adja meg a várost. Azzal felel a szultán követelésére, hogy leütteti az egyik követ fejét. Hűtlen felesége helyett maga mellé veszi Hermát, a görög leányt, aki őt végtelenül szereti, császárnővé koronázza és utolsó csatára készül. Alig maradt már embere, Mohamed győzelme biztos, de a császár maga is az első sorokban küzd és ott esik el Hermával együtt a hare mezején. És török kézre kerül a nyugatrómai birodalom gyönyörű fővárosa. Azonban az udvari intrikusoknak sem jutott a császárnál szebb halál. Hiába közeledtek Mohamedhez, hogy körülhizelegjék s mellette folytassák dözsölő életüket. A szultán egyetlen ember életét sem kímélte, mert meg akarta torolni megölt követét. Nemzetek drámája ez a tragédia. Amit a történelemben az elpuhulás, a hamisság és a kép-mutatás veszedelmének ismerünk, láthatjuk benne.

Csóka Béla 7.00 (Vajda M. Pál f.)
Majthényi György 8.00

„Lányok a jövő küszöbén“

Törökne Kovács Hermin ezen a címen tart ma előadást a rádióban

Az írónő kérésünkre egy kedves történetet mesélt el a mai lányról.

— Sok, kedves fiatal lánybarátnóm van, érdeklődöm a sorsuk iránt és örömmel látom, hogy jó kedélyüket nem tudják megrontani a mai viszonyok. Ötletességgel még ma is lehet érvényesülni.

Hűszéves, szép lányka, akiről beszélek. Elvesztette az állását, titkárnő volt egy ismert politikus mellett. Sikerült bejutnia a filmgyárba statisztának. Nem szédült meg a Jupiter-lámpák fényétől, hanem örült, hogy megkeres napi 8—10 pengőt. A filmfelvételt befejezték, újra kereset nélkül maradt. Most sem esett kétségbe, hanem ötlethez folyamodott. Bizarrr és veszélyes volt az ötlet, de istenem, úgyis a nyomor várt rá, ha nem tud keresni.

A film finanszírozója kigördült pompás autóján a gyár udvaráról a kis statiszta „elgázoltatta magát“. Megjátszotta, hogy az autó elütötte (karja, lába meg is horzsolódott). A pénzember részvétellel segítette fel a földről „az áldozatot“. A kislány úgy sírt, hogy Greta Garbo tanulhatna tőle, megesezt mindenki szíve rajta.

Addig panaszkodott, míg a pénzember megígérte, hogy a következő filmben kap egy kis szerepet is.

A kislány nem fogadta el, bevallotta, hogy sokkal szívesebben dolgozna a filmirodában. Állást kapott.

Jókedvvel kopog az irodában, csak akkor vág szomorú arcot, ha a pénzember jön a szobájába. Még nem heverte ki a „bal esetet“.

„Lányok a jövő küszöbén“ című előadásomban hitet, reményt szeretnék önteni a fiatalokba, mert nem olyan fekete az ördög, mint a falra festik.

BUDAPEST I.

9.15: Blaha Márta zongorázik, Hajdu Anna énekel és Türkössy Antal gondolkázik, zongorán kíséri Polgár Tibor.

1. Busoni: Fantasia in modo antico (Blaha); 2. Bach J. S.: Arioso; b) Granados: Spanyol tánc (Türkössy); 3. a) Mendelssohn: Szívek mikor elválnak; b) Schubert: A vándor; Vizáradat; Virágfakadás (Hajdu); 4. Mendelssohn: Variations serieuses (Blaha); 5. a) Fauré: Apres un reve; b) Ravel: Berceuse; c) Kreisler: Szép rozsmaring (Türkössy); 6. a) Schumann; Ó a legtökéletesebb; b) Révfy L.: Leánykérés; c) dr. Kárpáth: Vallomás; d) Kondor F.: Volt nekem egy gerlicém (Hajdu); 7. Dohnányi; a) Etude E-dúr; b) Coppelia, keringő (Blaha); 8. Popper: a) Andante az e-moll koncertből; b) Tarentella (Türkössy).

Közben 9.30: Hírek.

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat. Vízállásjelentés magyarul és németül.

12.00: Déli harangzó az Egyetemi templomból, időjárásjelentés.

12.05: Házikvintett. „Nemzeti táncok.“

1. Jaquet: Francia táncok: a) Volte de Provence; b) La derobée bretonne; c) Bourrée d'Auvergne; d) Danse Alsacienne; 2. Falla: Spanyol tánc; 3. Siklós Albert: Régi magyar táncok; 4. Beethoven: Alla Polacca (vonóstrío); 5. Csermák: Lassú verbunkó; 6. Albeniz: Tangó (hegedűszóló); 7. Margutti: Bolero; 8. Okimenko: Orosz menüett; 9. Chopin: Polonaise.

Közben 12.25: Hírek.

1.00: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

2.45: Hírek, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

4.00: „Lányok a jövő küszöbén.“ Törökne Kovács Hermin előadása.

4.45: A m. kir. földművelésügyi minisztérium rádióelőadássorozata. Ungar Emil dr. m. kir. kísérletügyi főadjunktus: „Halak jelölése“.

5.30: Gramofónlemezek. I. rész: Népszerű olasz zene.

1. Gabetti: Marcia reale Italiana; Blanc: Giovinezza; 2. Stochetti: Aria e paese; Bonavolonta: Armonia d'annore; 3. Mascheroni: Mon vispechiate, Signora; Tutto quel che fa papa; 4. Tosti: Marechiaré; Petrolini: Tanto pe canta; 5. Abel: Versé le tre, slowfox; Mariotti: Paga Giovanni, onestep.

II. rész: Filmlemezek.

1. Geo Posford: Good night Vienna, tangó; Rose—Klage: My sweet Virginia, foxtrott; 2. Nappal én, éjjel te; Heyman: Wenn ich Sonntags in mein Kino geh, foxtrott; Wenn du nicht kommst, slowfox; 3. Asszonyuralom, Bullen—Ancliffs: Spanish moon, szerená; Brown—Clifford: Paradise, keringő;

4. Rotter—Grothe: Minden csak komédia. Es ist alles Komödie, pasodoble; Man sagt, ich liebe dich, keringó; 5. Ezüst haj és arany szív; Gilbert: Silver hair and heart of gold, slowfox; Carlton: Oi! song, vidám fox-trott; 6. Álmatlan éjszakák; Miller—Saterly: Tabu, onestep; Lupino—Gay: I don't want to go to bed, foxtrott.

6.30: Angol nyelvoktatás (J. W. Thompson).

7.00: Csóka Béla magyar nótákat énekel Pertis Jenő cigányzenekarával. Dalok.

Kriegerné Votisky Alice: Hideg őszi éjszakákon; Nádfődeles a tanyám; Thegze-Gerber Miklós: Mikor szerettek; A cseresznye napsugáron érik meg; Tréfás Balaton; Balázs Zoltán: Hátra kötöm a jegyzőnek; Révfy Lajos: Hogyha ír majd édesanyám; Wesselényi István: Minden virág lehullatja levelét; Nádor Jóska: Selyem hajad én még...; Eröss Béla: Asszony lesz a lányból; Murgács Kálmán: Fehér galamb száll a falu felett; Érik a, érik a búzakarász; vitéz Kókay István: Piros pünkösöd napján; Striában; Balázs Árpád: Rózsabokor a domboldalon.

8.00: Majthényi György novellája.

8.30: A M. kir. Operaház zenekara. Vezényel Dohnányi Ernő dr. Közreműködik Manen Jaun hegedűművész.

1. Mozart—Serli: Fantázia; 2. Bruch: Hegedűverseny g-moll; 3. Brahms: Változato Haydn témájára; 4. Paganini: h-moll hegedűverseny (Manen).

Utána kb. 10.00: Pontos időjelzés, hírek, időjárásjelentés.

Majd: Mándits-jazz Vajda Károly énekszámával.

1. J. Dale: Rhyth, foxtrott; 2. S. Simons: All of me, slowfox; 3. Zahorszky: Igérje meg, tangó (Vajda); 4. Sally: Ne sírj bold (Vajda); 5. Parish: The scat song, foxtrott; 6. Fields: Good bye, blues; 7. Juan Abalos: To quiero toda, tangó; 8. José Torok: Tango Argentino; 9. J. Schleifer: Yes, Sire, foxtrott; 10. Polgár Tibor: Gondoladal (Vajda); 11. Rose: I'm for you, slowfox; 12. Bartos Zoltán: Falusi templom, tangó; 13. Bányai Aladár: Májusi éj, tangó.

11.15: Horváth Rezső és zenekara.

BUDAPEST II.

5—5.30: Gramofónlemezek.

1. Pártos: Ne legyen szerelmes, tangó (Vig Miklós); 2. Stolz: Wenn die kleinen Veilchen blühen, foxtrott (Ilja Livschakoff zenekara); 3. Gilbert: Pal of my dreams, (Jack Hylton zenekara); 4. Hajós: Ich hab dich einmal geküsst, tangó (Paul Godwin zenekara); 5. Turk Ahlert: I dont know why, foxtrott (Bennie Krueger zenekara); 6. L. René: When it's sleep time down south (Jack Hylton zenekara); 7. Oppenheim: It's the girl (Boswell Sisters); 8. Bartos: Meg kell, hogy érezd, tangó (Vig Miklós).

8.30-tól: Azonos a Budapest I. mű-sorával.

Mándits Györgyi
Este 10.10 (Labori felv.)

Vajda Károly
Este 10.10 (Asta felv.)

A NÉPSZERŰ OLASZ ZENE

Gramofónlemez-hangverseny 5.30-kor

Mi különbözteti meg az olasz zenét például a némettől? Miért népszerű az olasz zene a széles néprétegekben?

A válasz egyszerű: mert melodikus. Az olasz zene hangsúlya a dallamosság, mai szóval kifejezve a „fűlbemészáson” van. A zene három eleme: a harmónia, ritmus és melódia. Az olasz zenénél az utóbbin van a hangsúly.

Hogy miért éppen az olasz zene ilyen, annak az olasz népdal a magyarázója s magyarázója az olasz történelem is.

Ma a zeneszerző keres akkor is, ha kocsmában játszzák a slágerét, ma a közönség tartja el a zeneszerzőt. Hajdan azonban nem volt közönség, a jobbágyok vagy a polgárok ugyan nem tudtak áldozni a zenére. Ki tartotta el tehát a zenészt? Szerencsére Olaszországban több volt a gazdag fejedelem, herceg és gróf — mint ma a színházbajáró közönség. Az olasz zene széles befolyását elsősorban az uralkodó mecénásoknak és mecénás uralkodóknak köszönhetette. Aragoniai Ferdinánd például százazreket költött Nápolyban zenére. Érthető, hogy versengtek a zeneszerzők, „ki másszon a fejedelem fülebe”.

De van egy másik oka is az olasz zene népszerűségének: elsősorban az éneken, sőt a népdalon alapszik varázsa. A nápolyi canzonetták s a velencei madrigálok varázsát érezzük az olasz zene melódiáiban.

Nem véletlen az sem, hogy a világ legnagyobb énekesei: Caruso, Titta Rufo, Gigli, Galli Curci olaszok. Velencéből vagy megszökik az ember vagy megtanulja az olasz dalokat énekelni.

Tartini, Paganini: a hegedű királyai olaszok voltak. Stradella, Puccini, Verdi, Bellini, Rossini stb mind az olasz népdalból s az énekből nőttek nagygyá. A belcanto, a koloratura, a fődött hangvétel, a trillák — mind olasz találmány, melyből ma is minden nemzet énekművészete élőkődik.

Ezért népszerű az olasz zene.

Misángyi Ottó 1.30 (Schäffer felv.) Hollán Lili 4.30 (Földiák felv.)

**Szemközt az egész világgal
— a mikrofon előtt**

Hollán Lili nyilatkozata az előadóművészetről

Azt szokták mondani, hogy azoknak, akik a mikrofon előtt szerepelnek, hiányzik a közönség jelenléte, hiányzik az a közvetlen kapcsolat, ami minden más alkalommal fennáll a publikum és a művész között, hiányzanak a hatásnak az arcokról leolvasható jelei és hiányzik a tetzés azonnali spontán megnyilvánítása: a taps. Lehet, hogy egyeseknél ez így van, nálam azonban nem. Abban a pillanatban, amikor a mikrofon előtt állok, úgy érzem, hogy hatalmas tömegből álló, százezerefejtű publikum tekintete irányul felém. Érzem a köztünk fennálló kapcsolatot és legtöbbször egyenesen jó az a síri csend, amely a stúdió előadósobájában körülvesz. A taps ott benn az előadósobában nem hiányzik... Csak, amikor kijövök onnan, akkor szeretném, hogyha nagyon sokan fogának körül. A taps egyébként — talán furcsán is hangzik, — sokszor épp az ellenkező hatást váltja ki belőlem. Érthető is. Abban a nagy, komor teremben, melynek pódiumán én még éppen az előbbi pillanatban valami nagyon szép, nagyon szomorú költeményt adtam elő s mikor ez a szomorú költemény még teljesen bennem él, mikor a legjobban szeretnék szép csendben félrehúzódni, hirtelen feldörög a taps, belezakatol az idegekbe és kijózanít.

Az előadóművészek, minden művészek között a legnehezebb szerepe van. Éppen azért, mert látszólag könnyű érteni az előadóművészetet, alapjában véve pedig igen nehéz és mégis mindenki szakértőnek adja ki magát. Az előadóművész emlékezetében tudat alatt rengeteg vers halmozódik össze és ezek a versek ott csendben lapulnak, míg egyszer csak szükség nem lesz egyik-másikra. A verset a szavalóművészek először épp úgy be kell „biflázní”, mint egy kis elemistának. Mikor már ez megvan, akkor jön a nehezebb rész, a feldolgozás. Meg kell fogni a legapróbb részben is a lényegét.

Nem könnyű az előadóművész dolga és én, aki valamikor színész nő szerettem volna lenni, ma mégis úgy érzem, hogy számomra nem a színpad, hanem a pódium a legalkalmasabb hely, ahol ambíciómat kiélhetem.

BUDAPEST I.

9.15: Gramofónlemezek.

1. Bizet : Carmen, egyveleg (Londoni Carl Rosa opera tagjai és zenekara); 2. Sullivan : H. MS. Pianofore (The Palace Opera zenekara); 3. Delibes : Coppelia, keringő és csárdás (berlini filharmonikus zenekar, vez. J. Prüwer); 4. Lehár : Barackfávirággal a „Mosoly országá”-ból (Laurisin Lajos); 5. Adam : Ha én király volnék, nyitány (Berlini Hangverseny Egy., vez. Clemens Schmalstich); 6. De Crescenzo : Tarantella Sincere (Tino Pattiera); 7. Strauss : Denevér, nyitány (berlini áll. opera zenekara, vez. Clemens Schmalstich); 8. Siede : Kínai szerenádné (Neubach Jungherr zenekara); 9. Waldteufel : Mein Traum, keringő (Roósz Emil zenekara); 10. Noack : Heinzelmännchens Wachtparade (Roósz Emil zenekara); 11. Toselli : Szerenádné (Roósz Emil zenekara); 12. Lucas—Moya : The song of songs (Terence O'Brien); 13. Erőss Béla : Engem a tavasz ittelejtett (Laurisin Lajos); 14. Fényes : Firenzei nyár, tangó (Laurisin Lajos); 15. Murgács : Két nap óta iddógálok (Laurisin Lajos); 16. Lucie Bernardo : Nevető lemez; 17. Fryberg : Die Dorfmusik, dalkeringő; Mackeben : Komm auf die Schaukel, Luise, keringő (Rolf Walter zenekara); 18. Hildebrandt : Keringőegyveleg (Roósz Emil zenekara); 19. Schwartz : Es war einmal ein Musikus, tangó (Oscar Joost zenekara); 20. Evans : I do like to see a game of football (Jack Payne zenekara); 21. Leslie : They all start whistling Mary, foxtrott (Jack Payne zenekara); 22. Egen—Grothe : Zigeuner, du hast mein Herz gestohlen, tangó (Oscar Joost zenekara); 23. Noble : Love ist the sweetest thing, foxtrott (Jack Payne zenekara).

Közben

9.30: Hírek.

- 11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat. Vízállásjelentés magyarul és németül.
- 12.00: Déli harangzó az Egyetemi templomból, időjárásjelentés.
- 12.05: Szervánszky szalózenekar. 1. Lincke : Berlini nyitány; 2. Buchner Antal : Emlék; 3. Stephanides Károly : Szerelmi kettős; 4. Losonczy Lajos : Elégia; 5. Farnós Eszter : Keringő; 6. Lehár Ferenc : Pacsirta, ábránd; 7. Kálmán Imre : Ronny, egyveleg.

Közben

12.25: Hírek.

- 1.00: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.
 1.30: Tanfolyam a Testnevelési Főiskoláról. Misángyi Ottó: Fiúk atletikai foglalkoztatása.
 2.45: Hírek, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.
 3.30: A rádió diáklédlőrája. „A pharosi torony fénye.”
 4.00: Tavaszi versek. Hollán Lili szavalata.
 4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.
 5.00: Révész Béla előadása. „Régi pénz.”
 5.30: Szórakoztató zene. Vezényel Komor Vilmos.

1. Kuhlau: Nyitány; 2. Pazeller: Herkulesfürdői emlék, keringő; 3. Szirmai: Éva grófnő, egyveleg; 4. Nagypál Béla: Május Granadában, jellemkép; 5. Hetényi-Heidelberg: a) Törpék tánca; b) Scherzo; 6. Armandola: Modern balettszvit; 7. Waldteufel: Tout Paris, keringő; 8. Morena: Rizi-bizi, vidám egyveleg.

7.00: Gyorsírótanfolyam (Szlabej Géza)
 7.25: A M. kir. Operaház előadásának ismertetése.

7.30: A M. kir. Operaház előadásának közvetítése. „Sába királynője.” Opera 4 felvonásban, 5 képben. Szövegét írta Mosenthal. Fordította Kern Aurél. Zenéjét szerzerzte: Goldmark Károly.

Az I. felv. után: Pontos időjelzés, hírek.

A II. felv. után: Időjárásjelentés.

Az előadás után kb.

11.15: Erdélyi-Patát Leó jazz-zene-kara Vig Miklós énekszámával.

1. M. Holms: Ein Lied der Puszta, foxtrott; 2. Flanagan: Dreaming, foxtrott; 3. Deutsch: Innen egész Pekingig, rumba (Vig); 4. a) O. Táp: Sarabela, tangó; b) Gyöngy: Kislány, tangó (Vig); 5. C. Keyes: Platimblond ist dein Haar, foxtrott; 6. M. Fryberg: Die Dorfmusik, keringő; b) C. Kahn: A little street, keringő; 7. a) F. Buder: Welcher Weg führt zum Glück, foxtrott; b) S. Romberg: Nina Rosa, foxtrott; 8. a) G. Gershwin: Love is sweeping the country, foxtrott; b) Gyöngy: Ferenc Jóska bakája, indulófox (Vig). 9. Garai Imre: Jaj Istenkém tavasszal — foxtrott (Vig) 10. Farnos Eszter: Szerelmes vagyok az egész világba, keringő.

BUDAPEST II.

7.25-től: Azonos a Budapest I. műsorával.

Szlabey Géza
 a Studió gyorsírás-
 tanára
 7.00 (M. F. I. felv.)

Vig Miklós
 a mikrofonba énekel
 este 11.15-kor

**A rabszolga gyorsírása —
 a gyorsírás rabszolgája**

Verba volant — scripta manent. A szó elrepül, az írás megmarad. Ki hinné, hogy a gyorsírást a politikusok hiúságának köszönhetjük, akik szeretnek beszélni és nem akarják, hogy kimondott szavuk elrepüljön.

A világ első ismert gyorsírója egy politikus szolgálatában állt. A politikus neve Cicero. Volt egy rabszolgája, M. Tullius Tiro s ez a Tiro egész nap mást sem tett, csak leírta Cicero beszédét — gyorsírással. A gyorsíró nevét elefelejtették, amit azonban leírt, Cicero beszédeit máig is a szónoklás remekműveinek tartjuk.

Egyszóval a gyorsírás egyáltalán nem modern találmány. Sajnos, a kőkorszakban nem volt még gyorsírás, mert egy szó kivésése egy napig is eltartott, de már Mátyás király beszédét 1488-ban megörökítette gyorsírásban a pápai követ. Hogyan lehetne az ember beszédét szövegre leírni? Ez a kérdés már az ókor óta izgatta az elméket.

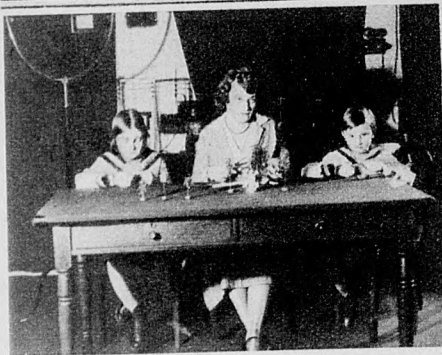
Az első magyar gyorsírási rendszer alkotó Gáty István volt 1769-ben. Az 1830-i országgyűlésen már pályadíjat is tűztek ki jó gyorsírási rendszerre.

Valósággal forradalmat vártak ebben a korban a gyorsírástól. A parlament nyilvánosságát, a szabad sajtót remélték a gyorsírástól. Wesselényi például ki is nyomatta az 1834-i országgyűlés gyorsírói jegyzeteit.

A gyorsírás története tele van érdekességgel. Az első magyar gyorsíróversenyen 1842-ben például Kossuth Lajos is résztvett, mint diktáló.

1865-ben szervezték meg az első hivatalos parlamenti gyorsíródat s aztán évtizedes harc következett a különböző gyorsírási rendszerek hívei között. A nagy harc csak 1926-ban dőlt el, amikor külön kormánybiztost kellett ki-nevezni, hogy a gyorsírás híveinek forrongását lecsillapítsák.

Mert a gyorsírásnak vannak ma már szenvedélyes hívei, akár a bridge-nek. A gyorsírásnak, melyet egy rabszolga alkalmazott először, ma már rabszolgái vannak.

Harsányi Gizi gyermekjátsszóórája a mikrofon előtt ma 4 órakor

(M. F. I. felv.)

VERDI ÉS A GRÓFI EBÉD

(Ismeretlen Verdi árták a rádióban)

21 esztendő volt a fiatal Giuseppe Verdi. Nevét zenészkörökben már ismerték, de bizony a nagyközönség még semmit sem hallott róla. A híres Lavignánál tanult Milanóban. Az Ur 1834-ik esztendejét írták és gyakran előfordult, hogy Verdi vacsora helyett — zongorával lakott jól. Élete egyik legnagyobb csalódása, melyet késő öregségéig nem felejtett el, egy grófi vacsorával volt kapcsolatos. Di Vecchi ögróf, aki Milanóban élt, nagy barátja volt a zenének és házába minden este ellátogatott egy Forzini nevű akkoriban híres énekes színész. A színész énekelt, az ögróf kürtön játszott s a színész énekét a grófné kísérte zongorán. Mégsem lehet az — mondta egyik este a színész, hogy mindig a grófné fáradjon az én kíséremmel. Ezentúl hozok majd magammal kíséret. Másnap este be is állított a grófi palotába egy fiatal emberrel. A szomszédteremben már terítettek vacsorára. A fiatalember szerényen ült le a zongorához, a színész énekelt s ő kifogástalanul kísérte zongorán. Időnként hátra-hátra fordult és gyomra kellemesen megbizsergett a terített asztal láttán, mert bizony aznap nem evett valami sokat. A hangulat már igen emelkedett volt, amikor belépett egy lakáj és jelentette: tálalva van. Az ögróf odalépett a színészhez és fülebe súgta. — Természetesen a zongoristát is vendégül kell látnunk. — Szó sincs róla — válaszolta a színész, — őt elküldjük. S hogy valamilyen formát adjon az elküldésnek, odalépett Verdihez, vállára tette kezét és így szólt. — Ugye, maga vacsorázott már? — Igen — felelte Verdi lángvörösén s a könny majd nem a szemébe szökött. — Na, — szólt a színész, — akkor hazamehet. Az ögróf udvariasan megköszönte az ingyen kíséretet és a fiatal muzsikust — Verdi, — élesen távozott a grófi ebéd elől. A színészt azonban egész életére meggyűlölte ezért a tréért.

BUDAPEST I.

9.15: M. kir. Mária Terézia 1. honvédszolgálati zenekara. Vezényel Fricsey Richárd.

- 1. Ruzsánkó Nándor: Őrségváltás, induló;
- 2. L. Ganne: Les Blondines, keringő;
- 3. Titl Emil: Királyhadnagy, nyitány;
- 4. Vincze Zsigmond: Cigánygrófnő, ábránd;

Közben

9.30: Hírek.

10.30: Porta Santa megnyitási ünnepség a Vatikánvárosból.

10.45: Nemzetközi vízjelzőszolgálat. Vízállásjelentés magyarul és németül.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból, időjárásjelentés.

12.05: Házikvintett. Keringők. 1. Schubert: Kis keringők; 2. Demaret: Valse d'autrefois; 3. dr. Schemmel Emilné: Rózsák suttogása; 4. Johnson—Bibo: Am I Wasting my time on you? 5. Kreisler: Szerelmi bánat (gordonkaszóló); 6. Nagy Frigyes: Valse romantique; 7. Volkmann Róbert: Keringő; 8. Waldteufel: Párizsi keringő.

Közben

12.25: Hírek.

1.00: Pontos időjelzés, időjárás- és vízállásjelentés.

2.45: Hírek, élelmiszerárak, piaci árak, árfé. amhírek.

4.00: A Rádióélet gyermekjátsszóórája (Harsányi Gizi előadása).

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: A Szociális Missziótársulat előadása. Farkas Edit alapító főnökösszony: Missziós üzenetek.

5.30: Kétzongorás jazz. Előadja Kondor Leó és Polgár Tibor. 1. Molnár Antal: Három groteszk induló; 2. Too many tears, slowfox; 3. How are you, foxtrott; 4. Kondor: Néger dal; 5. Lullaby of the leaves, slowfox; 6. Holló Ferenc: Sohase csalódnék, slowfox; 7. Kreisler: a) Syncopation; b) Kis bécsi induló; 8. Percy Thomson: Heart-beat, foxtrott.

6.10: „Az ember és a gép.” Párbeszéd Pattanyus Á. Géza és Lovik Károly között.

6.40: A Vakokat Gyámoltó Országos Egyesület „Homeros” énekkarának hangversenye. Karnagy Schnitzl Gusztáv. 1. a) Gesualdo: Madrigal (öt szólamra); b) J. S. Bach: Részlet a III. motettből (vegyeskar); 2. a) Pogatschnigg: Török ima (a szólórészeket énekl. Putnóczky Mária és Gebauer Margit); b) Molnár A.: Tavasz (hat szólamra); 3. Schumann: A tenger mélyén (hat szólamra, női kar); 4. a) Mikus-Csák: Ma könnyes volt az álom; b) Magyar dalok (vegyeskar).

7.20: Rádióamatőrpostá.

7.50: Ismeretlen Verdi-áriák. Előadja Gregor Vilmos, zongorán kíséri Polgár Tibor. 1. Románc a „Két Focari” c. operából; 2. Ária az „Attila” c. operából; 3. Ária a „Macbeth” c. operából; 4. Ária a „Szicíliai vespernye” c. operából; 5. Ária a „Don Carlos”-ból.

8.20: Udvari bolondok és tréfamesterek ünnepe.” Fábian Ernő előadása.

8.50: Pontos időjelzés, hírek.

9.00: „Április elseje.” Rendező Bánóczy Dezső dr.
Szünetben kb.

10.00: Időjárásjelentés.
Majd kb.

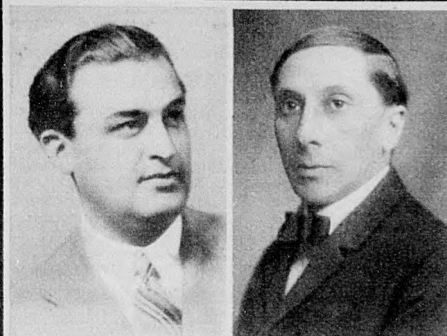
11.00: Károlyi Árpád és cigányzenekara.

BUDAPEST II.

7.20: Gramofónlemez. Filmlemez. 1. Ábrahám: Egy éjszaka anyyala, Jedes Lied ist schön, Wenn wieder Frühling ist (Magda Schneider); 2. Dessau: Engadin Man liebt nicht nur zur Sommerzeit, tangó (Géczy Barnabás zenekara); 3. May: Kémnők — Ich möchte dich tausendmal küssen, keringő (Dajos Béla zenekara); 4. Lecoq: Én és a császárnő — Mir ist heut..., fox-trott (Lilian Harvey); 5. Weiss: Szerelem és divat — Man trägt rot, tangó (Dajos Béla zenekara); 6. Gray: Vágyak éjszakája — Man sagt nichts (Willy Forst); 7. Ábrahám: Mi történt az éjszaka — Eins, zwei, drei und vier (Odeon tánczenekar); 8. Kaper: Nászút hármashban — Signorina, ich liebe dich, tangó (Dajos Béla zenekara); 9. Dostal: Táncol a garnizon — Heut macht die Welt... (Eggerth Márta).

Utána: „A hét eseményei” (hírek).

Majd: Azonos a Budapest I. műsorával.

Gregor Vilmos 7.50 (Vajda M. Pál f.) Fábian Ernő 8.20 (Halmi felv.)

Az udvari bolondok és tréfamesterek ünnepe

Előadás április elsejéről, a bolondok napjáról, ma este 8.20 órakor

A vidámság félóráját szerzi meg a rádió hallgatónak Fábian Ernő, aki felolvasásáról ezeket mondta:

— Hogy viseltek-e csörgősipkát az udvari bolondok? Hát igen. Hivatalos minőségükben ez különböztette meg őket más, közönséges bolondtól. A csörgősipka nem volt kötelező. Ami nagy szerenese. Mert ha valamennyi úton-útfélen szaladgáló bolondnak csörgősipkát kellene viselnie, ágyúval sem lehetne érvényt szerezni a csendrendeletnek. Egyébként a derék bolondokat, akikről szót ejtek, méltatlanság is volna a csörgősipka perspektívájából nézni. Annál ők sokkal komolyabb bolondok voltak. Nem azért, mert egyetemi tanár, vitéz csapatparancsnok, lovag és báró akadt köztük. Hanem mert a história kezdetétől úkapáink idejéig ők voltak a kabarészerzők, vígjátékírók, bohócok, konferansziék, színjátékosok és klakórok. Dícséretes sokoldalúsággal egyesítették személyükben, ami ma a tréfacsinálás speciális fajtáira különült el. Megérdemelnek annyi hálát a kései ivadéktól, hogy tréfaik elmondásával meglevedjék alakjuk hagyományos ünneptükön, a széles április első napján. Az ő emléküket őrzi ez a nap, amikor világszerte ugatják, megtréfálják egymást az emberek, anélkül, hogy eszükbe jutnának a bolondjártás nagy ismeretlen mesterei a régi időkből.

KÜLFÖLDI MŰSOR

MÁRCIUS 26-TÓL ÁPRILIS 1-IG

RÖVIDÍTÉSEK MAGYARÁZATA

Alk. ó. = Alkalmi óra. Alk. szle. = Alkalmi szemle. Ábr. = Ábránd. Arf. = Arfolyamok. E. = Előadás. Egyv. = Egyveleg. Felolv. = Felolvasás. Gr. = Gramofón. Gy. ó. = Gyermekóra. Hgv. = Hangverseny. H. = Hírek. I. jel. = Időjelzés. I. jár. = Időjárás. Ind. = Induló. Kat. z. = Katonazene. Könyv. z. = Könyvű zene. Közv. = Közvetítés. Női ó. = Női óra. Rzkar. = Rádiózenekar. Szimf. z. = Szimfónikus zene. Szór. z. = Szórakoztató zene. Táne z. = Táncczene

MÁRCIUS 26. VASÁRNAP

TÁNCOLNI SZERETNE?

17.00: Beograd és Zagreb. 22.25: Langenberg. 22.30: Breslau. 22.30: Kassa-Kosice. 22.45: Frankfurt és Stuttgart. 23.00: Königswusterhausen és Warszawa. 23.30: Strasbourg.

HA OPERETTET KIVÁN...

19.30: Stockholm. 20.45: Róma.

OPERÁRA KIVÁNCSI?

18.00: Brno. 20.00: Bucuresti és Königswusterhausen. 21.00: Milano.

GRAMOFÓNZENE A KEDVENCE?

7.40: Wien. 12.00: Bucuresti. 13.00: Bucuresti. 16.25: Lwow és Warszawa. 16.30: Radio Paris. 17.05: Stockholm. 17.30: Brno és Bari. 17.45: Praha. 19.00: Milano, Beograd, Lwow és Svájci Romand adó. 19.15: Svájci Aleman adó. 20.15: Poste Parisien. 20.45: Strasbourg. 21.15: Poste Parisien. 22.00: Wien. 22.20: Frankfurt. 22.30: Stuttgart. 23.10: Poste Parisien.

A NAP ÉRDEKESÉGEI

17.30: Berlin. 20.00: Zagreb.

BARI, 270 m. 17.30: Gr. 20.30: Zkari hgv. 22.30: Kávéházi z.

BEOGRAD, 431 m. 12.05: Hgv. 15: Népdalok. 15.30: Debussy: Vonósnégyes, gramofón. 16: Rzkar. 17: Táne z. gramofónon. 19: Gr. 19.30: Hegedűszóló. 20.15: Ljubljani énekkar hgv.-e. 21.30: Kísantant-zene. 22.20: H. Utána: Cigányzene.

BERLIN, 419 m. 15: Zkari hgv. 16: Németország-Franciaország hockey-mérkőzés helyszíni közv. 16.20: Zkari hgv. folyt. 17.30: Werner Sombart tanár előadása. 17.55: Ének hgv. 18.20: Schubert műveiből. 19.25: Humoros előadás. 20: Wien. 22: Hírek. Utána 24-ig: Táne z.

BRESLAU, 325 m. 15.45: Zkari és ének hgv. 18.25: Kamara z. 19.30: Tarka est. 20.30: Zkari hgv. Münchenből. 22.30: Táne z. Berlinből.

BUCURESTI, 394 m. 10: Munkás-félóra. 10.45: Karének. 11: Népies z. 12: Gr. 13: Gr. 17: Könyvű és román z. 18.15: Marcu-zkar. 19: Előadás a népzéről. 20: Mozart: Don Juan.

DAVENTRY, 1554 m. 16: Katona z. 17.15: Zkari és ének hgv. 18.30: Zongora vers. Ravel: Gaspard de la Nuit. 22.05: Ének hgv.

FRANKFURT, 260 m. 16.30: Zkari hgv. 19.30:

Tarka est. 21: Zkari hgv. 22.20: Gr. 22.45: Táne z.

HEILSBURG, 276 m. 15.40: Könyvű z. 18.40: Zongoraverseny. 19.30: Tarka est. 21.05: Columbus Kristóf oratórium. Utána 24-ig: Táne z.

KASSA-KOSICE, 293 m. 12.05: Brno. 15.30: Praha. 16: Mor. Ostrava. 19: Praha. 20: Pozsony. 22: Praha. 22.30: Pozsony.

KATOWICE, 408 m. 16.45: Warszawa. 19: Gr. 19.25: Warszawa. 22.40: Táne z.

KÖNIGSWUSTERHAUSEN, 1635 m. 15.30: Csellőzene. 16.30: Rzkar hgv. 18: Schumann- és Strauss-dalok. 20: Verdi: Traviata. 23: Táne z.

LANGENBERG, 472 m. 16: Német zeneszerzők. 16.30: Ezer gyermek énekel, karének Essenből. 19: Tarka est. 20: Zkari hgv. 22.25: Táne z. 22.45: München.

LEIPZIG, 390 m. 12: Szimf. hgv. 15: Citera z. 16.20: Könyvű z. 18.15: Kassa-Szimfű. 20.30: Hgv. Münchenből. Utána táne z.

LONDON REGIONAL, 356 m. 16: Kat. z. 16.35: Ének és zkari hgv. 21.45: Daventry. 22.05: Zkari hgv. Bliss: Introduecion és Allegro. Mozart: Simphonie concertante. Elgar: Változatok.

LWOW, 380 m. 16.25: Gr. 17: Warszawa. 19: Gr. 19.25: Warszawa.

MILANO, 331 m. 16: Könyvű z. 19: Gr. 21: Robbiani Guido del Popolo, milanói Scala. **MOR. OSTRAVA**, 264 m. 12.05: Brno. 13.30 és 15.30: Praha. 16: A rzkar Smetana, Dvorzsák-, Ondrzišek-, Taves-, Sebestik-, Strauss-, Hruby-, Bayer-, Tichy- és Fucsik-műveket játszik. 17.30 és 19: Praha. 20: Pozsony. 22: Praha. 22.20: Pozsony.

PARIS, Poste-Parisien, 328 m. 20.15: Gr. 21.15: Gr. 22.30: Könyvű z. 23.10: Gr.

POZSONY-BRATISLAVA, 279 m. 10.15: Gr. 10.30: Praha. 12.05: Brno. 15.30: Praha. 16: Mor. Ostrava. 17.30: Praha. 17.45: Bella:

Kassa. 19: Praha. 20: Tarka est. Smetana: Eladott menyasszony, induló. Dvorzsák: I. keringő. Blódek: Szerelmi dalok. Ridky: Milada, polka. Rehor: Cseh gyerekek, induló. Kmoch: Az Elbén, keringő. Pehlik: Polka. Kmoch: Mazurka. Michaeloff: Modern jazz-ábránd, Suppé-dallamra. Slexy: Rádió-szkeecs. Nagl: Induló. Offenbach: Az elizondói lány. Moor: Furiant. Puchta: Egyveleg. Kovarzik: Induló. Jankovec: Polka. Penc: Induló. Wiit: Anjo, orosz dal és tangó. Fucsik: Teddy bácsi, amerikai induló. 22: Praha. 22.20: Cigány z. az Astória kávéházból.

PRAHA, 487 m. 8: Karlsbadi reggeli hgv. 8.30: Brno. 9.35: Brno. 11: Foerster: Ifjúságom, szimf. költemény. Suk: E-dur szimf. 12.05: Brno. 15.30: Dvorzsák: Cseh dalok. 16: Mor. Ostrava. 17.45: Gr. 18: Német óra. Régi dalok. 20: Pozsony. 22.20-23: Pozsony. **RADIO PARIS**, 1724 m. 16: Zkari hgv. 16.30: Gr. 17: Könyvű z. 19.30: Zkari hgv.

ROMA, 441 m. 16.15: Rzkar. 20.45: Operett-előadás. Gilbert-operett.

STOCKHOLM, 435 m. 17.05: Gr. 19.30: Operett-műsor. 22: Szór. z.

STRASBOURG, 345 m. 17.30: Szimf. hgv. 20.45: Gr. 21.30: Elszázi est. 23.30: Táne z.

STUTT GART, 361 m. 15: Orosz zongoraszerzemények. 16.30: Bordalok. 17: Könyvű z. 18:

Händel: Cecilia-óda. 19.10: Harmónika z. 19.30: Tarka est. 20.30: Zkari vers. 22.30: Legújabb lemezek. 22.45: Tánc z.

WARSAWA, 1412 m. 16.25: Gr. 17: Négykezes zongoraverseny. 18: Könnyű z. 20: Bécsi zene és dalok. 21.40: Hegedűverseny. 23: Tánc z.

WIEN, 517 m. 7.35: Ébresztő. 7.40: Gr. 9.40: Karl Senn: Golgotha passziós kantáté. 10.30: Strauss R.: Gordonka- és zongoraszonáta, F-dur, op. 6. 11.30: Dr. Seipel-émlékünnep. Emlékbeszéd. Palestrina: Missa Papae Marcelli. Kyrie. Lotti: Crucifixus. Händel: Kaleb-ária a Jósua oratóriumból. Mendelssohn—Bartholdy: Éliás oratórium, ária. Beethoven: III. Esz-dur szimf., op. 55. Helyszíni közvetítés a Stadt Opernból. 13.15—14.15: Régi indulók. 15.30: Kamara z. Korngold: A-dur vonósnégyes, op. 16. Beethoven: Nagy fuga, E-dur, op. 113. 16.55: Könnyű z. 19.10: Dalok. 20: Raimund: A csodasziget barométerkészítője, meséjáték énekek két felvonásban. Rendezi Nüchtern dr. 22: Beszélő-papír. 22.30: Jótékonyági est, közv. a Geschwandtner-vendéglőből.

ZÁGREB, 307 m. 17: Tánc z. 20: Szegedi Sándor hegedűművész és Mihalovich Hugó zongoraművész hg.v.-e. (Ondricsek-, Saint-Saens-, Chopin-, Vilim-, Schubert- és Wieniawski-művek.) 21.10: Rzkar. 22.10: Könnyű z. az Esplanade-szállóból.

MÁRCIUS 27, HÉTFŐ

A TÁNCMŰSOR MA SZEGÉNYES

20.00: Poste Parisien. 22.00: Leipzig. 22.15: Warszawa. 22.35: Wien. 22.45: Frankfurt. 23.30: London Regional. 23.40: Daventry.

OPERETTEN NINCS NAGY VÁLASZTEK

20.00: Warszawa. 22.00: Radio Paris.

OPERA CSAK MUTATÓBA AKAD

20.30: Bari.

A GRAMOFÓNZENE AZONBAN BŐSÉGES

12.00: Bucaresti. 12.40: Wien. 13.10: Wien. 13.15: Leipzig. 13.35: Kassa-Kosice. 13.40: Praha. 14.05: Breslau. 15.30: Beograd. 16.30: Svájci Aleman adó és Beograd. 17.10: Milano. 17.30: Stockholm és Bari. 18.30: Strasbourg. 19.15: Kassa-Kosice. 19.25: Berlin. 20.30: Poste Parisien. 20.45: Strasbourg. 21.30: Frankfurt. 22.00: Róma.

AMI NEM MINDENNAPI

17.30: Róma. 21.00: Milano és Róma.

BAR, 270 m. 17.30: Gr. 20.30: Giordano: André Chénier, Gr.

BEOGRAD, 431 m. 12.05: Könnyű z. 15.30: Gr. 16: Népdalok. 16.30: Gr. 17: Német párbeszéd. 19: Rzkar. 20: Zagreb. Utána: Tánc z. gramofónon.

BERLIN, 419 m. 15.35: Régi olasz áriák 15.50: Két csemballó hg.v. Bach és Couperin művei. 16.30: Szimf. hg.v. 18.10: Dalok. 19.25: Legújabb Gr.-lemezek. 20.05: Harmónika z. és dalok. 21: Előadás. Utána tánc z. 24: Zenés színmű.

BRESLAU, 325 m. 14.05: A víz megzenésítése. Gr. 16.40: Könnyű z. 19.30: Könnyű z. 20: Német városok meséinek. (Bozen, Thorn, Lemberg, Memel). 21: Kamara z. Londonból.

BUCURESTI, 394 m. 12: Gr. 17: Rzkar. Rust: Induló. Strauss: Keringő. Foulds: Kelta,

nyitány. Swanow: Kaukázusi szvit. Kálmán: Chicagói hercegnő. Jessel: A harangok. Vieuxtemps: Álmodozás. Delibes: Balett z. 20: Mozart: Négyes, op. 18., kamara z. 20.45: Kézzongorás vers. 21.15: Dohnányi Ernő: Négyes. 22: Kávéházi z.

DAVENTRY, 1554 m. 17: Rzkar. 19.30: Mozart zongoraszerzeményei. 21: Kamara z. Brahms: Négyes, op. 51. Mozart: Négyes. 23.40: Tánc z.

FRANKFURT, 260 m. 17: Könnyű z. 19.20: Jehol, a távolkelet egyik mesevárosa. 20.05: Jochum: Az utolsó nap, oratórium. 21.30: Gr. 22.45: Tánc z.

HEILSBURG, 276 m. 16: Könnyű z. 19: Német barokk-dalok. 20.15: Nép- és katonadalok.

KASSA-KOSICE, 293 m. 13.30: A rzkar Leuschner-, Lindsay-, Geiger-, Kostyál-, Tichy-, Jezek-, Dudek-, Stolz- és Morena-műveket játszik. A szünetben lapszemle. 13.35: Gr. Műsorolvasás. 16.30: Slavia zkar. (Waldteufel, Hruby, Páta, Kumok, Weis—Schwarz, Michaeloff, Vacskarzs.) 17.30: Falusi z. Stolz: Induló. Penc: Keringő. Kovarszik: Polka. Penc: Keringő. Kosmák: Polka. Penc: Polka. Svábénicky: Polka. Stolz: Orsége, induló. 18.15: Gr. 19: Praha. 19.25: Brno. 20.25: Praha. 20.40: Hehedű vers. (Dvorzsák, Kreisler.) 21: Liszt: VI. magyar rapszódia. Reinitz: Ady-dalok. Sebesi Ernő: Kisvárosi nocturno. Kodály: Violineselló szonáta, op. 8. 22: Praha.

KATOWICE, 408 m. 16.25: Warszawa. 19.15: Gr. 19.30: Warszawa. 22.05: Tánc z.

KÖNIGSWUSTERHAUSEN, 1635 m. 16.30: Könnyű z. 17.30: Händel: D-dur szonáta. Mozart: A-dur szonáta. 18.30: Zenélés látogatásan társakkal. 19.35: Zkari hg.v. 21: Erdélyi szászok zenéje. 21.45: Erdélyi szász dalok. 23: Zkari hg.v.

LANGENBERG, 472 m. 17: Rzkar. 20: Bach zongoraszerzeményei Gr.-on. 22.15: Dalok és költemények. 22.45: München.

LEIPZIG, 390 m. 13.15: Gr. 16: Könnyű z. 19: Könnyű z. 20.30: Erdélyi szász z. Utána 23.30-ig: Tánc z. Gr.-on.

LONDON REGIONAL, 356 m. 16: Daventry. 19.30: Szalón z. 21: Katona z. 22: Zkari és ének hg.v. 22.30: Tánc z.

LWOW, 380 m. 16.25: Warszawa. 18.25: Warszawa. 19.30: Warszawa.

MILANO, 331 m. 17.10: Gr. 17.30: Róma. 19.35: Kávéházi z. 21: Tito Schipa hg.v.-e.

MOR. OSTRAVA, 264 m. 12.30: A rzkar Verdi-, Massenet-, Chabrier-, Leopold-, Provaznik- és Straub-műveket játszik. 13.30 és 15.55: Praha. 16.10: Pozsony. 17.30: Praha. 18.05: Gr. 18.25: Praha. 19: Praha. 19.25: Brno. 20.25: Praha. 20.40: Brno. 22: Praha.

PARIS, Poste-Parisien, 328 m. 20: Jazz. 20.30: Gr. 21.30: Hgv.

POZSONY-BRATISLAVA, 279 m. 12.30: Mor. Ostrava. 13.30: Praha. 15.55: Praha. 16.10: Rzkar. Lauko: 1—5. szlovák táncok. Kanka: D-dur zongora vers. zkarra. 17.10: Praha. 18.05: Fűvösötös. 19: Praha. 19.25: Brno. 20.25: Praha. 20.40: Hangverseny. 22: Praha.

PRAHA, 487 m. 12.30: Mor. Ostrava. 13.40: Gr. 16.10: Pozsony. 18.05: Gr. Utána mezőgazdasági rádió. 19.25: Brno. 20.40: Gordonkavers. Bach: C-dur szvit. Sannmartini: G-dur szonáta. 21.05: Fűvöségüttes.

RADIO PARIS, 1724 m. 20.20: Könnyű z. 22: Offenbach-operett.

ROMA, 441 m. 17.30: Cortot zongora vers.-e a filharmoniai akadémiáról. 21: Tito Schipa hg.v.-e. 22: Gr. 22.15: Könnyű z.

STOCKHOLM, 435 m. 17.30: Gr. 18.55: Minitzky Issay hegedűversenye (Brahms—Joachim, Chopin—Wilhelmi és Paganini). 20: Rzkar Widor,

Griegg-, Jonsson-, Hägerstrand-, Borodin-, Sibelius-, Goldmark-, Svendsen- és Weber-műveket játszik. 22: Szór. z.

STRASBOURG, 345 m. 18.30: d'Indy-lemezek. 19.30: Zkari hg. 20.45: Gr. 21.30: Ének hg.

STUTTGART, 361 m. 17: Rádió zkar. 19.30: Dalok. 22.45: Könnnyű z.

WARSAWA, 1412 m. 17: Énekhg. 18.25: Könnnyű z. 20: Weinberger: A romantikus asszony, operett. 22.15: Tán z.

WIEN, 517 m. 11.30: Déli hg. 12.40: Erica Morini-Gr-lemezek. Wieniawski: Valse caprice, Valdez: Cigányszerenád. Hubay: Zefir. 13.10-14: Gr. 16.50: Könnnyű z. Csóka Edi zkar. 20: Népies hg. Strauss J.: Római karnevál. Fall: A szép Rizett. Zeller: A madarász. Vacek: Gavott. Silving: Dal. Ábrahám: Viktória. Mahr: Rainer-induló. 21: Német mesterek. Bach: E-moll partita. Händel: Almira. Bach: Hört ihr Augen, dal. Gluck: Wald von Früchten, Bach: Lantszvit. Mozart: Esz-dur trió. 22.35: Tán z.

ZAGREB, 307 m. 17: Filmközvetítés. 20: Schlick Miroslav zeneszerző estje. 21: Dobronic Anton zeneszerző estje, szimf. táncok.

MÁRCIUS 28, KEDD

VIDÁMAN PATTOG A TÁNC RITMUSA

12.30: Zagreb. 17.50: Milano. 20.45: Strasbourg. 21.50: Svájci Aleman adó. 22.15: Wien és Milano. 22.25: Warszawa. 22.30: Berlin. 22.50: Frankfurt és Stuttgart. 23.00: Katowice. 23.30: Daventry és London Regional

SZERÉNY AZ OPERAMŰSOR

21.45: Radio Paris.

GRAMOFÓNBAN BÓ A VÁLASZTÉK

12.00: Bucuresti. 12.35: Beograd. 12.40: Wien. 13.20: Wien. 13.35: Kosice-Kassa. 13.40: Praha. 15.00: Beograd. 15.30: Svájci Aleman adó. 16.10: Kassa-Kosice. 16.45: London Regional. 17.00: Milano. 17.45: Stockholm. 17.50: Brno és Praha. 19.15: Katowice. 19.30: Svájci Romand adó. 20.00: Beograd, Stockholm és Poste Parisien. 20.15: Róma. 22.00: Bari.

KÜLÖNLEGES ÉRTÉK

20.00: Wien.

BARI, 270 m. 17.30: Zongora vers. 20.30: Négyes. Közben szimf. 22: Gr.

BEGRAD, 431 m. 12.05: Népdalok. 12.35: Gr. 15: Gr. 16: Zkari hg. 19: Énekhg. 20: Gr. 20.30: Filharmoniai hg.

BERLIN, 419 m. 15.45: Régi német dalok. 16.30: Zkari hg. 18: Zongora vers. Reger: A-dur szonáta. 19.35: Zkari hg. 21.20: Karének. 22.30: Tán z.

BRESLAU, 325 m. 14.05: Cselló és zongora vers., Gr. 16.10: Zongora vers. Bach-, Beethoven- és Chopin-művek. 18.35: Német z. Gr-on. 19.30: Előadás: Revalról. 20: Wien. 23.05: Zkari hg.

BUCURESTI, 394 m. 12: Gr. 17: Könnnyű és román z. 18.15: Motzo zkar. 20: Rzkar hg.-e. Mendelssohn: Szentivánéji álom. Mozart: Szimf., op. 39. Wagner: Walkürök. Debussy: Kis szvit. Köz z.

DAVENTRY, 1554 m. 17.30: Szalón z. 19.30: Mozart zongoraszerzeményei. 20.20: Katona z. 22.20: Zkari és ének hg. 23.30: Tán z.

FRANKFURT, 260 m. 17: Könnnyű z. 20: Könnnyű z. 22.50: Tán z.

HEILSBURG, 276 m. 16.30: Zkari hg. 19.20: Este egy újoncszázadnál, helyszíni közv. 20.10: Operettészletek.

KASSA-KOSICE, 293 m. 12.30: Rzkar. (Flotow, Morena, Weis, Strauss, Bayer, Tomas, Jezek, Ecker, Kubin). Szünetben hírek. 13.35: Gr. Műsorolvasás. 16.10: Gr. 17.10: Foerster-dalok. 17.35: Saxophon-szerzemények. (Lake, Doerr, Thompson, Gurewich, Wiedoft. 18: Mesék. 18.30: Gr. 19: Praha. 19.10: A rzkar Offenbach-(Kakadu), Nedbal, Baer (Babatündér), Manfred- és Vaeskarzs-műveket játszik. 20.10: Praha. 20.35: Fűvös zkar. Fűvös z. (Hervert, Fucsik, Kucsera, Poncar, Kynl). 21: Praha.

KATOWICE, 408 m. 16.20: Warszawa. 19.15: Gr. 19.30: Warszawa. 23: Tán z.

KÖNIGSWUSTERHAUSEN, 1635 m. 15: Ifjúsági óra. 16.30: Zkari hg. 17.30: Händel- és Mozart-áriák. 20: Wien. 23: Zkari hg.

LANGENBERG, 472 m. 17: Operettészletek. 20: Wien.

LEIPZIG, 390 m. 16.30: Zkari hg. Weber: Oberon, nyitány. Habert: F-dur menüett. Gluck: Don Juan, balett z. Schubert: Magyar divertimento, B-dur. 20: Wien. Utána 20.30-ig: Zkari hg. Weber: Eurianthe, nyitány. Beethoven: D-dur szimf. Händel: Alcina.

LONDON REGIONAL, 356 m. 16: Ének hg. Schubert- és Brahms-dalok. 16.45: Gr. 17.30: Szalón z. 19.30: Ének és fuvola hg. 22: Ének és zkari hg. 23.30: Tán z.

LWOW, 380 m. 16.20: Warszawa. 19.30: Warszawa. 22.25: Külföldi adóállomások. 22.55: Warszawa.

MILANO, 331 m. 17: Gr. 17.50: Tán z. 21: Tarka est. 22.15: Tán z.

MOR. OSTRAVA, 264 m. 12.30: Brno. 13.30 és 15.55: Praha. 16.10: Rzkar Thomas-, Puccini-, Tichy-, Simicsek-, Smatek-, Plichta- és Warren-műveket játszik. 17.10: Praha. 17.50: Gr. 18.15: Praha. 18.25: Brno. 19: Praha. 19.10: A rzkar Dauber-, Fryberg-, Armandola-, Lincke-, Kovarzsik-, Tichy-, Plichta-, Ingris-, Simicsek- és Campbell-Conelly-műveket játszik. 20.10: Praha. 20.25: Brno. 21: Praha.

PARIS, Poste-Parisien, 328 m. 20: Gr. 21.30: Szimf. hg.

POZSONY-BRATISLAVA, 279 m. 12.30: Brno. 13.30: Praha. 15.55: Praha. 16.10: Mor. Ostrava. 17.10: Praha. 17.20: Mozart: A-dur hegedű vers. 18.05: Gr. 19: Praha. 19.10: Mor. Ostrava. 20.10: Praha. 20.25: Brno. 21: Praha.

PRAHA, 487 m. 12.30: Brno. 13.40: Gr. 16.10: Mor. Ostrava. 17.50: Gr. 19.10: Mor. Ostrava. 20.25: Brno. 21: Gitár z. 22.15: Modern z. Cereppin: 10 dal. Da Falla: Pszihé. Zich: C-dur vonósnyégyes.

RADIO PARIS, 1724 m. 20.20: Könnnyű z. 21: Hgv. 21.45: Leoncavallo: Bajazzo (Scala) gramofón.

ROMA, 441 m. 17.30: Rzkar. 20.15: Gr. 21.25: Franck: Előjáték aria és befejezés - zongorára. 22: Orgona vers. (Händel, Bach, Buxtehude, Brahms és Reger.)

STRASBOURG, 345 m. 18: Zkari hg. 19.30: Könnnyű z. 20.45: Tán z. Gr-on.

STUTTGART, 361 m. 17: Könnnyű z. 19.30: Tarka est. 20.40: Könnnyű z. 22.50: Tán z.

WARSAWA, 1412 m. 17: Szimfónikus hg. 18.25: Könnnyű z. 20: Népies z. 21.30: Mozart műveiből. 22.25: Tán z.

WIEN, 517 m. 11.30: Könnnyű z. 12.40: Gr. Scarlatti: Pastorale és capriccio. Weber: Perpetuum mobile. Falla: Tűztán. 13.20-14: Gr. 15.20: Ének hg. 16.55: Könnnyű z. 20: Strauss testvérek, zkari és ének hg. Strauss J.: Űnnepi induló. Cigánybáró, nyit. Római karnevál. Francia polka. Keringő. Jabuka, III. felv. előjátéka. Schulhof: Ke-

19.201
közv.

Jotow,
Jezek,
5: Gr.
dalok.
Doerr,
Mesék.
Offen-
länder),
20.10:
ervert,
Praha.
19.15:

15:
Händel-
ri hgv.
szletek.

Weber:
nemített.
Magyar
0.30-ig:
nyitány.
Aleina.
ek hgv.
17.30:
2: Ének

0: War-
22.55:
e z. 21:

13.30 és
Puccini,
és War-
17.50:
Praha.
mandola.
Ingris-
ket jál-
Praha.
r. 21.30:

0: Brno.
0: Mor.
: A-dur
10: Mor.
1: Praha.
Gr. 16.10:
Ostrava.
Modern z.
he. Zich:

Könnnyü z.
zo (Scala)

Gr.
: Kat. z.
befejezés
tel, Bach,

gv. 19.30:

30: Tarka
z.
ikus hgv.
30: Mozart

12.40: Gr.
p. Weber:
nc. 13.20—
Könnnyü z.
ének hgv.
báró, nyit.
Keringő.
lhof: ke

ringőgyveleg Strauss műveiből. Johann Strauss: Keringő az Indigo c. operettből. Matuzsálem herceg, nyitány. Tavasz hangok, keringő. Josef Strauss: Rejtély a női szív. Johann Strauss: Volt egyszer... dal a Jakuba c. operettből. Csárdás a Cagliostro c. operettből. Josef Strauss: Keringő. Johann Strauss: Új pizzicato-polka. A királynő espkéskendője. Schulhof keringőgyveleg. Josef Strauss műveiből. Johann Strauss: Triestrac, gyorspolka. 22.15: Tanc z.

ZAGREB, 307 m. 12.30: Tanc z. 17: Rzkar. 20.30: Beograd, hgv.

MÁRCIUS 29. SZERDA

CSAK TÁNCOS ÉS PARKETT KELL!

16.30: Svájci Romand adó. 18.00: Strasbourg. 20.00: Heilsberg. 21.30: Leipzig. 22.00: Bucaresti és Stockholm. 22.10: Zagreb és Svájci Romand adó. 22.20: Frankfurt. 22.55: Wien. 22.35: Warszawa. 23.05: Milano. 23.30: Berlin és London Regional. 23.35: Davenporty.

OPERÁT KIVÁN?

20.35: Svájci Aleman adó. 20.10: Beograd.

GRAMOFÓNBAN NINCS HIÁNY!

12.00: Bucaresti. 12.40: Wien. 13.10: Wien. 15.00: Beograd. 17.00: Svájci Aleman adó, Warszawa és Lwow. 17.55: Stockholm. 18.00: Bari. 19.15: Katowice. 20.10: Poste Parisien. 20.20: Radio Paris. 20.30: Frankfurt. 20.45: Strasbourg. 21.30: Zagreb. 21.45: Radio Paris. 22.30: Bari. 22.40: Kassa-Kosice.

A SZERDA ÉRDEKESSÉGEI

17.00: Warszawa. 22.20: Stuttgart. 22.30: Heilsberg.

BARI, 270 m. 18: Gr. 20.30: Kamara z. 22.30: Gramofón.

BEograd, 431 m. 12.05: Könnnyü z. 15: Gr. 16: Rzkar. 19: Népdalok. 20.10: Verdi: Rigolletto, gr. 22: H. Utána: Kävéházi zene. BERLIN, 419 m. 15.35: Brahms zongoraszerzeményei. 16.30: Zkari hgv. Liszt: Előjátékok. Moritz: Rondo. Csajkovszkij: Téma és változatok. Marschner—Pfitzner: A templomos lovag és a zsidónő. Engelke: Keringő. 18.05: Orgona vers. 20: Zkari hgv. 21.30: Mozart: C-moll zongora vers. 22.30: Zkari és ének vers. 23.30: Tanc z.

BRESLAU, 325 m. 14.05: Régi táncok. 16.30: Istent dicsőítő énekek. 18.30: Könnnyü z. 19.30: Sváb paraszt z. 22.20: Zkari hgv.

BUCURESTI, 394 m. 12: Gr. 17: Rádiózkár. Sonntant: Induló. Waldteufel: Keringő. Suppé: Boccaccio, nyitány. Puccini: Pillangó kisasszony, ábránd. Csajkovszkij: Pique dame, balett. Mendelssohn: Velencei dal. Don: Román egyveleg. 20: Gordonka vers. 20.45: Zongora vers. Bach—Bussoni: Orgonataccata. Brahms: Intermezzo, op. 117 és rapszódia, op. 119. Bartók: Allegro Barbaro. Stutschewski: Héber táncok. Glazunov: Etüd. 21.15: Hegedűszóló. Corelli: Le Follia. Beethoven: Török induló. Hubay: Zefir. 22: Tanc z.

DAVENTRY, 1554 m. 16.15: Zkari hgv. 17.45: Orgona vers. 19.30: Mozart zongoraszerzeményei. 21.15: Szimf. hgv. a Quens Hallból. W. Backhaus közreműködésével. 23.35: Tanc z. FRANKFURT, 260 m. 12: Könnnyü z. 17: Zkari hgv. Liszt: Orpheus. Raff: Olasz szvit.

Utána régi tanc z. 18.25: A chicagói német rádióról. 20.30: Gr. 22.20: Tanc z.

HEILSBURG, 276 m. 16.30: Zkari hgv. 20: Tanc z. 21.35: Tarka Gr. 22.30: Wolf Hugó-émekést. Ferenczy Ilonka közreműködésével.

KASSA-KOSICE, 293 m. 12.30: Slavia-zkar (Michaeloff, Stole, Leopold, Nedbal, Williams, Grün, Benes). A szünetben hírek. 16.10: Rzkar Wagner: Rienzi. Brahms: II. rapszódia, op. 79. Liszt: Hódolati induló. Dvorzsák: 1—8 szlav táncok, op. 46. 19: Praha. 19.10: Brno. 19.25: Praha. 20.40: Brno. 21.40: Dalok Smetana, Bendl és Dvorzsák zeneszerzőktől. 22: Praha.

KATOWICE, 408 m. 16: Könnnyü z. 16.20: Warszawa. 17: Kävéházi z. 17.40: Warszawa. 19.15: Gr. 19.30: Warszawa. 22.40: Gr.

KÖNIGSWUSTERHAUSEN, 1635 m. 14: Zkari hgv. 16.30: Könnnyü z. 18: Kamara z. Beethoven: Esz-dru ötös. 19.35: Indulók. 20: Hamburg. 21.35: Beethoven: Kraiterszonáta hegedű és zongora számára. 23: Zkari hgv.

LANGENBERG, 472 m. 17: Liszt: Orfeus, szimf. költemény. Raff: Olasz szvit, utána régi tanc z. 20: Hamburg: Németország újabb kereskedelmi hajót épít. 21.30: Könnnyü z. 22.30: Stuttgart.

LEIPZIG, 390 m. 20: Berlin. Utána 24-ig: Tanc z. Kölnből.

LONDON REGIONAL, 356 m. 16.15: Zkari hgv. 17.45: Szalón z. 19.30: Trió. 20: Ének hgv. 22: Rzkar. 23.30: Tanc z.

LWOW, 380 m. 17: Gr. 18: Warszawa. 18.25: Kävéházi z. 19.30: Warszawa. 20: Karének. 20.50: Warszawa. 22.55: Warszawa.

MILANO, 331 m. 17: Ének hgv. 19.35: Kävéházi z. 20.30: Szimf. Utána könnnyü z. 23.05—0.30: Tanc z.

MOR. OSTRAVA, 264 m. 12.30: Pozsony. 13.30 és 15.55: Praha. 17.10: Praha. 18.10: Gr. 18.25: Fúvós z. (Vaeskarzs, Zita, Kosmák, Middleton, Labsky, Fucsik). 19: Praha. 19.10: Brno. 19.25: Praha. 20.40: Brno. 22: Praha. PARIS, Poste-Parisien, 328 m. 20.10: Gr. 21.30: Kamara z. 22.10: Zkari hgv. 23.10: Kävéházi z.

POZSONY-BRATISLAVA, 279 m. 12.30: A rzkar Strauss-, Frederiksen-, Ganne-, Nedbal-, és Fucsik-műveket játszik. 13.30: Praha. 15.55: Praha. 17.30: Gr. 19: Praha. 19.10: Brno. 19.25: Praha. 20.40: Brno. 21.40: Vidám szlovák dalok. (Devinsky énekesnő.) 22: Praha.

PRAHA, 487 m. 12.30: Pozsony. 13.40: Gr. 16.10: Zkari hgv. Mozart: Szöktetés a szerályból, nyitány. Beethoven: Athéni romok. Rossini—Respighi: A csodálatos bolt. Smetana: Keringő. Suk: Falusi szerenád. Dvorzsák: Ünnepi induló. 19.10: Brno. 19.25: Katona z. 21.40: Zongora vers. Scarlatti: Pasztorala. Ravel: Omnine. Schumann: Pillangó.

RADIO PARIS, 1724 m. 20.20: Gr. 21.45: Zkari hgv. és karének.

ROMA, 441 m. 17.30: Ének hgv. 20.45: Közvetítés egy színházból.

STOCKHOLM, 435 m. 17.05: Harmónika. 17.55: Gr. 20: Gr. 21: Szimf. hgv. 22: Tanc z.

STRASBOURG, 345 m. 16.30: Szimf. hgv. 18: Jazz. 19: Könnnyü z. 20.45: Gr. 21.30: Franek C.: Boldogságok. Szólisták és zenekar. 24: Ötös.

STUTTGART, 361 m. 17: Könnnyü z. 19.30: Sváb paraszt z. 21.30: Brahms műveiből. 22.20: Filharmóniai hgv. A német opera mesterei. Utána klasszikus operett z.

WARSAWA, 1412 m. 17: Kreiser- és Titta Ruffo-lemezek. 18.25: Könnnyü z. 20: Karének. 21: Zongoraverseny. 22: Énekhgv. 22.35: Tanc z.

WIEN, 517 m. 11.30: Négyes. 12.40: Gr. Buerini:

Allegro condrio. Marcello: Largo és allegro. Bocherini: Rondo. Kreisler: Polichinelle-szerenád. 13.10—14: Gr. Goldmark: Sakuntala, nyit. Ravel: Gyermekmese. Weill: Kis z. 15.20: Dalok. 17: Csehszlovák z. 18.25: A viszketésről. 18.50: Munkás és alkalmazott kamarai előadás. 19.50: Zenei népszínmű. 21.45: Népies z. Lecocq: A kis herceg, nyitány. Kreisler: Sissy. Harpt: Keringő. Ascher: Tavasz a Bécsi erdőben. Ganne: Extázis. Komzak: A, b, c, egyveleg. Mahler: Polka. 22.55: Tánc z. Gr.-on. Jack Payne z. kara.

ZAGREB, 307 m. 12.30: Népzene. 17.30: Simacek-trió hgv.-e. 20: Turkovics Mica énekesnő és Geiger-Eichhorn zongoraművész hgv.-e. 21.30: Gr. 22.10: Tánc z.

MÁRCIUS 30, CSÜTÖRTÖK

MÁR KORA DÉLUTÁN KEZDŐDHET A TÁNC

15.30: Svájci Romand adó. 22.15: Warszawa. 22.30: Langenberg. 23.00: Lwow. 23.30: London Regional. 23.45: Daventry.

TESSÉK NÉHÁNY OPERA!

19.30: Bucuresti. 20.45: Wien. 21.00: Milano.

GRAMOFÓNZENE A KEDVENCE?

12.00: Bucuresti. 12.40: Wien. 13.20: Wien. 16.00: Beograd és Svájci Aleman adó. 17.45: Stockholm. 17.50: Praha. 18.00: Bari. 19.05: Kassa-Kosice és Lwow. 19.15: Katowice. 19.30: Breslau és Stuttgart. 20.30: Poste Parisien. 20.45: Strasbourg. 21.15: London Regional. 21.45: Radio Paris. 22.30: Bari. 22.45: Praha.

BARI, 270 m. 18: Gr. 20.20: Katona z. 22.30: Gr.

BEOGRAD, 431 m. 12.05: Rzkar. 16: Gr. 16.30: Népdalok. 19: Rzkar. 20: Ljubljana. 22: H. Utána gramofon.

BERLIN, 419 m. 15.35: Ecklest: G-moll szonáta. 15.40: Citera z. 16.15: Vadászat bacillusokra. 16.30: Keringők. 18.05: Dalok. 20.15: Mandolin z. 20.40: Zkari és ének hgv. 21: Karének. 21.15: Pfizner: Cisz-moll szimf. Filharmóniai zkar, utána tánc z.

BRESLAU, 325 m. 14.05: Cirkusz- z. 16.10: Könnyű z. 17.30: Harmónika. 19.30: Újabb lemezek. 20.15: Népies z. 22.30: Eszperantó előadás a breslaui székesegyházból.

BRNO, 342 m. 12.30: Pozsony. 13.30: és 15.55: Praha. 16: Brahms Bécsben. 16.10: A rzkar Balling-, Moor-, Fucsik-, Nedbal-, Morena-, Robrecht-műveket játszik. 17.20: Praha. 18.15: Praha. 18.55: Praha. 19.30: Gevatter Tod c. énekjáték. 22.30: Praha.

BUCURESTI, 394 m. 12: Gr. 17: Könnyű és román z. 18.15: Dinicu-zkar. 19.30: Közvetítés az operaházból.

DAVENTRY, 1554 m. 16.45: Kávéházi z. 17.45: Orgona vers. 19.30: Beethoven zongoraműveiből. 21: Ének hgv. 22.20: Vernon Bartlett előadása Berlinből. 23.45—1: Tánc z.

FRANKFURT, 260 m. 17: Szalón z. 20.30: Wagner-hgv.

HEILSBURG, 276 m. 16.30: Könnyű z. 20.30: Öt század táncja és dala. 21.10: Szent Flórián-ünnep, a tűzoltók védőszentje.

KASSA-KOSICE, 293 m. 12.30: A rzkar Bellini-, Urbach-, Strauss-, Nedbal-, Moor-műveket játszik. 13.30: Hírek. 13.35: Gr. Műsorolvasás.

16.10: Slavia-zkar (Vacsarzs, Stolic, Brahms Huert, Kéler Béla, Leopold, Mohr, Fucsik)- 17.10: Zongora vers. Sgambatti: Nenia. Schumann: Papillons, op. 2. Dvorzsák: Dumka és furiant, op. 12. 18.55: Praha. 19.05: Gr. 19.20: Praha. 19.30: Brno. 22.30: Praha.

KATOWICE, 408 m. 15.50: Könnyű z. 16.25: Warszawa. 17: Zongora vers. 17.40: Warszawa. 19.15: Gr. 19.30: Warszawa. 23: Kávéházi z.

KÖNIGSWUSTERHAUSEN, 1635 m. 14: Könnyű z. 16.30: Szalón z. 17.30: Weber: III. szonáta d-moll. 18.30: Bach: C-dur szonáta. Nagy Frigyes király: A-moll szonáta. 20.30: Frankfurt. 23: Berlin.

LANGENBERG, 472 m. 17: Beethoven: Vonós-négyes, op. 127. Brahms: Vonóshatos, B-dur, op. 18. 20: Esti hgv. és karének. 22.30: Tánc z.

LEIPZIG, 390 m. 19.30: Beethoven: IX. szimfónia. (Gewandhaus-hgv.) 21.10: Goethe: A polgártábornok, színmű.

LONDON REGIONAL, 356 m. 16: Daventry. 19.30: Szalón z. 20: Ének hgv. 21.15: Gr. 22: Kamara z. Brahms: Négyes, op. 64. Schubert: IV. vonós-négyes. 23.30: Tánc z.

LWOW, 380 m. 17.40: Warszawa. 19.05: Gr. 19.30: Warszawa. 23: Tánc z.

MILANO, 331 m. 17.10: Könnyű z. 21: Operaelőadás.

MOR. OSTRAVA, 264 m. 12.30: Pozsony. 13.30 és 15.55: Praha. 16.10: Brno. 17.10: Praha. 18.05: Gr. 18.15: Praha. 18.55: Praha. 19.30: Brno. 22: Praha.

PARIS, Poste-Parisien, 328 m. 20.30: Gr. 21.30: Színmű.

POZSONY-BRATISLAVA, 279 m. 12.30: A rzkar Mach-, Delibes-, Sykora-, Strauss- és Fucsik-műveket játszik. 13.30: Praha. 15.55: Praha. 16.10: Brno. 17.10: Praha. 17.50: Gr. 18.15: Hegedű vers. (Wienawski, Paganini, Sevesik.) 18.55: Praha. 19.20: Praha. 19.30: Brno. 22.30: Praha.

PRAHA, 487 m. 12.30: Pozsony. 13.40: Gr. 16.10: Brno. 17.10: Gyermekzene. 17.50: Gr. 19.30: Brno. 22.45: Gr.

RADIO PARIS, 1724 m. 20.20: Könnyű z. 21: Varieté. 21.45: Gr. 22: Zkari hgv. a Konzervatóriumból.

ROMA, 441 m. 17.30: Könnyű z. 20.45: Szimf. hgv., közben irodalmi előadás.

STOCKHOLM, 435 m. 17.45: Gr. 18.55: Ének. 19.45: Divatos dalok.

STRASBOURG, 345 m. 19.30: Könnyű z. 20.45: Gr. 21.30: Zkari hgv.

STUTTART, 361 m. 17: Zkari hgv. 19.30: Gr. 19.45 és 20.30: Frankfurt. 22.20: Schumann: Fisz-moll szonáta, op. 21. 23: Regula Kreuzfeind, legenda.

SVÁJCI ALEMAN ADÓ, 459 m. 16: Gr. 20: Brahms-est.

SVÁJCI ROMAND ADÓ, 404 m. 15.30: Jazz. 20.30: Szimf. hgv.

WARSAWA, 1412 m. 17: Kamarazene. 18.25: Könnyű z. 20: Zkari és énekhgv. 22.15: Tánc z.

WIEN, 517 m. 12.40: Gr. Nicolai: Windsori víg nők, nyit. Strauss: A denevér, nyit. 13.20—14: Hangosfilmdalok, Gr.-on. 15.45: Dalok és áriák. 16.55: Szalón z. 19.30: Katona z. Engelhardt: Szövetségi hadsereginduló. Richter: Dal. Lehár: Keringő. Meyerbeer: Róbert az ördög, nyit. Kutschera: Havasi gyopár, nyit. Rhode: Rajnától a Dunáig, egyveleg. Weinberger, induló. Strauss Johann: Nilus, keringő. Novotny: 92. induló. 20.45: Wagner: Tamahäuser, Gr. A bayreuthi ünnepi játékok z. kara és énekkara.

ZAGREB, 307 m. 12.30: Operaáriák. 17: Balalaikazene. 20: Ljubljana. 22.10: Kávéházi zene.

MÁRCIUS 31. PÉNTEK

TÁNCRA ALIG VAN ALKALOM

21.00: Daventry. 22.10: Zagreb. 22.30: Frankfurt. 22.45: Stuttgart. 23.00: Königs-wusterhausen. 23.45: London Regional. Regional. 23.55: Daventry.

EGYETLEN OPERETT AZ EGÉSZ KINÁLAT
21.10: Breslau.

OPERÁBAN IS „EGYKE“ A RENDSZER
20.00: Svájci Aleman adó.

ZSUFOLT AZ ÉTER MA A GRAMOFÓNNA
12.00: Bucuresti. 12.05: Beograd. 12.40: Wien. 13.10: Wien. 13.40: Praha. 15.00: Beograd. 16.10: Kassa-Kosice. 17.00: Svájci Aleman adó. 17.30: Bari. 18.00: Strasbourg. 18.55: Breslau és Stockholm. 19.10: Berlin. 19.15: Katowice. 19.20: Róma. 19.45: Brno. 20.10: Poste Parisien. 20.45: Strasbourg. 21.20: Wien. 22.30: Bari.

A PÉNTEK PIKANTÉRIÁI
20.45: Heilsberg. 21.10: Breslau.

BARI, 270 m. 17.30: Gr. 20.30: Zkari hg. 22.30: Gramofón.

BEGRAD, 431 m. 12.05: Gr. 15: Gr. 16: Rzkar. 20: Népdalok. 20.30: Katonazene. 22: H. Utána: Kávéházi zene.

BERLIN, 419 m. 15.35: Dalok. 16.30: Könyv z. 19.10: Gr. 19.45: Amíról Amerikában beszélnek. 20.05: A stargardi ítélet, történelmi színmű. 21.35: Brahms: Románok. 22.15: Hírek. Utána 34-ig: Könyv z.

BRESLAU, 325 m. 16.40: Tavasz dalok. 16.35: Könyv z. 18.55: Gr. 19.30: Előadás Prágáról. 20: Brahms J.: I. szimf., c-moll. 21.10: Kálmán: Marica grófnő. 22.25: Színész anekdoták. 22.40: Könyv z.

BRNO, 342 m. 12.30: Mor. Ostrava. 13.40: Praha. 15.55: Praha. 16.10: A rzkar, Saint-Saens-, Vecsera- és Niemann-műveket játszik. 17.05: Praha. 19: Praha. 19.25: Francia dalok (Massenetől) operáirák és XVIII. századbeli románcok és dalok). 19.45: Gr-revű. 20.15: Hycka: A hegyekben c. citera-szvit. 20.30: Cseh költemények. 21: Praha.

BUCURESTI, 394 m. 12: Gr. 17: Rzkar. Meyerbeer: Koronázási induló. Strauss O.: Keringő. Kostyál: Olasz szvit. Michelli: Spanyol szerenád. Kochmann: Foktrott. Dinicu: Román egyveleg. Dvorzsák: Humoreszk és lengyelke. Cortopassi: Rusticanella. 20: Szimf. előadás, részletes műsort nem közöltek.

DAVENTRY, 1554 m. 17: Zkari hg. 19.30: Beethoven zongoraszerzeményiből. 21: Tánc z. 23.55: Tánc z.

FRANKFURT, 260 m. 17: Könyv z. 19.20: Szláv népdalok. 20.40: Indulók. 21.20: Keringők zongorán. 22.30: Tánc z.

HEILSBURG, 276 m. 16.30: Könyv z. 18.55: Spanyol dalok és táncok. 20.45: Beethoven: IX. szimf. Közreműködik Basillides Mária.

KASSA-KOSICE, 293 m. 12.30: Rzkar. (Lincke, Leopold, Michell, Theimer, Armandola, Penc, Ingris, Tichy.) Színetben hírek. 16.10: Gr. 17.10: Podjavorinská-balladák (szavaiat). 17.25: Mühlbeck énekesnő hg.-e. (Grieg, Franz, Feinhold, Tosti, Hildach, Nosedá.) 17.40: Flótaverseny. Popp: Svéd hg., op. 266. Keller: III. lengyelke flótára, op. 24. 19: Praha. 19.25: Rzkar. Lehár: Éva, nyitány. Kálmán: Chicagói hercegnő. Fucsik: Téli vihar. Yo-

shimoto: Keletázsiai szvit. Fucsik: A vidám falusi kovácsok, induló. 21: Praha.

KATOWICE, 408 m. 16.20: Warszawa. 19.15: Gr. 19.30: Warszawa.

KÖNIGSWUSTERHAUSEN, 1635 m. 14: Könyv z. 16.30: Könyv z. 18: Német népdalok. 19.35: Német dalok és táncok. 20: Német dalok és táncok folyt. 23: Tánc z.

LANGENBERG, 472 m. 17: Zkari hg. Haydn: Mária Terézia, szimf. Mozart: Linzi szimf. Schubert: Befejzetlen szimf. 20: Karének. 22.20: Könyv z.

LEIPZIG, 390 m. 16.30: Szalón z. 19.30: Blon zeneszerzeményei. 20.30: Amíról Amerikában beszélnek. 20.05: Tarka est. 21.45: Dalok. Utána 20.30-ig: Könyv z.

LONDON REGIONAL, 356 m. 16: Daventry. 19.30: Szalón z. 20: Ének hg. 21: Zkari hg. Horsowski (zongora) közreműködésével. Beethoven: Prometheus, nyitány. Mozart: Hgv. Haydn: 45. szimfónia. 23.45: Tánc z.

LWOW, 380 m. 17: Warszawa. 19.30: Warszawa

MILANO, 331 m. 16: Róma. 19.35: Kávéházi z. 20: Hírek. Utána Gr. 21: Szimf. hg.

MOR. OSTRAVA, 264 m. 12.30: A rzkar Zatlatho-, Lincke-, Dvorzsák-, Puchlmetr-, Ingris-, Vacek-, Schlögl-, Eilenberg- és Pestaműveket játszik. 13.30 és 15.55: Praha. 16.10: Brno. 16.55: Praha. 18.15: Praha. 19.25: Spanyol z. zongorán (Frederico Monpou és Albeniz). 20.40: Kromatikus harmónika vers. Koleta: Induló. Kincl: Keringő. Smatek: Fox. Translateur: Keringő. Tirdy: Polka. 21: Praha.

PARIS, Poste-Parisien, 328 m. 20.10: Gr. 21.30: Zkari és ének hg.

POZSONY-BRATISLAVA, 279 m. 12.30: Mor. Ostrava. 13.30: Praha. 15.55: Praha. 16.10: Brno. 17.05: Praha. 18.05: Mozart: D-dur zongora vers. 19: Praha.

PRAHA, 487 m. 12.30: Mor. Ostrava. 13.40: Gr. 16.10: Brno. 17.05: Kamara z. Boccherini: A-dur vonósnegyes. Suk: B-dur vonósnegyes. 19.25: Hegedű vers. Bach: Chaconne, Adagio. 21: Zkari hg. Beethoven: Prometheus, nyitány. Mozart: Ombra felice. Jirák: Régi gavott. Novák: Gyermekbalett. Haba: Zene-kari szvit.

RADIO PARIS, 1724 m. 20.20: Könyv z. 21.45: Színmű.

ROMA, 441 m. 16: Zongora hg. 19.20: Gr. 20.45: Zkari hg. 22: Könyv z.

STOCKHOLM, 435 m. 18: Gr. 20: Karének. 21.05: Szór. z. 22: Kamara z. Vivaldi: Concerto grosso. Bach: A-moll vers. hegedű és vonósokra. Ahlberg: Szvit. Aranszki: Változatok egy Csajkovszkij-témára.

STRASBOURG, 345 m. 18: Jazz. 19: Kamara z. 20.45: Gr. 22: Nagy zkari és ének hg. Párisból.

STUTTGART, 361 m. 17: Zkari hg. 19.20: Délnémet népdalok. 20.40: Katona z. 21.30: Schubert-, Brahms-, Chopin- és Strauss J.-keringők zongorán. 22.45: Tánc z.

WARSAWA, 1412 m. 17: Hegedűverseny. 18.25: Könyv z. 20.15: Szimfónikus hg.

WIEN, 517 m. 11.30: Szalón z. 12.40: Gr. Adam: A longjumeau postakocsis. Lehár: A cäre-vics, dal. Kálmán: Marica grófnő. Lincke: Lysistrata. 13.10-14: Gr. Suppé: Könyv lovasság, nyit. J. Strauss: Cigánybáró. Egen: Tangó. Leopoldi: Foktrott. Erwin: Harlekin. Ager: Foktrott. Zimmer: Tavasz dal. Stransky: Dal. Kronegger: Egyveleg. 15.20: Ifjúsági óra. Ének hg. 16.40: Szalón z. 20: Zkari hg. Rossini: Tolvaj szarka, nyit. Haydn: C-moll szimf. Helleba: Farsang. Strauss R.: Till Eulenspiegel, szimfónikus költemény. 21.20: Hangospapír. 22.10: Kávéházi z. **ZAGREB**, 307 m. 17: Trió. 20: Beograd.

ÁPRILIS 1. SZOMBAT

SZÓL A TÁNCZENE

16.30: Svájci Romand adó. 16.50: Radio Paris. 20.00: Breslau. 21.00: Stockholm. 21.50: Aleman adó. 22.10: Svájci Romand adó és Poste Parisien. 22.15: Zagreb. 22.30: Heilsberg és Breslau. 23.00: Königswusterhausen és Warszawa. 23.25: Stuttgart. 23.30: Berlin és London Regional. 23.35: Daventry és Katowice. 24.00: Poste Parisien.

SZOMBAT: OPERETT-NAP

19.45: Svájci Aleman adó. 20.15: Frankfurt és Stuttgart. 20.45: Milano.

OPERA SEM HIÁNYZIK A MÜSORRÓL

19.50: Beograd. 20.00: Wien.

GRAMOFÓNZENE A KEDVENCE?

14.35: Langenberg. 15.00: Beograd. 16.00: Svájci Aleman adó. 16.25: Katowice. 17.00: Strasbourg és Beograd. 17.15: Daventry. 17.20: Pozsony-Bratislava. 17.30: Stockholm. 18.00: Bari. 18.30: Breslau. 19.00: Katowice. 20.05: Poste Parisien. 20.45: Strasbourg. 22.25: Stuttgart. 22.30: Bari. 22.50: Wien.

ÉRDEMES AZ ALÁBBIKRA TÁRCSÁZNI!

10.30: Wien. 15.30: Lomdon Regional. 17.10: Berlin. 18.30: Breslau. 19.00: Heilsberg. 22.25: Stuttgart.

BARI, 270 m. 18: Gr. 20.30: Dalok és operett-részletek. 22.30: Gramofon.

BEograd, 431 m. 12.05: Rzkar. 15: Gr. 16: Népdalok cimbalmon. 16.30: Énekhgy. 17: Gr. 19.50: Lortzing: A fegyverkovács (studióból). 22.30: H. Utána: Rádiókörséta Európán keresztül.

BERLIN, 419 m. 16: Fúvós zkar. 17: Tíz perc az Oxford-Cambridge mérkőzésből. 17.10: Az Oxford-Cambridge mérkőzés helyszíni közv. 17.25: Fúvós zkar folyt. 19.10: Helyszíni közv. Schönhausenből, Bismarck otthonából. 20: Tarka est. Utána tánc z. 23.30—0.30: Tánc z.

BRESLAU, 325 m. 16.30: Operett-részletek. 18.30: Milanói Scala művészei, Gr. 20: Tánc z. 21: Tarka est. 22.30: Tánc z.

BUCURESTI, 394 m. Műsora nem érkezett meg. **DAVENTRY**, 1554 m. 16.15: Az oxford-cambridgei evezősbajnokság helyszíni közvetítése. 17.15: Gr.-lemezek. 17.45: Orgona vers. 20.30: Zongora vers. Rachmaninov: Polichinelle. Dohányi: Rapszódia, op. 11. 21: Tarka est. 22.40: Zkari hgy. Sztravinszkij: Petruska. 23.35—1: Tánc z.

FRANKFURT, 260 m. 19.30: Egy ember képe: Bismarck. 20.15: Lehár: Cigányszerzem. 22.45: Zkari hgy.

HEILSBURG, 276 m. 16: Könnyű z. 19: Schubert-dalok, előadja Basilides Mária. 20: Tarka est. 22.30—0.30: Tánc z. Berlinből.

KASSA-KOSICE, 293 m. 12.30: A rzkar Kmoch-, Maly-, Stole-, Morena-, Kostyál-, Weninger-, Reilenberg-, Svarc-, Stole- és Fuesik-műveket játszik. Szünetben hírek. 16.10: Pozsony. 17.10: Gyermekóra. 17.40: A rádió jazz zka. Robrecht: Fox. Flemming: Keringő. Ritter. Slow. Aust: Tangó. Vaecarkz: Polka. Grosz: Keringő. Loper: Rumba. Gay: Slow. Mach: Tangó. Walther: Yo-yo, fox. Táboraky: Egyveleg. Kalas: Fox. Thier-

jung: Polka. Fall: Fox. 18.40: Heti pósta. 19: Praha. 19.25: Mor. Ostrava.

KATOWICE, 408 m. 16.25: Gr. 16.40: Warszawa. 19: Gr. 19.30: Warszawa. 23.35: Tánc z.

KÖNIGSWUSTERHAUSEN, 1635 m. 14: Könnyű z. 16.30: Könnyű z. 18: Schumann: Gyermek-jelenetek. Chopin: Asz-dur lengyelke, zong. vers. 19.35: Csembaló z. 20: Tarka est. 23: Tánc z. Münchenből.

LANGENBERG, 472 m. 14.35: Gr. 17: Karének. Közben mandolin z. 20: Szappanbuborék, április 1-i tréfák. 22.45: München.

LEIPZIG, 390 m. 13.15: Mandolin z. 16.30: Fűvészgyűttes Berlinből. 19.15: Harmónika z. 20.30: Ének hgy. Schumann-és Brahms-művek. 21.15: Tarka est. Utána 0.30-ig: Tánc z.

LONDON REGIONAL, 356 m. 15.30: Skót-angol válogatott futballmérkőzés helyszíni közv. Glasgowlból. 17.50: Daventry. 19.30: Karének. 20: Zkari hgy. 21: Katona z. 22: Chopin-hangjáték. 23.30: Tánc z.

LWOW, 380 m. 16: Zkari hgy. és ének hgy. a betegek számára. 17: Wilno. 18.05: Ének hgy. 19.30: Warszawa. 23: Mandolin z.

MILANO, 331 m. 17.10: Zkari hgy. Firenzei tánc z. 19.35: Trieszt: Modern z. 20.45: Operettelőadás. Pietri: Rompiccolo. Utána hírek. Majd tánc z. 23.30-ig.

MOR. OSTRAVA, 264 m. 12.30: Brno. 13.30 és 15.30: Praha. 16.10: Pozsony. 17.10: Praha. 18.15: Praha. 19: Praha. 19.25: Katona z. Zita: Vidám háború, nyitány, Verdi: Gio-vanni, nyitány, Nedbal: A vinceller meny-asszonya. Jankovec: Polka. Klobouk: Orosz dalegyveleg. Kumok: Elhagyatva, tangó. Kovarszik: Induló. 20.05: Praha. 22.15: Szór. z.

POZSONY-BRATISLAVA, 279 m. 12.30: Brno. 13.30: Praha. 15.30: Kassa. 16.10: A rzkar Leopold-műveket játszik. (Ünnepi induló, Flóra-keringő, Francia őrség, Tatra, Lepke-játék, Krakóviai, Mese, Gvorspolka.) 17.10: Praha. 17.20: Gr. 18: Szór. z. Kmoch: Induló. Schrammel: Keringő. Jankovec: Polka. Gollwell: Boston. Schwarz: Volt egyszer egy zenész. Waldteufel: Szirénák varázsa, keringő. Ecker: Polka. Leopold: Egy kis kávéházban. Zita: Induló. 19: Praha. 19.25: Mor. Ostrava. 20.05: Praha.

PRaha, 487 m. 12.30: Brno. 13.40: Gr. 16.10: Pozsony. 17.50: Gr. 19.10: Mor. Ostrava. 20.05: Közvetítés a Lucerna-palotából, Jarmila Novotna hgy. 22.15: Mor. Ostrava.

ROMA, 441 m. 17.30: Orgona vers. 20.45: Színházi előadás közvetítése.

STOCKHOLM, 435 m. 17.30: Gr. 18.30: Szór. z. 18.55: Ének. 19.30: Könnyű z. 21: Régi és új tánc z.

STRASBOURG, 345 m. 17: Gr. 18: Szimf. hgy. Párizsból. 20.45: Gr. 21.30: Zkari és ének hgy. 23: Kávéházi z. 24: Ötös hgy.

STUTTIGART, 361 m. 16.30: Könnyű z. 20.15: Lehár: Cigányszerzem. 22.25: Franz Völker Gr.-lemezek. 23.25: Tánc z. Münchenből.

WARSAWA, 1412 m. 18.05: Könnyű z. 20: Rzkar hgy.-e. 22.05: Chopin-művek. 23: Tánc z.

WIEN, 517 m. 10.30: Helyszíni közv. a Vatikánból. 11.45: Zkari hgy. 13.20: Zkari hgy. folyt. 18.05: Könnyű z. 19.10: Áprilisi viceek. 19.35: Karének. 20: Paulini Béla és Harsányi Zsolt: Hány János, zenéjét szerette Kodály Zoltán rendező dr. Hans Nüchtern, vezényel Cabasta Oswald, Bevezetőt mond dr. Mohácsi Jenő. Közrem. a bécsi szimf. zkar, az állami operá-énekkara és a Wiener Sängerknaben. Szünetben hírek. 22.50: Gr.

ZAGREB, 307 m. 17: Rzkar. 20: Gyermekkarének. 21: Könnyű z. 22.15: Jazz.

MENTŐÖTLET IRTA: ÁCS KLÁRA

Illés János belépett az otthonába és mint rendesen, egyenesen a felesége szobája felé tartott.

De már féluton megállt. Legnagyobb csodálkozására hangokat hallott kiszűrődni a szobából.

— Vajjon ki lehet bent? — gondolta és kényelmetlen érzése támadt.

Pár lépéssel közeledett és Most már tisztán kivethető volt, hogy csak férfi lehet a látogató.

Illés János homloka ráncokba szaladt. Kintről beszűrődő esthomály burkolta be a szobát és csillár sehohsem égett. Valahogyan úgy érezte, mintha markos tenyer szoritáná a baloldalát.

De a következő percben minden gyöngeségét legyűrve, erőszakos mozdulattal az ajtónál termett.

— Édes! — suttogta bent egy hang. Édes egyetlenem!

A kilincs akkorát zörrent, hogy a ferfi maga is megijedt tőle. A kulcs koppanva esett a földre és benyílt az ajtó.

Halk asszonysikoly lett hallható. Valami nagyot mozdult a misztikus félhomályban, utána pedig egyszerre csend lett.

A következő percben kigyúlt a csillár és Illés János vérekes szemmel nézett a feleségére.

Rákiáltott:

— Ne rejtegesen itt senkit. Tudok mindent. Azonnal adja elő, akit elbujtatott előlem.

Szavát néma csend követte. Az asszony felelet nélkül meredt maga elé.

Ebben a pillanatban mintha valami megrecsents volna.

— Illés János a szekrény felé nézett.

— Adja ide a kulesot — tördelte eszelősen.

De máris lépést tett, hogyha kell, hát erőszakosan is feltörje.

Az asszony mereven felállt. Eléje lépett.

— János, mi lelte? Ha megteszi velem ezt a gyalázatosságot, mátol fogva nem vagyok a felesége.

A férfi pillanatig úgy nézett rá, mint aki hirtelen más véleményre jut. De ez csupán rövid ideig tartott. Aztán ismét fenyegetőzni kezdett.

— Mária figyelmeztetem rá, hogy valljon be mindent. Nevetséges — szorult hirtelen ökölbe a keze. Hát azt hiszi talán, hogy vak és süket vagyok?

Nekilendült haraggal vetette magát a szekrény felé.

— János, ne alázzon meg. Esküszöm, hogy a szekrény üres. De ha a szavamnak nem hisz és ennyire megszegényít, hogy bizonyítékot követel, pillanatig sem kívánok megmaradni maga mellett.

Most egyszerre tovább ment onnét. A tükrös asztal felé tartott, melyen egy szekrényke állott. Könnyed mozdulatot tett és beigazította.

— Édes — hangzott fel hirtelen. Te édes egyetlenem!

Illés János két szeme tágulni látszott. De hang nem jött fel torkából. Némán állt és hallgatta a sok mindenféle hangot, mert egyebet a beszédből úgysem értett.

Az első szavaknál már minden összezavarodott benne. Csak annyit tudott, hogy tévedett, hogy a szekrény üres, hogy a felesége szent és ő halálosan megsértette.

Bűnbánólag közeledett feléje, miközben két kezét kinyújtotta.

— Mária, hát hogy tudhattam volna, hogy a rádió szolt. Mért nem mondta? Mért kínozott? Mért nem engedte, hogy mingyárt tisztán lássak? Mária, édes, bocsásson meg.

Az asszony, aki mindeddig kinyúltan, mereven állt, most hirtelen kissé meggörnyedni látszott. Arcába lassan visszaszállt az élet. Ajka némán megremegett. Szót sem beszélt, csak kezét nyújtotta.

Illés János egyszerre mélyet lélegzett, mint aki nagy felszabadultságot érez és tiszta, friss levegőt szívott be magába. Aztán a szobája felé tartott, hogy megizzadt gallérját kiereselje.

Az asszony ebben a percben gyorsan leoltotta a csillárt és heves mozdulattal a szekrény felé lépett. Egyetlen rántással felnyitotta. — Siessen! — lihegte befelé, úgy hogy szinte összeszorult a torka. A fűrdőszobán át távozzon, olyan halkán, mintha csak árnyék volna.

Ezzel gyorsan visszazárta a szekrényt és ő is nagy lélegzetet vett. Aztán megint beállította a rádiót.

Hálásan hallgatta az előadást és nagyon boldog volt, hogy ilyen nagyszerű mentőötlete támadt. Csak azt az egyet nem értette, hogyan volt lehetséges, hogy a hangszórón keresztül abban a percben éppen az édes szót hallotta. De ezen már nem törte a fejét, hanem lelke mélyén hálás köszönetet mondott a kegyes véletlennek, mely így kisegítette őt a bajból.

HIMZETI ÁGYHUZAT 4 drb P 35.—, nem
tömegrú **SZÉKELY JENŐ** cégnél
IV, Petőfi Sándor uca 9. szám

A gyermek tavaszi teljes öltözködése
Litzmann Irma gyermekruha-üzletében
VI, Király uca 18.

A Délibáb előfizetési ára: ¼ évre 2 pengő 50 fillér, ½ évre 5 pengő, Ausztriában példányonként 40 Groschen.
Szerkeszti: TOLNAI SÁNDOR.

Kiadótulajdonos: Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadvállalat Rt.
Kiadásért és szerkesztésért felel: TOLNAI SIMON, Budapest, VII, Dohány uca 12.
Nyomatott Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadvállalat Rt. mélynyomó-körforgógépein,
Budapest, VII, Dohány uca 12 szám. Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszámjai: 423—39 és 423—50

Miss hang 1933. Madridban megválasztották a legszebb hangu rádióénekesnőt. A győztes Senorita Ketty Velsaeo, akiről kiderült, hogy nemesak jó hangja van, de szép is

PEP
ROV

PERUG A FILM
ROVATVEZETŐ: PAN IMRE

A TAVASZ ÉBREDÉSE
Loretta Young
(Fotó Warner Bros.)

„CSAK ÉNEKELNI
SZOKTAM NÉMETUL;
TÁNCOLNI MAGYARUL
TÁNCOLOK“

— MONDJA BÁRSONY RÓZSI, AKIT EGÉSZ
BERLIN A SZÍVÉBE FOGADOTT

(Berlin, március)

Háromszor találkoztam itt Berlinben Bársony Rózsival. Elmondom a három beszélgetés történetét.

Az első a *Grosses Schauspielhaus*ban játszódott le, ahol Ábrahám Pál operettjében ragyogó szubrettszerepét játssza, körülbelül századszor. A második Berlin legnagyobb művész-kávéházában. A harmadik Neubabelsbergben, a filmstúdiók külön városában.

*

A *Grosses Schauspielhaus* öltözőjében lemaszkírozás közben, előadás után meséli a következőket. A felvonások szünetében nem volt egyetlen másodperc ideje sem: a tapsok minden este majdnem teljesen kitöltik a szüneteket és az öltözésre is alig marad ideje.

— Egészen otthon érzem magam Berlinben. Nem is csoda: az operett kulisszák mögötti élete majdnem ugyanolyan, mint Pesten volt. A színház tele van magyarokkal. A zeneszerző: itt is Ábrahám Pál. A partnerem: itt is Dénes Oszkó. Azután csak énekelni szoktam németül; táncolni magyarul táncolok! Azt mondják, most már igazán befutottam...

Jobban befutott, semmint hinnék az emberek otthon. Ma nincs nála népszerűbb operettszínésznő Berlinben.

Bársony Rózsit a berlini színpadon

(Fotó Uffé)

Bársony Rózsit legszebben fényképezte (Fotó Uffé)

személyes
buktatás
háza
terék
bizonyos
mindegyik
esim
Seyd
ben.
M
is be
neve
amin

UL:
RUL

EGESZ
T

március)

lkoztam
ony Ró-
a három
tét.

Schau-
dott le,
operett-
brettsze-
rűbelül
dik Ber-
művész-
armadik
a film-
sában.

pielhaus
szkirozás
n meséli
felvoná-
em volt
rc ideje
den este
kitöltik
öltözésre
e.

on érzem
Nem is
ulisszák-
majdnem
Pesten
ele van
meszerző:

A part-
es Oszl.
ni szok-
olni ma-
! Azt
r igazán

semmit
otthon,
pszerűbb
linben.

lmi szü-

Fotó Ufa)

Bársony
Rózi
legszebb
fényképe
(Fotó Ufa)

— A mi sikerünk azért szenzációs, mert éppen most buktak sorra a nagy színházak: Reinhardték, Rotterék... A magyarok megbizonyították, hogy még mindig érdemes színházat csinálni! Így áll a bál a Savoyban, illetőleg Berlinben.

Miért nem tudják otthon is bebizonyítani? Rózi jót nevet a kényes kérdésen.

— Ha babonás lennék — aminthogy letagadhatatlanul

babonás vagyok, — akkor Ábrahám Pált választanám kabalámnak. Minden sikeremet Ábrahám-darabban arattam; Ábrahám-darabban játszottam mindkét első berlini szerepemet. Persze, nekem két első berlini szerepem volt: egy a színpadon és egy a filmen. Még első bukásomat is neki köszönhetem. A Boldog szívekre gondolok, amivel kicsit megbuktam. Tudniillik ak-

koriban Drezdában játszottam és éppen csak a felvételek néhány órájára rándulhattam át Berlinbe; este újra a színházban kellett lennem. Negyvennyolc órán át sirtam egyfolytában, mikor megláttam az elrontott jeleneteket! És már nem lehetett a felvételt megismételni!

Igaz, hogy férjhezmegy?

— Igen. Csak éppen azt nem tudom még, hogy kihez és mikor. Maguk már

Bárony Rózsi legszebb mosolyát küldi Berlinből a Délibáb olvasóinak
(Fotó Ufa)

biztosan tudják, úgy-e? Írják meg, mert én is szeretném tudni.

Nem írjuk meg.

— Már leszerződtem az új Ábrahám-operettre is. Novemberre tervezik a premiért. A darab persze még nincs készen. Nem is tudom, mit fogok benne játszani.

A politikai pártok sikere változó Németországban, de az Ábrahám-operettek sikere változatlan. Ebből ki lehet számítani, hogy 1982-ben fogja eljátszani az ötvenedik berlini Ábrahám-operettet.

Dénes Oszkár kopog be az öltözőbe.

— A németek imádják Oszit, — mondja Bárony.

— A németek imádják Rózsit, — mondja Dénes. — Különböznék egyezünk ki. A nők imádjának engem, a férfiak téged.

Az új statisztika szerint Németországban minden ezer férjre ezerharminchat nő esik. Dénes Oszkár ennivel egyébként be is érheti.

A művészakadémia elnöke azt mondta Bárony Rózsi:

— Bejelentettem a jubileumi bankett hírességeinek — köztük igen sok volt az újságíró, — hogy én is privát is nevezetes jubileumot ünneplek. Tizenöt éve annak, hogy színpadon játszom. Azt hitték, megbolondultam. De hiszem, olyan fiatalnak látszom, mint mondta valaki. Végre megmagyaráztam, hogy hat éves koromban léptem először színpadra, mint gyermekszínházban. Ugyanannak a kis színháznál játszottam akkoriban Gaál Franciska is. Persze jól mulattak a dolgok. Így került a lapokba, hogy Roszty Bárony már tizenöt éve színésznő.

Vége Neubabelsbergben:

— Uj filmem címe: *Muss die Liebe verstanden* — Meg kell érteni a szerelemet! Most keresünk partnert és tavasszal kezdjük pergetni. Általában: a te a színházé, a nyár a filmé. Boldog vagyok, hogy nem kell elszakadnom sem a színpadtól, sem a filmtől. Szó van arról, hogy *Wolfgang Albach Rettyvel* játszom újra egy vígjátékot. A Vén gazember német változatában ugyanis ő volt a partnerem. Ez a film most fut idekinn.

Nem érzi, hogy bajok vannak a film körül a magyarokkal?

— Ezt a kérdést végeredményben nem a filmek és nem a rendeletek, hanem a moziátogatók döntik el. A német közönségnek kellemes a magyarok; szívesen nézik meg filmjeiket és amíg ez így van, addig aligha küldik őket haza!

Ebből az következik, hogy Bárony Rózsi aligha fogjuk rövidesen viszontlátni Pesten.

HUS
ÉVE
NEC

Kérem
Megér
nek sem
száll ki
ül, egye
Dunapar
jén, ahe
elmegy

Dita
éves, csi
Valamel
nőnél m
S nin
Parlo tő
Egyel
és köny
még ne
vagy n
zonyos,
— a vi

tttem a jub
hfressége
igen sok vo
— hogy é
ezetes jub
lek. Tizenö
y színpado
hitték, meg
De hisze
látszik.
Végre meg
hogy hat
léptem elő
mint gyer
gy pesti gye
Ugyananna
nál játszó
Franciska
mulattak
erült a la
sz Bárszo
e színész

ababelsberg

címe: *Mz*
verstande
teni a sz
resünk par
zal kezdül
ában: a t
yár a film
hogy na
om sem
a filmő
hogy W
játszom
játékot.
német vál
anis 5 vcl
Ez a film
n.

hogy bajok
n körül a

ést végered-
a filmek
etek, hanem
k döntik el.
sásgnek kel-
arok; szí-
g filmjeiket
így van,
küldik őket

elkezik, hogy
aligha fog-
viszontlatni

DITA PARLO BUDAPESTEN !

HUSZONHÁROM ÉVES VAGYOK, DE LEGALÁBB NEGYVENHAT ÉVET ÉLTEM!

— MONDJA DITA PARLO, AKIT AZ EMLÉKEI HOZTAK VISSZA
BUDAPESTRE ÉS MOST REGÉNYT AKAR ÍRNI RÓLUNK.

Kérem, ez lehetetlen.

Megérkezik Pestre egy filmsztár, senki-
nek sem jelenti be érkezését, ismeretlenül
száll ki a vonatból a pályaudvaron, taxiba
ül, egyedül, egyszerű szobát bérel a budai
Dunapart előkelő szállójában és első délelőtt-
jén, ahelyett, hogy föllármázná a sajtót —
elmeleg a Szépművészeti Múzeumba!

Dita Parlóról van szó, erről az alig húsz-
éves, csillogószemű, gyönyörű filmsztárról.
Valamelyik öreg, pápaszemes életunt írónő-
nél meg is lehetne érteni a dolgot.

S nincs is más magyarázat, minthogy Dita
Parlo többé nem filmsztár, hanem írónő.

Egyelőre még csak néhány francia író
és könyvkiadó olvasta első regényét és
még nem lehet tudni, hogy sikere lesz.
Vagy megbukik? Annyi azonban már bi-
zonyos, hogy Dita lett — versenyen kívül,
— a világ legszebb írónője.

— Leléptem, talán örökre, a vásznról
hogy kimehessek az életbe. Azok, akik a
nézőtérre ülnek, az élet szebbik felét lát-
ják a vásznon: a film szereplői azonban
nem látnak belőle semmit. Elég volt a
játékból: most jöjjön a valóság!

Ezzel magyarázza meg élete nagy for-
dulatát. Kétségtelenül bölcs és komoly
szavak. Az új Dita Parlo csak külsejében
hasonlít a régi Dita Parlorra: lélekben tel-
jesen megváltozott.

— A játék, különösen az a játék, ami-
ben eddig részem volt, többé nem elégít
ki. Lehet, hogy többé fel sem lépek fil-
men, de, ha igen, akkor magam fogom
kiválasztani a témát és magam írom meg
a szerepet.

— Nem vagyok naiva; az életben eddig,
sem voltam az a kislányos, naiv figura,
amit a filmekben alakítanom kellett. Am-
mondanivalóm van, azt nem lehet ilyen
eszközökkel elmondani...

A régi
Dita
Parlo...
(Fotó Ufa)

— Ezért írok regényt. Első regényem Párizsban fejeztem be és már meg is az egyik kiadó. Lehet, hogy nem említi meg, hogy a könyv az én nevemen szól, mert nem filmsztár-multról akarom az írói sikereket elérni. Valószínűleg álnevet választok.

Férfinevel?

— Nem. Olyan szabadon járkálok a világban, mint egy férfi, ezenfelül azonban csak az az egy férfias tulajdonság van bennem, hogy komolyan gondolkodom.

Magyarázza meg végre a Szépművészeti Múzeumot is!

— Görögország felől érkeztem Budapestre. Bejártam és végignéztem mindenütt ami a régi nagy Hellasból megmaradt. Heteket töltöttem Athénben és különösen megfogtak az Akropolisz romjai. A Szépművészeti Múzeum imponáns görög épülettel találtam Athénre emlékeztetett... és a nagy meglepetés terek képeit jobban szeretem, mint a híres gicces filmeket. Ezt igazán könnyű megérteni!

Beszélgjen arról, hogy miért jött most Pestre?

— Semmi különleges célom nem volt. Minden határozott útiterv nélkül utaztam most a világban — és Budapestre alighanem az emlékeim hozták el. Tudják jól, hogy nem először vagyok itt. Nagyon sok kapcsolatom van Magyarországgal. Hiszen *Magyar rapszódia* női főszerepével (*Wilma Fritsché* volt a férfi főszerep) indultam a világsiker felé és hosszú időt töltöttem el Budapesten és Kalocsán akkor, amikor a *Vasárnap délután* című magyar filmünket forgattuk. Akkor kicsit meg is tanultam magyarul...

Ezt már magyarul mondja, meglepően kiejtéssel. Érdeklí a magyar nyelv?

— Érdekel és elég könnyen tanulok minden nyelvet. Párizsban jó francia vagyok, Hollywoodban jó amerikai, Londonban jó angol, (mert ez a két nyelv nem ugyanaz) és Rómában jó olasz. Tíz nyelven beszélek és olvasok... Sőt, ha kell talán majd magam fordítom le egyik-másik munkámat. Mert az eredeti kéziratot mindig németül írom.

Mit akart még az imént Budapestről mondani?

— Igen... Nagyon sok, nagyon szép emlék fűz Budapesthez. Sok jó barátom van itt, akivel elutazásom után is megtartottam a kapcsolatot. Párizsban, Berlinben, Hollywoodban (ahol a *Szerelmes örökös* című filmemet éppen a maguk nagyszereplője *Fejős Pálja* rendezte) mindenütt találkoztam magyarokkal és mindenütt találtak közöttük igaz barátokat.

— Most impressziókat gyűjtök itt. Nem tudom még, meddig maradok. Lehet, hogy néhány óra mulva már továbbutazom, lehet, hogy még egy hét múlva is itt leszek. Egyszer talán írok majd egy regényt, amelyiknek itt, a Duna gyönyörű fővárosában fog elindulni a cselekménye. Budapest...

... méltó keret a legszebb regényre!
... emberek is bensőségebben és sze-
... éreznek. Lehet, hogy Budapesttel
... barátságomból megszületik majd egy
... regény... Néhány vers mindenesetre
... előle. Egyet már írtam is, amikor
... ő éjszakán kinéztem az ablakon
... ott a sötétben hömpölygő Dunát.
... budai hegyek nagyszerű sziluettjét és
... ló parton elterülő, soha, az éjszaka
... később órájában sem alvó várost.

*
Budapest gyönyörű barátja beszél ezután
filmről, könyvekről, Athénról, Párizs-
kodom, Szépművelésről és arról, hogy nem találja igazi helyét
világban.

— Azt hiszem, még éveket fogok állandó
mindent azással eltölteni. Azután majd vissza-
megmaradok valahová, alighanem Párizs kör-
különös ékére és hosszú könyveket írok életről,
l. A Szépségről, amiket láttam és emberekről,
rög épületekkel találkoztam.

— Örülök, hogy ilyen ragyogó tavasz
adott itt. Egészen bizonyos, hogy nem-
nyú megkára újra visszajövök.*

Első napját majdnem teljesen egyedül
töltötte nálunk. Azután kiderült, hogy
van és megindult hozzá az újságírók,
óriporterek, látogatók serege. Százfélé-
vták, mindenki fölkereste, aki bejutha-
tt hozzá. Végiglátogatta valamennyi szín-
szunkat, mindenütt megnézett egy-két
elvonást, belátogatott a főszereplőkhöz és
székén mesélte, hogy mindent megértett,
mi a színpadon történt.

Moziba nem ment. A mozit nem szereti,
eddig pénzt, sikert, népszerűséget hozott
éki.

Megkérdeztük, van-e sok pénze?

— Sohasem szórtam ki az ablakon a
számsímat, — felelte olyan komolyan, mintha
hávi kétszáz pengőt kellett volna beosz-
tania.

— Remélem, hogy könyveimből meg fogok
majd tudni élni, — tette hozzá.

Valószínű. Az írók ugyan nem tudnak a
könyveikből megélni, de viszont megközele-
sben sem olyan szépek, mint ő. És Dita nem-
csak szebb, hanem okosabb, lehetségesebb, kom-
olyabb lett, mióta nem láttuk. Tessék el-
képzelni egy képzett, elragadó, nagyszemű,
ökéletes alakú, mosolygó, bölcs filozófust...
Ez az új Dita Parlo: filmsztárból lett író
és költő, aki önkéntesen odadobta a film-
szerepek könnyű dicsőségét az irodalom nehéz
művészetéért. Azért, mert a vásznon csak
hazugságokat mondhatott az életről és ő igazat
akar róla mondani.

— Higyjék el, ismerem az életet — mondja
bücsűzől nagyon komolyan. Huszonhárom
éves vagyok, de legalább negyvenhat éves
éltém.

... és az új Dita Parlo!
(Fotó Délibáb)

A
szép
Norma
Shearer legesú-
nyább szerepében

KINEK VAN KEDVE MEGCSUNYULNI?

Kiknek van kedvük megcsunynulni? Valószínűleg csak azoknak, akik már megunták szépségüket.

*

Egészen hihetetlenül hangzik és mégis így van: valóságos harc folyik a gyönyörű sztárok között egy-egy csúnya-szerepért! A filmdirektorok (éppen úgy, mint a színház-igazgatók) nagyon jól tudják, hogy a közönség szereti a szépet... de azt nem tudják, hogy szereti a csúnyát is!

A bizonyíték: időnként igen nagy sikert arat egy-egy szép sztár csúnya filmje.

*

Dolly Haas például most pergeti Berlinben *A csúnya lány* című filmjét. Az a helyzet, hogy ez a szerep éppen olyan jól áll neki, mint a Kadetszerelm fiús leánykadettja. Dolly azt mondja, hogy különös élvezettel játssza a csúnya lány szerepét. Igaz, hogy most is órákat tölt az öltözője tükré előtt, mielőtt felvételre megy, de most legalább

nem szépíti, hanem csúnyítja magát.

— Remek érzés, — mondja, — hogyha az ember az életében szebb lehet, mint a filmen.

*

Elisabeth Bergner és Joan Crawford például sokkal csúnyábbak az életben. Egészen bátran leleplezhetjük őket. Elisabeth is, Joan is erősen szeplősök; Joan ezenfelül szemüveget is hord; Bergner meglehetősen jelentéktelen jelenség az uccán; általában föl sem ismerik; Crawfordot pedig festetlenül szinte lehetetlen is felismerni: egyszerűen csúnya.

Azok számára, akik csak a filmen tudnak igazán szépek lenni, különös gyönyörűség lehet egy-egy megszépítő szerep. Azok számára azonban, akik az életben is nagyon szépek, különös öröm egy-egy csúnya alakítás.

*

Igy áll a helyzet Norma Shearerrel, aki

A
szép
Dolly Haas
a Csúnya lány
címszerepében

Willy Fritsch nem fél...

... attól, hogy elcsúfítsa magát!

His secretary címmel játszott el egy borzasztóan csúnya szerepet. Igaz, hogy a happy-end előtt félórával megszépült... Arról volt szó a filmben, hogy egy igen csúnya írógépkisasszony két cégtársnál kap állást. A két főnök azon vetélkedik, hogyan sózza a másik nyakára a csúnya titkárnőt. Az egyik elutazik — és a csúnya titkárnő helyett egy igen csinos gépirókisasszonyt akar magával vinni. A másik főnök azonban meghiúsítja a dolgot és a csúnyát küldi a pályaudvarra. Végre New-Yorkban nem bírja tovább a csúnya nő a helyzetet és bemegy egy kozmetikai szalonba. Felejthetetlenül szép nőt csinálnak belőle. A film végét mindenki könnyen kitalálhatja.

Van egy érdekes babona a szép színészek között. Az, hogy szép szerepben nem lehet olyan jó színészi alakítást produkálni, mint csúnyában. Ezért vetik magukat különös

hévvel az elcsúfítás érdekes karakter-szerepei után.

Willy Fritsch élete legjobb filmszerepeinek azt a szakállas, rongyos, piszkos figurát tartja, amit a *Spionban* játszott.

— Itt lehettem igazán színész — meséli. — A borotvált, folyton mosolygó arc, a hétköznapi szerelmi jelenet: nem színészi feladat. Szeretni a legkönnyebb egy csinos filmszínésznek; rabolni, csavarogni, kémkedni, lezúlleni sokkal vonzóbb színészi feladat.

Hát az biztos, hogy az életben nem így van.

Anny Ondra gyönyörűséggel állította magát groteszk, csúf helyzetbe. Colleen Moore és Ossi Oswald a híresek voltak csúnya szerepeikről. Colleen is, Ossi is szívesen játszottak nagymamaszerepeket.

(Folytatása a 68. oldalon)

Henny Portennek van a legnagyobb kedve megcsúfítani!

CSÁSZÁRI UDVAR

Sohasem vették olyan komolyan az örök szerelmet, mint a második francia császárság korában. Együttal ki kell jelenteni, hogy sohasem volt még Franciaországnak mulatnivágyóbb kora és soha nem szeretett és nem mulatott annyit Párizs, mint a második császárság rövid és talán éppen ezért különösen élnivágyó korában. A császári udvar — és élén Versailles korlátlan ura: a császárné — diktálta Párizs jókedvét. A fény városa táncolt és szeretett, amíg ki nem gurult a palotából az utolsó arany . . .

Abban az időben azonban, amikor Pontignac márki — akit második Casanovának neveztek — uralkodott a női szíveken, egész Franciaország aranyban és szerelemben fürdött. És ezt a lélektelen Casanovát is utólérte és megsebezte egyszer az örök szerelem legyőzhetetlen szenvedélye.

Erről szól a *Császári udvar* káprázatos, izgalmas film-meséje.

Pontignac márkit egyik kalandja után súlyos baleset éri és úgy érzi, hogy az életébe kerül. Magához akarja hívatni kis barátnőjét, egy párizsi színésznőt, hogy énekeljen a fülébe egy búcsúztató dalt. A kis énekesnő helyett

Pontignac márki, az új
Casanova: Conrad Veidt
URÁNIA: CSÁSZÁRI UDVAR
(Ufa film)

A császárné:
Mädy Christians
fogadóórája.
Az udvarbölgyek
alszának . . .

erelmet,
gyúttal
ország-
és nem
g rövid
orában.
n ura:
városa
alotából

márki
odott a
erelem-
lérté és
n szen-
as film-

baleset
akarja
gy éne-
helyett

szárné:
Christians

óórāja.

arhölgyek

nak...

Lillian Harvey legkedvesebb szerepét játssza „A császári udvar”-ban.

Bemutatója: *Uránia.*

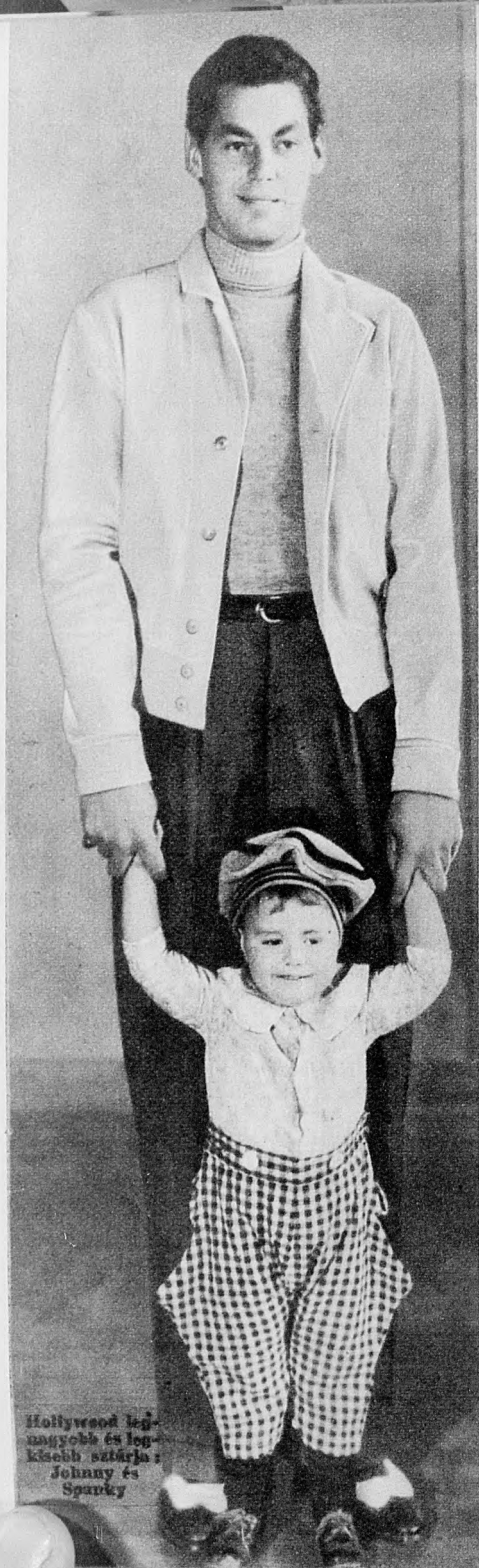
(*Ufa* film)

azonban másvalaki lép a szobájába: elénekkel egy dalt és elmegy. Amikor a márki meggyógyul, csak az énekre és egy kézzorításra emlékszik. Lemond a kalandokról és elhatározza, hogy meg kell keresnie azt a leányt, aki nála járt.

Hosszú idő után a császári palotában hallja újra a dalt: a császárné szobájából. Betör — és bavalja szerelmét! De nem a császárné járt nála akkor és nem a császárné énekelt az előbb a szobában...

Különös bonyodalmakon indul el tehát ennek az érdekes szerelemnek a története. A millió: a nagy francia udvar, eddig még soha nem látott pompájában.

Lillian Harvey játssza a titokzatos, gyönyörű leányt, aki a dalt elénekelte. Casanova — márki: *Conrad Veidl*. A császárné: *Mady Christians*. *Friedl Schuster*, a híres Reinhardt-énekesnő, *Heinz Rühmann*, *Julius Falkenstein* (mint Offenbach, a halhatatlan operettmuzsikus) játsszák a főbb szerepeket. A *császári udvar* az idei szezon legnagyobb filmje.

Hollywood leg-
nagyobb és leg-
kiseb szatruja:
Johnny és
Sparky

Az angol Noszty fiú filmregénye

(Hollywood)

Ivor Novello nevére bizonyára sokan emlékeznek. Néhány érdekes párizsi apacs-filmen láttuk még a némafilmek idejében, w játszott Londonban a *Noszty fiú eselét Tóth Marival* (a Vígszínház színpadán játszott Mikszáth Kálmán regényét).

Néhány évvel ezelőtt kivitték Hollywoodba és a hangosfilm előretörésénél rajött arra, hogy sokkal jobb üzlet (legalább az 5 számára) filmet írni, mint filmet játszani. Azóta sorra forgatják érdekes tory-jait. Egyet elmesélünk ezek közül. Mulatságos vigjáték.

A szép Rosalie férje meghal és óriási vagyonát özvegyére hagyja. A végrendeletben azonban van egy súlyos kikötés. A vagyon csak addig marad Rosalio, amíg férjhez nem megy. Ha újra férjhezmegy, elveszíti. Ebben az esetben egy távoli, vidéki unokaöccsre, Maxra száll át az örökség.

Rosalie vidéamen él és esze ágában sincs férjhezmenni. Közben Max is tudomást szerez a furcsa hagyatéki kikötésről és veszedelmes haditervvvel érkezik meg Rosaliehoz. Udvarolni kezd neki, elcsábítja, hogy felébressze benne a vágyat a férjhezmenésre. Adott pillanatban azután ő maga gyorsan visszalép és Rozaliet férjhezadja.

A terv nem egészen úgy sikerült, ahogy Max kitervelte. A mulatságos szerelmi játék alatt komolyan beleszeret Rozalieba és — feleségül veszi. Így legalább a szerelem is és az örökség is a családban marad!

The truth game — A becsületes játék a film címe. Nálunk nem fogják játszani, mert elejétől végig beszélő.

Kinek van kedve megcsunyulni?

(Cikk eleje a 64—65. oldalon)

Gloria Swanson legjobb filmjében kettős szerepet játszott: egy gyönyörű fiatal leányt és csúnya, lezüllött mamáját. *Heien Hayes* speciálítása minden maszk a kislánytól a matrónáig.

Itt természetesen csak azokról a sztárokról van szó, akik az életben nagyon szépek és akikhez jobban illenek a fiatal, szerelmes szerep.

Ma már azonban az a helyzet, hogy ezt a szerepet szívesebben játsszák az életben, mint a filmen.

*

Van még egy magyarázat. A filmszépsegek azért játszanak el időnként egy-egy csúnya szerepet, mert attól félnek, hogy a közönség is megunja szépségüket.

Joan Crawford szerelme — két férfi között

Már régóta suttognak arról a titkos szerelmemről, amely a fiatal Fairbanks feleségét: Joan Crawfordot partneréhez, Robert Montgomeryhez fűzi. Gyakran látni őket együtt Hollywood éjszakáiban... Joan sohasem ad más feleletet a kérdésre, mint azt, hogy szereti a férjét.

Igy hát az amerikai pletyka arról suttog, hogy Joan élete és szerelme két férfi között

ingadozik — és nem tud dönteni, hogy valóban elhagyja-e urát, a népszerű Bob kedvéért.

Joan Crawford filmen is eljátszotta kettős szerelmének problémáját. A két férfit ezen a filmen — *Az utolsó lépés* a címe — Robert Montgomery és Nils Asther játssza. Izgalmas problémát vet fel a film és a három főszereplő bámulatos játékkal eleveníti meg a történetet. Az utolsó lépés a szezon egyik meglepetése.

Joan Crawford és két partnere: Nils Asther és Robert Montgomery
Rádium: Az utolsó lépés

Metro
Goldwyn
Mayer
film

MÁRCIUSI FILMREJTÉLYEK

*Levelezőlapon
kérjük a meg-
fejtésüket!*

1933

JAN KIEPURA VETÉLY- TÁRSA

Berlinből jelentik: Jan Kiepura, mint ismeretes, óriási sikert aratott az *Éjjeli szerenáddal* és most tovább folytatja filmkarrierjét. Kiepurának a német operaszínpadokon egyetlen méltó vetélytársa van és ez: Carl Jöken kamaraénekes, a drezdai Operaház első tenorja. Most Jöken is megírtyelte Kiepurának az operaszínpadon kívül aratott sikeréit és elfogadta Carl Froelichnek, a kiváló rendezőnek ajánlatát, hogy legújabb filmjében vállaljon főszerepet. A parádés zenés vígjáték, amelynek *Éjjeli randevú* a címe, kis német fejedelemségben játszódik. Carl Jöken partnerei a filmen Lee Parry és Johannes Riemann, aki a *Téves kapcsolatban* aratott nagy sikere után itt nagyon hálás szerephez jut.

MAGDA SCHNEIDER ÚJ PARTNERE MEGLEPETÉS!

Ugy látszik, végre megfelelő partnert találtak Magda mellé. Az Ufa szerződtette és Wolf Albach Rettlvel játszatja együtt.

Egészen újszerű rejtvényt adunk e héten a film-rejtvények megfejtői elé. El kell találni, hogy ki az a filmsztár, akit a képen éppen csónakba emelnek a tenger hullámaiból? Elég, ha a híres sztár nevét megírják — azt már nem is kell tudni, hogy melyik filmből való a jelenet.

A Délibáb tizenegyes számában félig elfelejtett sztárt közöltünk. A helyes megfejtés: *Laura la Plané*. Igen sokan fejtették meg.

KI MIT NYERT ?

Balla Zsuzsi :

két jegyet A RADIUS—METRO—FILMPALOTÁBA.

Bognár Mária :

két jegyet AZ UFA FILMSZINHÁZBA.

Dorner Dóra :

két jegyet AZ UFA FILMSZINHÁZBA.

Tóth Erzsébet :

két jegyet a CAPITOL FILMSZINHÁZBA.

Jákob Zoltán :

egy jegyet a KAMARA-SZINHÁZBA.

Rössler Margit :

LILIAN HARVEY DEDIKÁLT FÉNYKÉPÉT.

Friedery Irén :

CONRAD VEIDT DEDIKÁLT FÉNYKÉPÉT.

Ilovits Ilona, Békéscsaba, Katz Erzs, Kokavetz Erzsébet, Békéscsaba, Maróti Ilona, Szalma Béláné, Szeiberling Vendel, Csicsery László, Biró Magda, Székely János, Cluj, Tobik Paula, Nagykanizsa, Háros Boriska, Vancsó Irén, Diósgyőr, Mersits György, Huga Margit, Ensel Zsuzsi, Bodnár István, Mittermayer Gyula, Fabingi Erna :

KATZ RICHARD : „VIDÁM NAPOK BARNA EMBEREK KÖZÖTT” CÍMŰ EXPEDICIÓS REGÉNYÉNEK EGY-EGY SZINES, KEMÉNYKÖTÉSŰ PÉLDÁNYÁT.

**KI EZ A FILMSZTÁR, AKIT A MATRÓZOK CSÓNAKBA
EMELNEK ?**

A megfejtők között huszonöt értékes díjat osztunk szét!

Magyar királyi

Osztálysorsjáték

A XXX. m. kir. osztálysorsjáték I. osztályú húzásai már folyó évi

április hó 7-én kezdődnek

Siessen Ön is sorsjegyet vásárolni vagy rendelni a szerencséjéről közismert

TÖRÖK

BANKHÁZBAN,

mert

TÖRÖK

sorsjegyei az elért nyereményeredmények folytán nagyon keresettek. Mai lapunkhoz színes kartonlapon **TÖRÖK** felhívását csatoljuk a legújabb sorsjátékon való részvétellel.

Elérhető legnagyobb nyeremény:

pengő

500.000

(Ötszázezer pengő)

Hivatalos I. osztályú sorsjegyárak:

Egész sorsjegy P 24.—	Fél sorsjegy P 12.—	Negyed sorsjegy P 6.—
---------------------------------	-------------------------------	---------------------------------

Sorsjegy rendelhető a mellékelt kartonlapon függő levelezőlapon, levélben, vagy póstautalványon.

TÖRÖK A. ÉS TÁRSA

BANKHÁZ R.-T.

BUDAPEST, IV. KER., SZERVITA TÉR 3. SZÁM

Minden második sorsjegy nyer!

Amin az egész világ nevet

Orvosnál

— Szóval az ön férje folyton beszél álmában? Na majd felfrunk neki egy szert, amitől garantálom, hogy teljesen megszűnik ez a dolog!

— Doktor kérem, nem lehetne inkább valami olyan szert felírni, amitől érthetőbben beszélne? (*Life*)

Mai lányok

Egy öreg úr: Bizony kisasszony, mikor én fiatal voltam, akkor még el tudtak pirulni a fiatal lányok!

Modern leány (felesillanó szemekkel): Jaj, kérem szépen, mesélje el nekem, hogy mit mondott akkor nekik! (*Le Rire*)

Borzasztó dolog

— Mondja meg a főnöknek, hogy beszélni akarok vele! — szól nagyon energikusan az igazgató előszobájában egy szélesvállú úriember. A nevem:

— Dániel!

A titkár egy vézna, kis ember, riadtan nézegeti az óriást. Aztán csendesen megszólal:

— Ön a Dániel úr? Hát ez borzasztó... ez rettenetes!

— Mi van azon borzasztó? Itt van az igazgató vagy sem?

— Igen itt van, de én azt az utasítást kaptam, hogy önt dobjam ki! (*Hamburger Illustrierte*)

A vándoreirkusz

Egy faluban ütötte fel tanyáját a vándoreirkusz. A falu összes gyerekei lázasan várták az előadást. Az egyik kis kíváncsi térdencsúszva belopózott a ponyvák között a menaszériához. Öröme azonban nem tartott soká. Az igazgató észrevette, fülöncsüpte és egyenesen az oroszlankeztrec elé cipelte:

— No most megfogtátek, komisz kölyök! Tudod mit szoktunk mi a rossz gyerekekkel csinálni? Odaadjuk ebédre az oroszlanak. Hé, etető, jöjjön ide, egy jó falat van itt az oroszlan számára!

A gyerek megszeppent, aztán mint akinek egy remek ötlete támadt, odafordult az igazgatóhoz:

— Hallja csak igazgató úr, tesztek magának egy ajánlatot! Engedje meg, hogy én ingyen végignézhessem az előadást s ezért én a falu legkövérebb gyerekeit szállítom magának. Jobban jár az oroszlan is, meg maga is! (*Hamburger Illustrierte*)

Barátnők

— És mondd, elmesélte neked Henry, hogy én egyszer kikosaraztam?

— Óh igen — sokat mesélt nekem élete véletlen szerencséről!

(*La Vie Parisienne*)

Modern apa

— És az ön orvos-lánya? Ő is ott él a szülői házban?

— Azt hiszem... minden reggelinél ott látom az asztalunknál.

(*Lustige Kiste*)

RÉGEN IS UGY VOLT!

— Hogy mehetett ez az Elvira, egy ilyen hosszú emberhez feleségül?

— Tudja kérem, ő mindig felfelé kapaszkodott!

(*Das Interessante Blatt*)

Párbeszéd

Önagysága: És ha én most magával átvonulok abba a sötét szobába, megígéri, hogy nem fog átölelni?

— Igen!

— És azt is megígéri, hogy nem fog megcsókolni?

— Igen!

— Hát akkor mi értelme van az egésznek?
(Le Rire)

Legénybucsu

— Jól sikerült a legénybucsu?

— Ahogy vesszük! Három nappal el kellett halasztani az esküvőmet!

(Tit-Bits)

Ilyenkor már kissé nehéz!

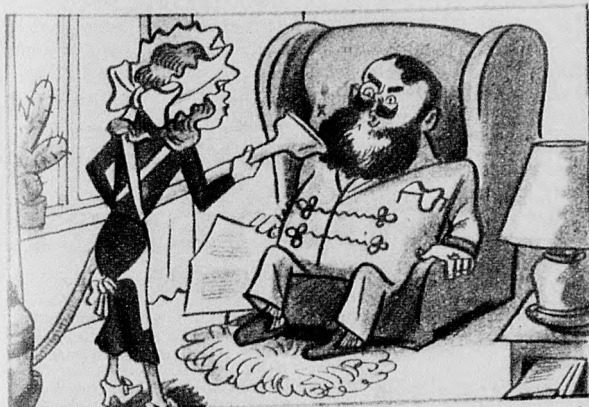
— Rémes ez igazgató úr, az ember kitűnő munkatér és mégsem kap sehol egy gépirónói állást...!

— Bizony, bizony gyermekem! Mióta van a szakmában?

— Várjon csak... azonnal... 1884-ben születtem...

(Frankfurter Illustrierte)

A SZOBALÁNY ÉS A MODERN TECHNIKA

— Egy pillanat doktor úr! Csak a püdert szedem ki gyorsan a szakállából, különben meglátná a nagyságos asszony, hogy esőkolóztunk!
(Frankfurter Illustrierte)

TAVASZ

Bobby titkos küldetésben jár...

(Lustige Blätter)

Embrevők között

Hittérítő: És semmit sem tudtok fiaim a vallásról?

A törzső: Egy kis izelítőt már kaptunk belőle, amikor a másik hittérítő meglátogatott bennünket!

(Kölnische Illustr.)

Országúton

Az autó százkilométeres sebességgel száguld a stratfordi országúton. A kocsin amerikaiak ülnek. Egyszerre hirtelen megáll az autó egy arrahaladó bennszülött előtt. Az amerikai megkérdezi:

— Halló, ez az út vezet William Shakespeare szülőházához?

— Igen uram — válaszol a paraszt, — de azért igazán nem érdemes ilyen lóhalálában rohanni — ő már halott!

(Lustige Kiste)

Véletlen baleset

— Mi történt a kezével Braun úr?

— Ah, semmi különös! Tegnap egy barátom legénybucsut tartott, már egész közel voltam a lakáshoz, mikor jött egy ügyetlen fráter és — rálépett a kezemre!

(Lustige Blätter)

SZERETLEK, MERT ERŐS VAGY

1936. IOLA EMIL

FORDÍTOTTA GÖRÖG IMRE

Nantas végső nyomorban sínylődik, mikor egyszerre csak egy nő jelenik meg padlás-szobájában. Felajánlja neki egy gazdag, bukoit lány kezét. Nantas el is megy ház-tüznézőbe. Elveszi a lányt és a hozomány segítségével óriási karriert fut meg. Halálosan beleszeret a feleségébe, de az vissza-utasítja közeledését. Besúgják neki, hogy felesége — aki pedig ártatlan — szeretőjét rejtlegeti a hálószobájában.

Flavie jól látta ezt és szíve megmozdult. vonásai ellágyultak.

— Na, menjen be és győződjék meg róla — mondta csendesen.

Maga is belépett és felcsavarta a lámpát.

De Nantas nem követte. Egy intéssel jelezte csak, hogy kívánságát elejti, nem akar tudni semmit. De most már az aszszony ragaszkodott hozzá, követelte, hogy jöjjön utána.

Ebben a percben valami hihetetlen történt: a mennyezetes ágy mögül szálas férfialak lépett ki — Des Fondettes.

Flavie felsikoltott rémületében.

— Nagy ég, hogy kerül ön ide, nem értem, esküszöm, hogy nem tudtam...

Páratlan lelki erővel legyűrte felindulását és igyekezett higgadtan beszélni megint. Az ura felé fordult.

— Önnek igaza van, ez botrány. Szégyen és gyalázat. Bocsásson meg, de majd kiderül...

Des Fondettes elméjének erejét meghaladta ez a helyzet. Komikusan bamba képet vágott. Legalább dühöngött, rátámadt volna a férj! De Nantas csak állt némán, krétafehér arccal, tekintete a mérénylőtől az asszonyra vándorolt és vissza, aztán meghajtotta magát.

— Én kérek bocsánatot, madame, hisz ön szabad ember.

Sarkon fordult és kiment.

Nem tudta mi mozgatja, az ínak és izmok rendesen működtek, de legbelül megpattant egy húr. Visszaért a dolgozószobájába, kihúzta az íróasztal egyik fiók-

ját: a pisztolyát tartotta ott. Szemügre vette, megsímogatta a fegyvert.

— Jó — mormolta nyugodtan, — előbb a munka, aztán a pihenés.

Leült az aktacsomó elé. Agya bámulatosan éber és fogékony volt. Jól, szabatosan, szinte kéjjel dolgozott. Idegesség nélkül, pedáns rendben rakta egymásra a teleírt lapokat. Mikor Flavie, Des Fondettes urat alaposan elintézve, két kínosan átvirrasztott óra után meztláb az ajtóhoz lopózott, csak a toll egyenletes sercegését hallotta. A kulcslyukon át odalátott az íróasztalra. Nantas nyugodtan írt. Arcán szilárd öntudat és a munka boldog öröme. Előtte, az asztal zöld borításán egy revolver acélsöve verte vissza a lámpa sugarát.

V.

A Danvilliers palotával szomszédos bérház rég Nantas tulajdona volt már. A szűk padlászobácskát, ahol valamikor a nyomorral birkózott, nem engedte bérbeadni soha. Időről-időre kedve támadt felmenni és ott tölteni pár órát. Ha váratlan akadályok, leküzdhetetlennek látszó nehézségek álltak útját, odavonult, mint valami csodabarlangba és ott gondolkozott. Elméjének rejtett forrásai ott fakadtak a leg-

3 PENGŐÉRT
fizethet elő egy egész évre a
FOTOÉLET

SAKLAPRA

A Fotoélet a legolcsóbb egyesületen kívüli, magyarnyelvű fényképeszeti folyóirat. Megjelenik minden hó 1-én. Állandó havi pályázat, ismertető kiadások díjmentesen. Minden fényképezőnek nélkülözhetetlen. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, II. ker., Margit körút 58, I. em. 5.
TELEFÓNSZÁM: 51-7-71.

könnyebben, döntő elhatározásai ott szület-
tek meg.

Most is, hogy az élettől megválni ké-
szült, idehúzódott. Reggel nyolc óra tájban
fejezte be a munkáját. Akkor megfrissült,
jéghideg vízben megmosdott, aztán behíttá
várakozó embereit és rendelkezett, mint
máskor. Majd titkárát hívatta és átadta
nekí a kész költségvetést. Világosan, ala-
posan megmagyarázta az újra fogalmazott
pontokat és elméjébe véste a titkárnak
szükség esetére, hátha kétségei támadnak
a miniszterlenőknék.

Igy. Végre rendben volt minden. Nem
úgy távozik, mint valami bukott bankár,
akí elveszti a fejét. Senkire vethet a sze-
mére semmit. Önzés, gyávaóság nem vezet-
ték, szabad ember, ura a cselekedeteinek,
kí emelhet vádat ellene?

A közelj kápolna órája kilencet ütött.
Zsebébe csúsztatta a forgópisztolyt, de még
egy kellemetlen ügy elintézése várt rá.
Chouin kisasszony jött a jutalomért. Nem
tudta beléfojtani a bizalmas, pártfogói
megjegyzéseket. Undorral elébe számlálta
a tízezer frankot. Íme, az őrangyala! Dia-
dalmas életének, dicsőségének elindítója.
Ez a szegyenletes cinkosság csak igazolta
szándékát. Végre kitudszkolhatta a vén

**Kitűnő értesülésekkel,
érdekes riportokkal,
sok olvasnivalóval**

jelenik meg korán délután a

ÓRAIUSÁG

**A régi terjedelem,
a régi megbízhatóság,
a régi szellem**

és ára példányonkint
mindössze

HAJSZÁLAIT ÉS SZEMÜLCSEIT

véglegesen és nyomtalanul tá-
volítja el

PAIZS KATÓ KOZMETIKA

Budapest, IV. Ferenciek tere 3. félem.

Legmodernebb szépségápolás, estélyi kiké-
szítés, quarcfénykezelés, összes szépséghibák
kezelése. — Tanácsadás készséggel díjta-
lanul (vidékre válaszbélyeg)

**Olcsó bérletrendszer! Szépitőszerek
szétküldése. Tanítványfelvétel!**

satrafát és átsietett a bérházba, fel a man-
zárdszobába.

A kis odúban még érintetlenül úgy volt
minden, mint tizenkét év előtt. Asztal,
szék és ágy a régi helyén, az ízléstelen tapé-
ták még rongyosabbak, piszkosabbak, a
dohos szag még fojtóbb. Nantas kéjjel
szilta be egy percig: innen emelkedett fel
a szédítő magasságba.

Az ablakhoz lépett. Párizs, álmok, be-
teljesedett álmok városa! A szenátori park
faóriásain túl a Szajna, gyönyörű partok
között, a házrengeteg és a temető boron-
gós zöldje. A pisztoly ott feküdt előtte a
kopott asztalon. Nem volt mért sietnie, itt
ugyan rá nem talál, nem háborgatja senki.
Nyugodtan elhúzza a ravaszt, ha végig-
élvezte utolsó révedezését.

Itt állt ugyanígy annak idején. Akkor
nem volt elég pénze, hogy revolvert ve-
gyen, akkor másként akart távozni, agyát
szélloccsantva az ucca kövén. De a cél
ugyanaz. A cél, minden élet örök és egyel-
len biztos célja: a halál. Ez az egy elvét-
hetetlen, ez meg nem csal soha. Minden

egyéb összedől az ember lába alatt, csak ez szilárd, mint a bércfok, a halál...

Sokat tapasztalt, míg a gazdagság és hatalom tetejére ért. Mennyi akarat, erő, tehetség kellett hozzá, mind hiába. Az akarat mégse minden. Egy orvul belopózott szenvedély aláaknázza a büszke épületet és amit két keze köből, márványból alkotott összeomlott, mint a kártyavár, mikor ráfúj a gyermek.

Szomorú és neveléses egy kiesít. Úgy járt, mint a tilosban mesterkedő diák, aki fára mászott a csábító gyümölcsért, de az ág nem bírja, s ő lepottyan rablott kincsével együtt és nyakát szegi. Bolondház, kicsik és nagyok, eszesek és ostobák, olyan

Sunflower, a csodaszép mulatt bérénekesnő, Páris egy előkelő mulatóhelyének sztárja lázba ejtette az embereket az új slágerrel, amely így kezdődött:

„MY GIRL, TE LESZEL A BABÁM...”

A néger sztár halálos szerelmet érzett egy amerikai kalandor iránt, aki titkos céllal Európában időzött s kivetette hátóját Loneyra, az aranyhajú kis pesti táncosnőre.

Fordulatos, gyorsróptú fejezetekben perog le jövő héten kezdődő regényünkben Loney, a táncosnő és egy amerikai fiú szerelme.

A cím „MY GIRL...” látszólag nem sokat mond, de annál többet nyújt majd Önnek, ha végigolvasta a regényt. Európa nagy városainak kavargó éjszakai életét tárja fel benne ragyogó színekben.

Most jelent meg

TORDAY SÁNDOR

KÁTER FLÓRIÁN

című könyve, mely úgy témában, mint kidolgozásban legendaszé-
rűen meséli el néhány különös
életű ember különös történetét.
A kis könyv rendkívül izléses,
modern köntösben. A Könyv-
kedvelők Szövetkezete kiadásá-
ban jelent meg. Ára 1 P 50 fill.
Megrendelhető kiadóhiva-
talunk útján is.

mindegy minden, ugyanegy sorsra jut valamennyi.

Mosolyogva vette kezébe a pisztolyt, s felhúta a sarkányt. Kár mégis: ha Flavie egy napon megérti, talán igazán nagyot eszelekedhetett volna még. Ha Flavie egy napon a nyakába borul, ha fülébe súgja, hogy szereti, ki tudta volna vetni sarkai-
ból ezt a sárgolyót. De így? Mit érdekli az erő, ha egy asszony fittyet hányhat neki!

A nyitott ablakon beáradt a verőfény és betöltötte a padlásszobát. Örök ébredés, örök ifjúság, a küzdő, dolgozó, nevető Párizs morajlása köröskörül... Nautas halántékára szorította a pisztolycsővet.

Ebben a pillanatban betaszították a padlásszoba ajtaját. Flavie lihegve rohant, repült felé, keze lecsapott a pisztolyra és féltérítette a lövést. A golyó a plafónba hatolt.

Egymásra néztek. Szó nem fért ki az asszony torkán, elfulladva állt sokáig. De aztán ráhibázott az egyetlen, a megváltó, az életbe visszahívó szóra, amelyre Nautas vágyott, amit várt egész lelkével.

— Szeretlek! — kiáltotta felezokogva és ráborult. Büszkesége, makaessége elolvadt, mint a hó a nyári nap tüzeiben. — Szeretlek — ismételte szüntelenül. — szeretlek, mert erős vagy...

Vége

KI AZ ŐRÜLT?...

Tréfa. Irta: HALÁSZ RUDOLF

A darab előadási joga kizárólag Révész Ferenc színpadi kiadvállalatától szerezhető meg. Az engedély nélküli előadást szigorúan bünteti a törvény.

(Történik egy tébolyda irodájában)

Főápoló (betuszkolja maga előtt Lucernát és Kropacseket): Majd a főorvos úr megállapítja, hogy melyikök a normális.

Főorvos: Mi baj van János?

Főápoló: Jelentem tisztelettel főorvos úrnak, a bécsi elmegyógyintézetből megszökött egy őrült. A rendőrség az őrült lakásán találta az itt csatolt személyeket, akiket ideszállítottak, hogy kivizsgálhassék, vajjon melyikök a szökött bolond és melyik a normális?

Lucerna: Kérem főorvos úr! Világéletemben épelméjű voltam!

Főorvos: Kis türelem. Két perc alatt végzek. Először is mondják meg, nem éreznek-e valami rendellenességeket a szervezeteükben? Tudnak-e rendszeresen enni, aludni, dolgozni?

Kropacsek: Nekem van panaszom főorvos úr! Az éjjel is borzalmas álmom volt! Azt álmodtam, hogy kifizettem a házbéremet.

Főorvos: És ez olyan borzalmas?

Kropacsek: Persze! Hiszen két nappal ezelőtt kilakoltattak és így potyán fizetnem volna!

Főorvos: Ez semmi!

Kropacsek: Engedjen ki főorvos úr! Nem vagyok bolond, hogy ittmaradjak!

Főorvos: Figyeljen ide kérem! Én most mindkettőjükhöz felteszek néhány kérdést. Igyekezzenek okosan felelni, mert a válaszukból fogom megállapítani, hogy melyikök az őrült? Hogy hívják magukat?

Kropacsek: Kropacsek!

Lucerna: Lucerna!

Főorvos: Tehár Kropacsek úr mondja meg, hogy gyermekkorában milyen könyveket olvasott a legszívesebben?

Kropacsek: Mesekönyveket.

Főorvos: Melyik volt a kedvenc mesekönyve?

Kropacsek: Ali baba és a 40 siber.

Főorvos: Az újságok sok mindent összeírnak. Maga szerint Lucerna úr mi a hírlapi kacsa?

Lucerna: Ha például az egyik újság azt írja, hogy egy tehénnek négy borja született, hát abból kettő borju és kettő kacsa!

Főorvos: Egy utolsó kérdésem van. Azt hiszem, ebből meg fogom tudni, hogy melyikük a normális és melyikük az őrült. Figyeljen ide! Melyik az a város ahol a legtisztább víz, legyakrabban közlekednek a villamosok, legjobban mennek a színházak, legkevesebb a titkos drámaíró?

(Gsend.)

Főápoló: Felelhetek én is?

Főorvos: Hogyne!

Főápoló (diadalmasan): Budapest.

Főorvos (cseng az asztali csengőn, megjelenik egy marcona ápoló).

Főorvos (a főápolóra mutat): Kényszerzubbonyt rá!

(Függöny.)

Erdély legellettebb napilapja a Reggel

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Arad—Temesvár.

Húsvéti ajándéknak alkalmas ifjúsági könyvek

10—15 éves lányok és fiúk részére

Minden kötet kemény, ízléses kötésben

Egy kötet ára 1 P 50 fillér

Portó 20 fillér.

Utánvétellel 75 fillérrel drágább.

A felsorolt művek terjedelme egyenként 160 oldal, 18 1/2 cm. magas, 13 1/2 cm. széles.

May Károly: Mandarinok országában

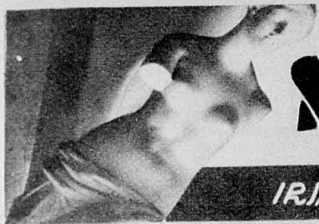
May Károly: Feketék országában

May Károly: A kínai sárkányfiak

D'Amicis: A szív (2 kötetben)

Marlitt E.: A Schilling-udvarban

Marlitt E.: Aranyos Erzsike

Szépséglexikon

IRJA: DR. HEKS IMRE, ORVOSKOZMETIKUS

Tavaszi bőrbántalmak

A tavasz közeledtével mind gyakoribb azok száma, akik a szeszélyes, hirtelen változó tavaszi időjárás okozta bőrbántalmak miatt tanácsot kérő soraikkal felkeresnek.

A csípős tavaszi szelek, a hirtelen temperatúraváltozás és az első tavaszi napsugár valóban kihatással vannak az érzékenyebb egyének arcbőrére és ezek nyomai nem egyszer komoly szépséghibák alakjában jelentkeznek. Preventív intézkedésekre van tehát szükség, hogy a bőrbántalmak fellépését megakadályozhassuk. Nagy gond fordítandó ezenkívül az arc mindenkori ápolására is, mert a helyesen gondozott normális bőrű egyén csak a legtrikább esetben szenved az időjárás viszontagságaitól; a bőr fokozott érzékenységet rendszerint annak beteges szárazsága idézi elő.

A száraz arc bőr rendszerint repedezésre hajlamos, matt és élettelen, érdes, néha reszelős, piros vagy hámlós foltokkal tarkított. Tavasszal a hámlás és viszketés fokozott mértékben jelentkezik, majd sömör szerű apró kiütések, barázdák képződhetnek, melyek elősegítik az arc időelőtti ráncosodását.

A tavaszi bőrbántalmak megelőzésének fontos eszköze — szárazbőrű egyéneknél — a zsíros krém használata, mely egyrészt pótolja a bőr hiányzó zsírtartalmát, másrészt púder alá alkalmazva bizonyos védőréteget képez az arcon az időjárás viszontagságaival szemben.

NÉMET, FRANCIA és ANGOL

órákat ad perfekt nyelvtanár nő rendkívül olcsó áron. Cím Dr. Szegedy Istvánné Budapest III. ker. Pusztaszeri út 4.

A túlszírozott krém alkalmazása természetesen csak tünetileg javíthatja a bőr beteges szárazságát, okilag azonban nem. Ezt a célt szolgálja a megfelelő zsírozással alkalmazott plasztikus masszázs, melynek huzamosabb időn keresztül való alkalmazása a kiszáradt, petyhüdt bőrnek üdéséget és színt kölcsönöz azáltal, hogy a bőrben vérbőséget idéz elő, a nedvkeringést fokozza és ezzel a bőr simaságát és rugalmasságát nagymértékben növeli.

A bőr zsírtartalmát egyébként különböző maszkok és pakkolások alkalmazásával is tudjuk fokozni; ezekkel többnyire szép eredmény érhető el.

A száraz bőrnél a faggyúmirigyek működésében csökkenés áll be, fontos tehát, hogy az arc érzékenyvá válása idején már megkezdjük a szakszerű gyógykezelést. Az ilyen bőr ápolására szolgáló kozmetikumok megválasztásánál elsősorban arra kell figyelemmel lenni, hogy azok megbízható helyről beszerzett, ártalmas anyagokból mentes készítmények legyenek, megfeleljenek az arc bőr karakterének. Ezekon kívül ügyelnünk kell arra is, hogy milyen minőségben, mennyiségben és mennyi időn át kell alkalmazni ahhoz, hogy a bőr a normálist megközelítse.

Ne mossuk gyakran a száraz bőrt és a szükséges tisztálkodási műveleten kívül ne tegyük ki az arcot a víz szárító hatásának. Mindenkor túlszírozott szappant használjunk.

A száraz arc bőr tudvalegőleg igen hajlamos az időelőtti ráncosodásra. A különböző kozmetikai módszerek közül legjobban bevált szépségkonzerváló eljárás a plasztikus masszázs, mely helyesen alkalmazva sokáig megóvhatja az arcot a korai öregedéstől.

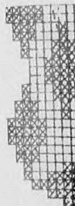
Forduljunk tehát természetes segítőeszközökhöz, melyek mindenki számára hozzáférhetőek és a szépség megővését legjobban szolgálják!

Kozmetikus orvosunk megcímzett és bélyeggel ellátott válaszboríték ellenében a hozzáintéztelt kozmetikai kérdésekre levélben is válaszol. Levelek címére a szerkesztőségbe küldendők.

Névtelen
abban az
megcímzett
A nekün
„Délbáb”

Uj irá
irányhoz
választot
így nem l
előtti ge
írja, —
elkísérte,
ötórai te
sem ütk
és teli
hatja me
otthon.
nem oly
Sőt. —
illető é
Számom
szónjúk.
Zahlend
Szeged.

lyik zen
— G. J
Jóharát
magyar
is tartó
Berlin,
Ugy t
vétel.
nincsen
tézni a
címetek
strasse
dorf, Z
W. 15.
levelek
nek, „
zettég
minder
dek le
rendelk
a Pest
Szabó
Operál
házha,
bár fiú
a Kon

Szerkesztői híreink

Névtelen levelekre nem válaszolunk. Levélben csak abban az esetben adunk választ, ha a levélíró egy megcímzett és felbélygezett válaszborítékot küld. A nekünk szóló levelet úgy tessék megcímezni: „Déliháza” szerkesztőségének, Budapest, Dohány uca 12. Felvilágosítást kérek. Kéziratokat nem őrizünk meg.

Uj irány. Verse után ítélve, semmiféle új irányhoz nem tartozik, inkább rossz irányt választott. — **R. R., Vörösv.** 1933-at írunk és így nem bírálhatjuk el az ön esetét sem, a háborúelőtti generáció szigorú szemével. Ha — amint írja, — az angol bridzs tanár önt sétáin elkísérte, kirándulásokon résztvett és a szálloda előtti tejáján táncolt magával, akkor ezen senki sem ütközhet meg. Különben is furdóhelyen és téli sporthelyeken az ember nem választhatja meg olyan szigorúan a társaságát, mint otthon. Végül egy bridzs-tanár foglalkozása nem olyan, amely őt kizárná a társaságból. Sőt. — **I. Endre,** Anday Piroskának hívják az illető énekesnőt s Bécsben tartózkodik. — Számonkénti vásárló. 1. A bájos fényképet köszönjük. 2. Gusztáv Fröhlich címe: Berlin, Zahlendorfi, Zietenstrasse 3. — **G. Malou** Szeged. Zsebkendőre legfeljebb két centiméter szélességű csipkeszegélyt alkalmaznak. Méterszámra készen is vásárolhatja. Ha mindénáron kézimunkával akarja szegélyezni, akkor recemintáról könnyen lehorgolható kis rajzú csipkét ajánlunk. Az itt közölt izléses rajzot könnyen felhasználhatja. — **O. Lenke,** Tessék valamelyik zeneműkiadó céghez fordulni ezzel a kéréssel.

— **G. József,** Köszönjük az elismerő sorokat. — **Jóharát,** Természetes, hogy Nagy Kató tud jól magyarul, hiszen magyar származású és nem is tartózkodik olyan régen külföldön. A címe: Berlin, Westend, Kranzallee 8. — **Rónáság,** Ugy tudjuk, hogy ezidőszert nincsen felvétel. — **B. Károly,** Legnagyobb sajnálatunkra nincsen módunkban a kívánt formában elintézni a kérést. — Ellenben megadjuk a kért címeket. Dolly Haas, Berlin, Westend, Reichstrasse 9. Gusztáv Fröhlich, Berlin, Zahlendorfi, Zietenstrasse 3. Magda Schneider, Berlin, W. 15., Sächsischestr. 17. 2. Autogramkérő levelek írására nem vállalkozhatunk. — **Szeretnek, „Esztergom”,** Tulajdonképpen iskolai képzettség nem szükséges, de azért megkívánja mindenik zsinitskola, hogy a jelentkező növendék legalább négy középiskolai végzettséggel rendelkezzen. — **H. Béla,** Röck Marikának a Pesti színházba, Bajor Gizinek a Nemzetibe, Szabó Lujzának és Szűcs Lászlónak pedig az Operába írhat. Somlay Artúrnak a Vigzínházba, Páger Antalnak a Belvárosiba, a Latabár fiúknak a Kamarába, Salamon Bélának pedig a Komédia Orfeumba. Nagy Kató címe: Ber-

lin, Westend, Kranzallee 8, Paul Hörbiger: Berlin, Zahlendorfi, Glockenstrasse 1a, Gustav Fröhlich Berlin, Zahlendorfi, Zietenstrasse 3. — **Balogh László,** Egy-egy rádiólámpa élettartamát a gyárak 1000 üzemóraban garantálják. Ez azonban a legalsó határ. Van olyan lámpánk is például — mégpedig magyar gyártmány! — ami már 5000 órát szolgált és még mindig fiatal, erőteljes. Ugy látszik, ez is a „szülőkön” múlik. — **Többeknek,** Beküldött fényképeket postán csak az esetben küldünk vissza, ha a beküldő a fényképhez választékos borítékot mellékel. — **Virág,** Somlay Artúr 1883 február 28-án született Budapesten. Zsarnócán lépett föl első ízben. Játszott később Aradon, Kolozsvárott, Kassán. 1903-ban lépett föl először Pesten és pedig mint a Vigzínház szerződött tagja. A Vigzínházból a Magyarhoz, majd később a Nemzetihez szerződött. 1921-ben Berlinben filmezett, 1922-ben az Unióhoz szerződött, majd később a Renaissancehoz szerződött. Egyike a legkitűnőbb színészeinknek és a legszebben beszélő magyar színészeknek. Főbb szerepei: Haláltánc (Edgár), Sári-bíró (címszerep), Vörös malom (János), A testőr (a színész), Marika (Orbán), Szeretni (Henry). — **Modern anya, konzervatív leány,** Bizony Asszonyom, ma még ritkán hallani ilyen panaszokat mint az Öné, de néhány év múlva ez a kérdés is napirenden lesz. A háború utolsó éveiben és a háború utáni idők fékezhetetlen rohanása olyan szabadságokat és szerzett jogokat adott az asszonyoknak, amelyekről a század elején még álmodni sem mertek volna. Most nem a cigarettától, rövid szoknyáról és a jazzről beszélünk, de a nők életmódjáról, mert az asszonyok nemcsak táncoltak, sportoltak de üzleteket kötöttek, tőzsdéztek, spekuláltak, diplomákat szereztek és önállóbban igyekeztek élni még a férfiaknál is. Ennek a diadalnak a mámore ma már elszállt és ezeknek az asszonyoknak a leányai már ennek a szerzett szabadságnak a szellemében nőttek fel. Ők azonban semmi különöset nem találnak benne, természetesnek veszik és józanul élnek vele. Ezért kedves „Modern Anya”, ha az Ön leánya — aki reggel 8-tól este 6-ig dolgozik, — kifogásolja az Ön bridgepartiját, 80 kilométeres sebességű autózvezetését és táncosainak tömegét, ne csodálkozzék rajta. — **Magda,** Bajor Gizi saját villájában lakik. Budapesten körülbelül 20 színésznőnek saját villája van. — **Fehér orhiden,** Tessék egyenesen ahhoz a varietéhez fordulni, amelynek színpadán az illető fellépett. — **Operarajongó 12:** Jeritza Mária jelenleg Amerikában tartózkodik. — **F. Judith,** Egy fiatal leánynak, aki mint írja, reggel 8-tól este 8-ig el van foglalva, hivatalban van, föltétlenül szüke van a szórakozásra. Szülei tehát nem tiltathatják azt meg, hogy hetenként egyszer, kétszer színházba menjen, és az esetben sem, ha esetleg ők nem gardírozhatják. Még kevésbé tiltathatják el attól, hogy naponként esetleg egy órát sétáljon a hivatalos idő után. A világ összes orvosai megegyeznek abban, hogy a napi

Minden ember annyit ér, ahány nyelvet tud

Tolnai francia nyelvtana

abszolút modern, fonetikus alapokon épült és ezzel a módszerrel alkalmat ad azoknak a francia nyelv tudásának a megszerzésére, akik nincsenek megáldva a különleges nyelvtanuló tehetséggel. Ára az összeg előzetes be-küldése ellenében bérmentes küldéssel 70 fillér. — Utánvétellel nem szállítjuk. Megrendel-hető: a Déliháza kiadóhivatalában, Budapest, V11, Dohány uca 12

egy két órai sétára mindenkinek szüksége van. Fokozottan áll ez azokra, akiket egész napi elfoglaltságuk az íróasztalhoz köt. Minthogy az egészség rovására van az, ha valakinek nincs módjában naponként legalább egy-két órát szabad levegőn tartózkodni, úgy a munkateljesítmény csökkenésére vezet az is, ha valakinek nincsen semmi szórakozásban része. Szórakozásra, sétára is kell tehát föltétlenül időt szakítani minden dolgozó embernek. —

Népdal: A pillangó repdes
És maga kedves
Kis angyalom.

Ez még nem népdal, kérem. — **H. Lenke:** Természetesen márciusban lehet szalmakalapot viselni. — **Fiatal asszony:** A kérdezett szeplőtávollító szer igen jó hatású, használja továbbra is a megadott utasítás szerint. — **Mauzi:** A kérdezett bőrelváltozás az arcbőr zsirosságának következménye. Mindig meleg vízzel mosakodjék kénes szappannal. Gőzölje arcát hetenként kétszer kamillateával. Tartózkodjék a fűszeres s meleg ételektől. Egyéb kérdéseire csak úgy válaszolhatunk, ha megcímzett és felbélyegzett válaszbortéket küld. — **Dr. Krajncs Imréné:** Kosztümöt, sőt kabátot is készíthet házilag szabásminta után, de ezeknek az elkészítése igen nagy gyakorlatot és körültekintést igényel. — **S. Ernő:** Mult számunkban tévesen jött le, a helyes szöveg így van: **Dr. Urbányi János** a közoktatásügyi miniszteriumban a kereskedelmi iskolák főigazgatóságához van beosztva. — **Kedző démon.** Kedves démon, maga igazán nagyon kezdő. Rengeteg kérdésére levélben válaszolunk, itt csak a két legsürgősebbre: 1. Természetesen, a férfi fizeti a vacsorát és a taxit is, ha meghívta magát, viszont nevetséges volna 32 fillér autobuszköltséget visszakérni. 2. Ha csak valami különös kívánsága nincs — amit lehetőleg kerüjön el, — akkor bizza a vacsora összeállítását partnerére. — **Délibáb hű olvasója.** Azért, mert két gyárnak közös képviselője van, ez még nem jelenti az egyesülést. Viszont, hogy egy-egy énekes miért szerepel néha sűrűbben, máskor pedig gyakrabban, erre nem lehet pozitív választ adni. Művészpályán ez már így van. A szerencse itt a legforgandóbb s bizony sok minden körülménytől függ, hogy valaki dívatba jőjön vagy nem? — **Ferenc diák.** Kérését nem teljesítjük és nem írjuk meg szüleinek, hogy vigyék el magát a Vígyszínházba. Ellenben megnyugtathatjuk, hogy ma már a Vígyszínházban számtalan úgynevezett *Jehér* darab kerül színre és így ne gondolja, hogy holmi tiltott paradicsomból rekesztették ki. — **Pintér György, Kispeszt.** Sajnálattal olvastuk levelét, de természetesen a kért mozijegyet nem küldtük el címére, mert ez kizárólag csak a rejtvény-megfejtőknek jár s nem minden olvasónak. Különben pedig pártatlan zsűri dönti el a rejtvénymegfejtés eredményét s így kérését nem vehetjük figyelembe.

Irodalom

Przemysl. Lévy Jenő könyve. *Lévy Jenő* az újságíró megfigyeléseit, tapasztalatait, amelyeket a Przemysl körüli harcokban szerzett, az újságíró ragyogó tollával vetette papírra. Páratlanul érdekes ez a könyv, élmény mindenki számára. Aki katonára volt, az természetesen fokozottan élvezheti, de a civil ember is esodálkozással olvashatja a nagy idők izgalmas eseményeit.

Ij. Krúdy Gyula: *Tury Gida két asszonya.*

A világirodalom legjelesebb íróinak újabb és újabb művei mellett még ma is méltó helyet foglal el

Dumas Sándor:

Gróf Monte Christo

című világhírű, legolvasottabb és legkeresettebb regénye.

Olvasóközönségünk óhajának tetünk eleget, amikor ezt a kétkötetes, összesen 766 oldal terjedelmű szenzációs művet újra megjelentettük és mind a két kötetet izléses, díszes kötésben, bérmentve 2 pengő 50 fillér az összeg előzetes beküldése mellett. Beszerezhető a Délibáb kiadóhivatalában, Budapest, VII. kerület, Dohány uca 12 szám.

A fiatal író most jelentkezik első könyvével. A könyv címe: „Tury Gida két asszonya”. Témája mi is lehetne más, mint a mai szerelem. Ij. Krúdy Gyula érdekesen, legtöbbször szellemesen írja le mondanivalóit, regénye mindvégig szórakoztató, stílusa kiforrott. Könyve kétségtelenül magánviseli az igazi tehetség bélyegét.

Innocent Ernő: *Fekete püder.* Innocent Ernő, a kitanú fiatal író, aki a „Délibáb”-nak is cikkírója, most új könyvvel jelentkezik. A könyv tartalmazza az író kvalitásait, érdekes mesésövését, könnyed, kellemes stílusát, elsőrangú karakterizáló képességét. A „Fekete püder”-nek bizonyára nagy sikere lesz.

Magyar Zenealbum címmel új kötetünk jelent meg Váradi István szerkesztésében. A tetszetős kiállítású füzet igen nagyszámú magyar dalt és dalszöveget tartalmaz.

Előfizetési ár:
½ évre 2 pengő 50 fillér, ½ évre 5 pengő.
Ausztriában példányonként 40 Groschen.

Szerkeszti: TOLNAI SÁNDOR
Kiadótulajdonos: TOLNAI NYOMDAI
MŰINTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT.

Kiadásért és szerkesztésért felel:
TOLNAI SIMON

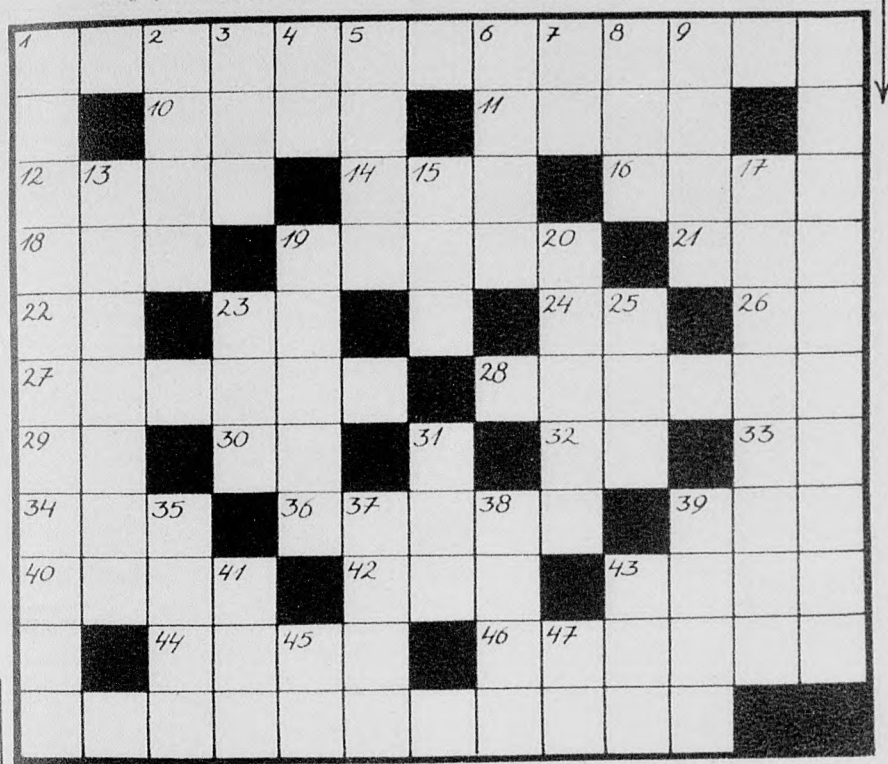
Budapest, VII. Dohány uca 12.

Nyomatott Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat Rt. mélynyomó-körforgógépeiben.
Budapest, VII. Dohány uca 12 szám.

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszámai:
423—39 és 423—50

KERESZTREJTVÉNY

A megfejtők között minden héten értékes könyvjutalmakat osztunk ki.
Megfejtési határidő: április 1. Minden borítékra ráírando: Rejtvénymegfejtés.

A megfejtésnél elegendő a vízszintes 1, 27 és a függőleges 1 és 17 sorokat beküldeni

Vízszintes sorok: 1. (A nyíl irányában folytatva) Művészet, a: Stúdió műsorán is szerepel. 10. Fiu-becenév. 11. Az igazgatót így becézik a tagok. 12. Mohamedán előimádkozó. 14. Faféreg. 16. Felső szóval együtt tolnamegyei nagyközség. 18. Rag. 19. Az osztrák futball nagyszerű vezérémbere. 21. Meggyőződés. 22. Ur — angol rövidítés. 23. Ásványfűszer. 24. Hű állat. 26. Kicsinyít. 27. Hajszoló, üző. 28. Ékezet: idomító — régi szóval. 29. Vív. 30. Személyes névmás. 32. Szám. 33. Egymást előző mássalhangzók. 34. Csigafaj. 36. Egyvezős versenycsónak. 39. Komárommegyei nagyközség. 40. Pont, szünet jelzése a táviratban. 42. Ismert magyar sportegylet. 43. Hév, lendület. 44. Idegen férfinév. 46. A tüdőszárnyak részeinek neve.

Függőleges sorok: 1. (A nyíl irányában folytatva) Művészeti főiskola. 2. Brit mandátum alatt álló arab királyság. 3. Pezsgő. 4. Fedő mássalhangzó. 5. Francia folyó. 6. Március 15-ike. 7. Kérdő névmás. 8. Gentlemani. 9. A francia király megszólítása volt. 10. Német romantikus regényíró. 15. Ön — idegen nyelven. 17. A felvevőgép rugója. 19. Az Oszóvetség egyik nagy férfija. 20. Leszúr. 23. Erősítő szócska. 25. Útni lehet vele. 31. A legszelb erények egyike. 35. Európai beltenger, szigetesoport. 37. Bamba, tájszólással. 38. Névutó. 39. Ógörög filozófiai

iskola alakult ebben a városban. 41. Csibész ital. 43. ... hal=békaporonty. 45. Német keltőmássalhangzó. 47. Mássalhangzó — kiejtve. Payper

12. számában közölt keresztrejtvény megfejtése. — **Vízszintes sorok:** 1. Tulleszültség-levezető. 11. Oti. 12. Maori. 13. Ill. 14. Rott. 16. Joe. 17. Zene. 18. On. 19. Apó. 21. Sec. 23. Iv. 24. Ali. 25. Ond. 26. Ke. 28. Mai. 30. Önt. 31. B. Z. (Bosnyák Zoltán). 32. Ócsa. 34. Ráv (vár). 36. Aloe. 38. Ica. 39. Biceg. 41. Lat. — **Függőleges sorok:** 1. Torockói menyasszony. 2. Uton. 3. Lit. 4. Em. 5. Sajó. 6. Zoo. 7. Üres. 8. Li. 9. Sie. 10. Elni. 15. Talma. 17. Zenta. 20. Pia. 22. Eon. 27. Ecce. 29. Iris. 30. Övez. 31. Boa. 33. San. 35. Ács. 37. Lly. 39. Ba. 40. Go.

Jutalmazott megfejtők. A keresztrejtvény megfejtői közül az alábbiak részesültek könyvjutalomban: Sucin Vivrica, O., Calangiu Sándorné, S., Hesin Károlyné, P., Endi Juci, Sz., Gáthy Éva, Bp., Grünmandl Irén, Bp., Horváth Lajos, Bp., dr. Fehér Lajos, Bp., Nemes József, Gy., Komlós István, Bp., Barna István, Bp., Somló Gábor, Sz., Keller Zsigmond, Bp., Hlatka Magdus, Bp., Jász Béla, Bp., Kell Bertalan, K., Hoffmann Margit, D., Nagy Lajosné, Bp., Kelemen Juci, Bp., Sötér Gábor, P.

Tolnai Nyomdai
Műintézet és
Kiadóvállalat
R.-T. nyomása,
Budapest

LEGJOBB MAGYAR DIVATLAP:
a Parisi Divat
ÁRA:
60
FILLER

R